

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้:
กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม”

โดย

นางเจสสุฮานา หวังพิทยา และคณะ

กันยายน 2558

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

คณะผู้วิจัย		สังกัด
1. นางเจสสุธานา	หวังพิทยา	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
2. นายรุ่งโรจน์	ชอบหวาน	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
3. นางรอซี้ดัต	สาแม	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
4. นางวิไลวรรณ	กาเจอร์	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานฉบับนี้ของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการ “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม” เป็นโครงการวิจัยมุ่งเป้ามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กับปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) ศึกษารูปแบบ วิธีการ และแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การเก็บรวบรวมข้อมูลครอบคลุมผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหารต้นสังกัด (สช.) ผู้บริหารสถานศึกษา ครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้ปกครอง และนักเรียน จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) สูงสุด และต่ำสุดของกลุ่มโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส จังหวัดละ 2 โรงเรียน รวมทั้งหมด 6 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความหลากหลายเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกและกว้าง คือ 1) แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างและการทำ Focus Group ของผู้บริหารต้นสังกัด (สช.) และผู้บริหารสถานศึกษา 2) แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง 3) แบบสอบถามและหัวข้อเรียงความสำหรับนักเรียน “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู” 4) แบบสังเกตสภาพการจัดการเรียนการสอน และ 5) แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับครูผู้สอน

ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน 2) ด้านครอบครัว 3) ด้านผู้สอน และ 4) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่าตัวแปรทุกตัวที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยปัจจัยด้านผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนใต้มากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางลบในทิศทางแปรผกผันกัน ทั้งสองตัวแปรนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยด้านผู้ปกครองและด้านผู้เรียนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นลำดับที่ 3 และ 4 ตามลำดับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพด้านนโยบายและการบริหารจัดการของสำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับข้อมูลเชิงปริมาณต่อความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) หลักสูตรที่มีและใช้อยู่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และผู้ปกครองภายใต้บริบทโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ขาดบริบทเฉพาะของเนื้อหาที่มีการบูรณาการให้เข้ากับวิถีชีวิตและวิถีปฏิบัติในพื้นที่ 2) หน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนสถานศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพครูสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง พัฒนาคุณภาพครูไม่ตรงกับความต้องการ ขาดการติดตามและประเมินศักยภาพที่เป็นระบบและต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนอย่างไม่เต็มศักยภาพ 3) เทคโนโลยีการศึกษาด้านภาษาอังกฤษไม่ทั่วถึงและงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดโอกาสพัฒนาภาษาอังกฤษจากช่องทางนี้อย่างเต็มที่ 4) การเลือกใช้หนังสือแบบเรียนโดยสถานศึกษานั้น ขาดการวิเคราะห์และประเมินการใช้ ซึ่งส่งผลต่อการใช้หนังสือไม่ตรงกับความสามารถของผู้เรียนและความต้องการของผู้สอน 5) ด้วยบริบทพื้นที่และวัฒนธรรมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไกลตัวผู้เรียนหากเทียบกับภาษามลายูและภาษาอาหรับ ทั้งๆ ที่ ทั้งสามภาษาถือเป็นภาษาต่างประเทศที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งผลต่อการให้ความสำคัญของผู้บริหารและผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนการสอน และการสร้างความตระหนักและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ 6) ผู้ปกครองให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของบุตรหลาน แต่ด้วยบริบทของพื้นที่ที่คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม สำหรับผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค่าขาย และรับจ้างโดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับวิชาศาสนามากกว่า ภาษาอังกฤษ จึงมีแนวคิดที่ไม่จำเป็นต้องสนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง 7) ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงในการเรียน แต่รู้สึกไม่มั่นใจและกังวลเมื่อต้องใช้หรือพูดภาษาอังกฤษเนื่องจากขาดทักษะการสื่อสารและไม่ได้รับกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) จากผู้สอน

แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น 1) ควรส่งเสริมให้ครูสอนภาษาอังกฤษพัฒนาหลักสูตรการสอนที่เน้นบริบทของท้องถิ่น และสอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของชุมชน 2) หน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนสถานศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพครูสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง เช่น การส่งอาจารย์เข้าร่วมอบรมสัมมนาที่ตรงกับความต้องการและเกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษโดยตรง และ 3) ควรมีคู่มือสำเร็จรูปสำหรับครูในรูปแบบของการรวบรวมภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในห้องเรียนตามแต่บริบทต่างๆ ที่เกิดขึ้น (Classroom Language) ผนวกกับการรวบรวมเทคนิคและกลวิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างๆ (Language Improvement) ที่ต้องใช้ควบคู่กับภาษาในห้องเรียนที่หลากหลายตามบริบทและสถานการณ์ต่างๆ ที่ครูต้องใช้จริงในห้องเรียน

Executive Summary

This investigation on “Factors affecting English Learning Outcomes of Primary School Students in Three Southern Border Provinces of Thailand: A Case Study of Private Islamic Schools aimed at 1) investigating factors in English learning outcomes of primary Islamic private school students in three southern border provinces, 2) studying relations between English learning outcomes and their various factors, and 3) exploring patterns, methods, and guidelines to improve their English learning outcomes. Data collection involved all related school persons; administrators of the Office of Private Education, schools administrators, English teachers, parents, and grade six students. The sample used in this research was purposively chosen from 6 schools in Pattani, Yala, and Narathiwat with the highest and lowest scores of Ordinary National Educational Test (O-Net). Interviews, questionnaires, classroom observations and students’ essays were used as research tools.

Quantitative findings indicated multiple relations of 4 factors; 1) learners, 2) parents, 3) teachers, and 4) teaching and learning management with students’ English learning outcomes that the teacher factor was positively related to students’ English learning outcomes in the highest level while the teaching and learning management factor came for the second place. It was negatively related to students’ English learning outcomes. Both were at .01 statistically significant levels. The parent factor and the learner factor were positively related to students’ English learning outcomes for the third and the forth places respectively. They were the lowest two factors related to students’ English learning outcomes at .05 statistically significant levels.

Qualitative findings showed that policy and the administration factor of the Office of Private Education and schools were related with the above quantitative data towards the teacher factor and the teaching and learning management factor. The curriculum used was not consistent with the need of community and parents under the Islamic private school context. The English textbook used lacked the use analysis and evaluation. Teachers’ development and improvement were not consistent with their need. They lacked continual and systematic evaluation. Educational technology and English teaching materials were insufficient. The area and

cultural context of the three southern border provinces where Malay and Arabic are the language which schools gives more importance than English, it affected to concepts and concern for teacher improvement and development. Teachers lacked teaching and learning management emphasized on communicative approach as well as lacked various approaches, methods and techniques of teaching. In addition, they could not fulfill students' motivation in English language learning. The learner factor and the parent factor were not mainly affecting students' English learning outcomes.

รหัสโครงการ: RDG5740077

ชื่อโครงการ: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชน
สอนศาสนาอิสลาม

ชื่อนักวิจัย: เจ๊ะสุฮานา หวังพิทยา, รุ่งโรจน์ ชอบหวาน, รอซิดัต สาแม,
วิไลวรรณ กาเจอร์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

E-mail Address: jsuhana56@gmail.com

ระยะเวลาโครงการ: 15 กันยายน 2557 -15 กันยายน 2558

โครงการวิจัยชิ้นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กับปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) ศึกษารูปแบบ วิธีการ และแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เก็บรวบรวมข้อมูลครอบคลุมผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) สูงสุด และต่ำสุดของกลุ่มโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส จังหวัดละ 2 โรงเรียน รวมทั้งหมด 6 โรงเรียนทั้งผู้บริหารต้นสังกัด (สช.) ผู้บริหารสถานศึกษา ครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้ปกครอง และนักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์และสังเกตการจัดการเรียนการสอน

ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณถึงความสัมพันธ์ของปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน 2) ด้านผู้ปกครอง 3) ด้านผู้สอน และ 4) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ตัวแปรทุกตัวที่กำหนดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยปัจจัยด้านผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนใต้มากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน ปัจจัยด้านผู้ปกครองและด้านผู้เรียนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นลำดับที่ 3 และ 4 ตามลำดับ

ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพด้านนโยบายและการบริหารจัดการของสำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับข้อมูลเชิงปริมาณต่อตัวแปรด้านผู้สอน

และด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน หลักสูตรที่มีและใช้อยู่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น การเลือกใช้หนังสือแบบเรียนขาดการวิเคราะห์และประเมินการใช้ การพัฒนาคุณภาพครูไม่ตรงกับความต้องการ เทคโนโลยีการศึกษา สื่อการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ บริบทพื้นที่และวัฒนธรรมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ภาษามลายูและภาษาอาหรับเป็นภาษาที่สถานศึกษาให้ความสำคัญมากกว่าภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อทัศนคติและการให้ความสำคัญต่อคุณภาพการสอนของทั้งผู้บริหารและครูผู้สอน ผู้สอนขาดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ขาดรูปแบบ เทคนิค กลวิธีการสอนที่หลากหลาย ปัจจัยด้านผู้เรียนและปัจจัยด้านผู้ปกครองไม่ใช่ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มนี้ โดยแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ควรส่งเสริมให้ครูสอนภาษาอังกฤษพัฒนาหลักสูตรการสอนที่เน้นบริบทของท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเน้นการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษ และควรจัดทำคู่มือสำเร็จรูปสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการสอน

Project Code: RDG5740077

Project Title: Factors affecting English Learning Outcomes of Primary School Students in Three Southern Border Provinces of Thailand: A Case Study of Private Islamic School

Investigators: Wangpittaya, J. , Chobwan, R., Samae, R., Ka-J, W.
Faculty of Liberal Arts and Social Sciences, Fatoni University

E-mail Address: jsuhana56@gmail.com

Project Duration: 15 September 2014 -15 September 2015

This research aimed at 1) investigating factors affecting English learning outcomes of primary Islamic private school students in three southern border provinces of Thailand, 2) studying relations between English learning outcomes and their various factors, and 3) exploring patterns, methods, and guidelines to improve their English learning outcomes. Data collection included all related school persons; administrators of the Office of Private Education, schools administrators, English teachers, parents, and grade six students. The sample used in this research was purposively chosen from 6 schools in Pattani, Yala, and Narathiwat with the highest and lowest scores of Ordinary National Educational Test (O-Net). Interviews, questionnaire, classroom observations and students' essays were used as research tools.

Quantitative findings indicated multiple relations of 4 factors: learners, parents, teachers, and teaching and learning management, with students' English learning outcomes that the teacher factor was positively related to students' English learning outcomes in the highest level while the teaching and learning management factor came for the second place. It was negatively related to students' English learning outcomes. Both were at .01 statistically significant levels. The parent factor and the learner factor were positively related to students' English learning outcomes for the third and the forth places, respectively. They were the lowest two factors related to students' English learning outcomes at .05 statistically significant levels.

Qualitative findings showed that policy and the administration factor of the Office of Private Education and schools were related with the above quantitative

data towards the teacher factor and the teaching and learning management factor. The curriculum used was not consistent with the need of community and parents under the Islamic private school context. The English textbook used lacked the use analysis and evaluation. Teachers' development and improvement were not consistent with their need. They lacked continual and systematic evaluation. Educational technology and English teaching materials were insufficient. The area and cultural context of the three southern border provinces which Malay and Arabic are the language schools gives more importance than English, it affected to concepts and concern for teacher improvement and development. Teachers lacked teaching and learning management emphasized on communicative approach as well as lacked various approaches, methods and techniques of teaching. In addition they could not fulfill students' motivation in English language learning. Learner factor and parent factor were not the main factors affecting students' English learning outcomes.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการ “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม” เป็นโครงการวิจัยมุ่งเป้าที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ภายใต้การกำกับและให้คำปรึกษาของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากส่วนกลางและโครงการ ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและทีมผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้มอบโอกาสในการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษบริบทโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ภายใต้วัฒนธรรมการทำงานที่สร้างนักวิจัยคุณภาพ ซึ่งคณะผู้วิจัยคงจะไม่มีโอกาสได้รับประสบการณ์พัฒนาในด้านต่างๆ ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนให้ดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารสำนักงานการศึกษาเอกชน ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้ปกครอง และนักเรียนที่เป็นผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน ผู้ช่วยนักวิจัยและนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ร่วมกับคณะผู้วิจัย ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้เอื้อนาม ณ ที่นี้ ในการให้การสนับสนุนช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้โครงการวิจัยชิ้นนี้เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์

คณะผู้วิจัย

2558

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร (ภาษาไทย)	(1)
บทสรุปผู้บริหาร (ภาษาอังกฤษ)	(3)
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	(5)
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	(7)
กิตติกรรมประกาศ	(9)
สารบัญ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้	5
2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	8
2.3 เจตคติต่อการเรียน	13
2.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	15
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	19
3.1 ประชากร	19
3.2 กลุ่มตัวอย่าง	19

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	20
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	22
3.6 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ	22
3.7 แผนการทำงานของแผนงานวิจัย	23
3.8 ผลงานที่คาดว่าจะได้รับ	25
บทที่ 4 ผลการวิจัย	27
4.1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ	27
4.2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ	74
บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	87
5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย	87
5.2 ข้อเสนอแนะ	119
5.3 การต่อยอดงานวิจัยเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	123
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามนักเรียน	127
ภาคผนวก ข แบบสอบถามผู้ปกครอง	138
ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน	144
ภาคผนวก ง แบบสังเกตการจัดการเรียนการสอน	151
ภาคผนวก จ แบบฟอร์มบันทึกเรื่องเล่า “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู”	156

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นหนึ่งในแปดกลุ่มสาระชั้นพื้นฐานโดยมีการกำหนดให้มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น เป็นที่คาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กว่าทศวรรษที่ผ่านมา ได้มีความพยายามหลากหลายรูปแบบจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น การปรับหลักสูตรใหม่โดยกระทรวงศึกษาธิการ และการจัดตั้งสถาบันภาษาอังกฤษโดยรัฐบาลเพื่อติดตามปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) การฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษ การปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้เป็นแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communication Approach) แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยยังอยู่ในขั้นที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ อันเนื่องมาจากปัญหาหลากหลายประการ เช่น การเรียนการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้และทักษะในการสอน ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบสื่อสารได้ รวมถึงการขาดบรรยากาศที่เอื้อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

อย่างไรก็ตาม แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษข้างต้นที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นที่โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งเป็นโรงเรียนของรัฐบาล ในขณะที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีโรงเรียนอีกประเภทหนึ่งซึ่งสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) เป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มีอัตลักษณ์พัฒนาจากปอเนาะ ที่มีการจัดการเรียนการสอนในวิชาศาสนาเพียงอย่างเดียว มาเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีการจัดการศึกษาควบคู่วิชาสามัญ มีวิสัยทัศน์การบริหารที่เน้นภาษาอาหรับ ภาษามลายู และภาษาอังกฤษ พร้อมให้ความสำคัญกับภาษาไทยที่เป็นภาษาประจำชาติ มุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่คุณธรรม (สะกะเรีย แวโซะ, 2550) นักเรียนต้องเรียนในวิชาต่างๆ มากกว่านักเรียนโรงเรียนสามัญทั่วไป จำนวนชั่วโมงเรียนวิชาสามัญน้อยกว่าเนื่องจากจำนวนชั่วโมงเรียนอีกครั้งหนึ่งต้องแบ่งให้กับวิชาศาสนา อีกทั้งบางโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอน 6 วัน

ต่อสัปดาห์ และภาคกลางคืนสำหรับวิชาอัล-กุรอาน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่างๆ รวมถึงวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าวถือเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่สะท้อนถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา เอดเวิร์ด (Edward, 1990) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่ชี้ถึงผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน คุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ความสามารถของครูผู้สอนและผู้บริหาร

หนึ่งในเกณฑ์ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนคุณภาพการจัดการศึกษาตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งวัดจากผลการสอบทดสอบระดับชาติ (O-Net) เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาดังกล่าวกระตุ้นให้โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ รวมถึงวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้ผลการสอบทดสอบระดับชาติ (O-Net) จากเดิมที่มีผลสอบรั้งท้ายต่อเนื่องหลายปีให้สูงขึ้นและผ่านเกณฑ์การประเมิน อย่างไรก็ตามผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของ สมศ. พบว่า มากกว่าร้อยละ 70 ของโรงเรียนประเภทนี้ อยู่ในระดับคุณภาพที่ต้องปรับปรุง และปรับปรุงเร่งด่วน

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตัวของโรงเรียนประเภทนี้ที่มีความเกี่ยวเนื่องกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากโรงเรียนสังกัดอื่นๆ อะไรคือองค์ประกอบและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมุ่งวิเคราะห์ปัจจัยรอบด้าน ทั้งในเชิงลึกและกว้างที่ส่งผลทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อสร้างองค์ความรู้พื้นฐานอันจะนำไปสู่กระบวนการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะของสถานศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กับปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 3) เพื่อสำรวจรูปแบบ วิธีการ และแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3. สมมุติฐานของการวิจัย

ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้สามารถสะท้อนปัญหาตามบริบทเฉพาะของโรงเรียนและพื้นที่และมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทราบถึงปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กับปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์
- 3) ได้รูปแบบ วิธีการ และแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อต่อยอดงานวิจัยในการสร้างนวัตกรรมในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของกลุ่มเป้าหมาย
- 4) โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 โรง ทราบผลการวิจัยและใช้เป็นแนวทางตลอดจนข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5. ขอบเขตการวิจัย

- 1) ขอบเขตด้านเนื้อหา

(1) ศึกษาลักษณะหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ใช้ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง สภาพการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษ พฤติกรรมของผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะของผู้เรียนต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนรู้รายวิชา ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษของบุตรหลาน การสนับสนุนจากผู้บริหารและการส่งเสริมจากผู้ปกครองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

(2) ศึกษา รูปแบบ วิธีการ และแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

2) ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่

- (1) ปัจจัยด้านผู้เรียน
- (2) ปัจจัยด้านผู้ปกครอง
- (3) ปัจจัยด้านผู้สอน
- (4) ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน
- (5) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

ตัวแปรตาม ได้แก่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (คะแนนผลการทดสอบระดับชาติ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนใต้

3) ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้ที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) สูงสุดและต่ำสุดในแต่ละจังหวัด รวม 6 โรงเรียน

4) ขอบเขตด้านบุคคล

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง ครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้บริหารต้นสังกัด (สช.) และผู้บริหารโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลวิจัยทั้งเชิงลึกและกว้าง ทั้งนี้ ด้วยกรอบวิจัยที่เลือกกลุ่มตัวอย่างเฉพาะในบริบทโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ทำให้กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยชิ้นนี้ไม่สามารถเป็นตัวแทนของโรงเรียนทั้งหมดในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงตัวแปรภายในและตัวแปรภายนอก ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) นักเรียนประถมศึกษา หมายถึงนักเรียนที่กำลังเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษาที่ 2/2557 และ 1/2558
- 3) โรงเรียนประถมศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หมายถึงโรงเรียนประถมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่จัดการเรียนการสอนวิชาสามัญควบคู่และบูรณาการกับวิชาศาสนา
- 4) สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เจตคติต่อการเรียน
4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

สุรชัย ไวยวรรณจิตร (2557: 7-13) ได้อธิบายสภาพทั่วไปและบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

1.1 สภาพการจัดการศึกษาในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

หลังจากพระราชบัญญัติการศึกษา 2525 ถูกประกาศใช้ ส่งผลให้โรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามถูกปรับเปลี่ยนมาเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยที่รัฐบาลให้การสนับสนุนทางการเงินแก่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่สอนวิชาสามัญควบคู่กับวิชาศาสนา สำหรับโรงเรียนที่สอนเฉพาะวิชาศาสนาจะไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

หลังจากปรับเปลี่ยนเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ทำให้โรงเรียนมีสภาพที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมดังนี้ 1) ผู้บริหาร เปลี่ยนจากโต๊ะครูเป็นผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ครูใหญ่ (ซึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาโรงเรียนเอกชนฉบับใหม่จะถูกแปรสภาพเป็นผู้อำนวยการ) 2) มีครูผู้สอนทั้งครูภาคศาสนาและภาคสามัญ ที่ต้องทำหน้าที่การสอนอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ ต้องมีแผนการสอน มีกิจกรรมการเรียนการสอน มีสื่อการสอน มีการวัดและประเมินผล 3) มีหลักสูตรที่แน่นอนและชัดเจนขึ้นทั้งหลักสูตรศาสนาและหลักสูตรสามัญ 4) ระยะเวลาเรียนมีการกำหนดที่แน่นอนโดยหลักสูตร 5) มีการทดสอบเพื่อวัดและประเมินผลในการผ่านชั้นและจบการศึกษา และมีวุฒิบัตรที่รับรองการจบการศึกษา 6) มีปัจจัยพื้นฐาน (Infrastructure) ค่อนข้างสมบูรณ์ เช่น อาคารเรียนที่ทันสมัยขึ้น ห้องสมุด ห้องทดลองวิทยาศาสตร์

ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น 7) มีระบบการบริหารที่ค่อนข้างชัดเจนมากขึ้น เช่น มีแผนยุทธศาสตร์ แผน ปฏิบัติการ มีโครงการ มีการประเมินผล 8) มีงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากทางรัฐบาล จากการเก็บค่าเล่าเรียนอีกบางส่วน และจากการทำธุรกิจจากการจัดการศึกษาอีกบางส่วน มีระบบบัญชีที่ตรวจสอบได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ฯลฯ

สรุปได้ว่า โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในปัจจุบันมีลักษณะที่แตกต่างจากปอเนาะในอดีตอย่างชัดเจน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในปัจจุบันยังพยายามที่จะรักษาเจตนารมณ์และอัตลักษณ์ของปอเนาะในอดีตให้ดำรงต่อไป แต่ด้วยสภาพการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกที่ถูกขับเคลื่อนด้วยลัทธิวัตถุนิยม (Materialism) ลัทธิแบ่งแยกศาสนาออกจากวิถีการดำรงชีวิต (Secularism) ทำให้วัตถุนิยม ภัยร้ายที่ซ่อนเร้นเข้ามา มีอิทธิพลในการจัดการศึกษากับบางสถาบัน จนกลายเป็นธุรกิจการศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามบางพื้นที่มีการแข่งขันกันสูง อันนำมาซึ่งค่าหัวที่ได้รับการสนับสนุนจากทางรัฐบาลเป็นจำนวนมาก การได้มาซึ่งงบประมาณจำนวนมากๆ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นอย่างมาก หากผู้บริหารคำนึงถึงการบริหารคุณภาพตามปริมาณของงบประมาณที่ได้รับ แต่เป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามหลายโรงเรียนยังละเลยต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งสังเกตเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ค่อนข้างต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนประเภทอื่นๆ

1.2 สภาพปัญหาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

นักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงสภาพปัญหาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ไว้ดังนี้

ธิดา โพธิ์พุกกณธ และ อัมมิจิต เลิศพงษ์สมบัติ (2533: บทคัดย่อ) ได้กล่าวถึงปัญหาด้านปัจจัยนำเข้าของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ผลจากการศึกษา พบว่า ห้องสมุดของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีเนื้อที่ ครัวภัณฑ์ วัสดุสิ่งพิมพ์ และสื่อทัศนวัสดุและอุปกรณ์ ตลอดจนบุคลากรที่ปฏิบัติงานในห้องสมุดต่ำกว่ามาตรฐานทุกรายการ สภาพห้องสมุดยังเป็นแหล่งวิทยาการที่ไม่สมบูรณ์และยังไม่มีบทบาทในการส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

สุรชัย ไวยวรรณจิตร 2557: บทคัดย่อ ได้กล่าวถึงปัญหาสภาพปัญหาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามด้านต่างๆ ดังนี้

1) ด้านนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพวิชาการ พบว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ผู้บริหารมุ่งเน้นที่จะให้มีการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความพร้อมของโรงเรียนและบุคลากร การจัดการเรียนการสอนผู้บริหารส่วนใหญ่ จะดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงที่มุ่งเน้นให้เกิดความเสมอภาค นักเรียนทุกคนได้รับความรู้อย่างทั่วถึง แต่ไม่เน้นการจัดการเรียนการสอนที่ตัวบุคคลเพื่อที่จะทำให้มีผลการสอบที่สูงขึ้นอย่างเดียว

2) ด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญต่อการนำผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนค่อนข้างน้อย ไม่ทันได้คิดเรื่องการ

พัฒนาผลสัมฤทธิ์เนื่องจากภาระงานบริหารที่ต้องฉุกละหุกอยู่ตลอดเวลาว่าจะทำอย่างไรให้โรงเรียนดำเนินกิจกรรมไปได้ภายใต้สภาวะการณ์ก่อความไม่สงบในพื้นที่มีอย่างตลอดและขาดการนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

3) ด้านความเหลื่อมล้ำระหว่างครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนของรัฐ พบว่า การสนับสนุนส่งเสริมครูในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งจัดการเรียนรู้ในพื้นที่เสี่ยงภัยและสอนนักเรียนสัญชาติไทยเช่นเดียวกันมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับครูในโรงเรียนของรัฐ ทั้งในด้านเงินเดือน ค่าตอบแทนการพัฒนาตนเอง สวัสดิการ โดยครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่ได้รับเงินเดือนไม่ตรงตามวุฒิ ไม่ได้รับเงินวิทยฐานะ และเงินค่าเสี่ยงภัยเหมือนกับครูโรงเรียนของรัฐ

4) ด้านผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะยากจน บางส่วนไปประกอบอาชีพที่มาเลเซีย ปล่อยให้เด็กเรียนอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติ ทำให้ขาดการดูแลเอาใจใส่ด้านความประพฤติ ด้านการเรียน ขาดความอบอุ่นในครอบครัว ผู้ปกครองละเลยการอบรมพฤติกรรมนักเรียน มีบ้างที่ผู้ปกครองบางส่วนให้การดูแลเอาใจใส่ต่อลูกเป็นอย่างดีในการเรียน ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้จะมีน้อย แต่สื่อให้เห็นว่าผู้ปกครองที่เอาใจใส่ดูแลเรื่องเรียนของลูก จะทำให้ลูกมีผลการเรียนที่ดีกว่านักเรียนคนอื่น ๆ

5) ด้านครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม พบว่า ครูผู้สอนยังไม่ปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ของตนเองให้สอดคล้องกับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ไม่เข้าใจหลักสูตร ยังคงยึดรูปแบบในการจัดการเรียนรู้แบบเดิมๆใช้ตารางเดิมๆ ครูผู้สอนมีภาระการทำงานอื่นๆ มาก ทำให้มีเวลาเตรียมการจัดการเรียนรู้และทำการสอนในห้องเรียนน้อยลง รวมทั้งจำนวนครูมีน้อยบางครั้งและบางช่วงเวลา คุณวุฒิของครูผู้สอนไม่ตรงตามการสอน ครูไม่ครบตามกลุ่มสาระ 6) ด้านแบบทดสอบระดับชาติ แบบทดสอบของ สทศ. ระดับความยากของข้อสอบ พบว่า มีความคิดเห็นที่หลากหลาย โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าข้อสอบ มีความยากง่ายแตกต่างกันไป วิชาที่นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่ายากมากคือ วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์ รวมถึงข้อสอบที่ออกแนวคิดวิเคราะห์

พันตำรวจเอกทวี สอดส่อง ได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเมื่อปี พ.ศ. 2555 ในบริบทกลุ่มโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามว่า เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอยู่ระดับท้ายของประเทศ และได้ขอรับการสนับสนุน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิชาการ ให้มีการจัดทำหลักสูตรบูรณาการการศึกษาสามัญกับศาสนา, ให้มีการจ้างครูสอนภาษาต่างประเทศ ทั้งภาษาอังกฤษ มลายูกลาง จีน อาหรับ 2) ด้านบริหารจัดการ ให้มีการขยายพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ครอบคลุมทั้ง 5 จังหวัด ได้แก่ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และสงขลา ขอให้สอบบรรจุ

ข้าราชการครูตั้งแต่ช่วงปิดเทอม และเสนอให้ตั้ง ศธ.ส่วนหน้า และมีผู้บริหารระดับสูง ได้แก่ รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้กำกับดูแล 3) งบประมาณขอให้จัดงบอุดหนุน, ปรับอัตราค่า หักนักเรียน, ปรับวิธีการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนโรงเรียนเอกชนให้รวดเร็ว และให้ความสำคัญกับการ ช่วยเหลือโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่มีอยู่ 13 แห่ง 4) ด้านบุคลากร ให้ครูโรงเรียนเอกชนได้รับสิทธิ สวัสดิการ วิทยฐานะ เช่นเดียวกับข้าราชการครู ได้รับสิทธิกู้ยืมเรียน และมีใบประกอบวิชาชีพครูและ ผู้บริหาร เช่นเดียวกับข้าราชการครู รวมทั้งเพิ่มค่าเสี่ยงภัยครูและผู้บริหารเอกชนให้เท่ากับข้าราชการ ครู (ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี: ออนไลน์)

โดยสรุป โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีลักษณะและบริบทเฉพาะ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น มีความเฉพาะตัวตามบริบทและลักษณะของโรงเรียน การแก้ไขปัญหาจึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้ความ เข้าใจของความเป็นบริบทเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาที่ตรงจุด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 171) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นการ บอกความสามารถในการวิเคราะห์ วิจัย ความพยายามในการเรียน ทักษะในการศึกษาเล่าเรียน และการปฏิบัติ มีการเข้าห้องเรียน มีความสนใจ และมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530 : 7-8) แยกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 2 ประเภท คือ

1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ (Cognitive Achievement) หมายถึงความสำเร็จหรือ ความสามารถในการเรียนที่ต้องอาศัยทักษะหรือความรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ และเป็น ความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่เจริญขึ้นโดยการเรียนรู้วิชาต่างๆ ในโรงเรียน

2) ผลสัมฤทธิ์ที่ไม่ใช่วิชาการ (Non-cognitive Achievement) หมายถึงความสำเร็จ ตามความมุ่งหมายทางการศึกษา ทางด้านเจตคติ ค่านิยม ความสนใจ และความซาบซึ้ง

ไอเซนค (Eysenck, 1972 : 16) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นขนาด ของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่อาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล โดยตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนอาจจะได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจ การบ้าน หรืออาจจะได้มาในรูปของระดับคะแนนที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อน และระยะเวลาที่นานพอสมควร หรืออาจวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

อนาสตาซี (Anastasi, 1982 : 148) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาและองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาด้านอื่นๆ

เอตเวิร์ด (Edward, 1990) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งหนึ่งที่ชี้ถึงผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน คุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ความสามารถของครูผู้สอนและผู้บริหาร

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสำเร็จและความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนรู้วิชาใดวิชาหนึ่ง โดยพิจารณาจากองค์ประกอบรอบด้านทั้งทางด้านวิชาการด้านผู้เรียน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2 ความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 คือ การทำให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์หรือเป็นคนที่มีความดี ทั้งเก่ง ดี และมีความสุขในการเป็นพลเมืองไทยในอนาคต ซึ่งอาจแยกคุณภาพของคนออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกคือ การทำให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง และเป็นคนดี ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ตั้งแต่ผู้เรียนยังอยู่ในระบบการศึกษา ส่วนที่สองคือการทำให้ผู้เรียนมีความสุข เป้าหมายคือ เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในการตรวจสอบผลการศึกษว่าเป็นไปตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้หรือไม่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การตรวจสอบในด้านที่เรียกว่า เก่ง ซึ่งดำเนินการในรูปแบบการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในรูปแบบการสอนในโรงเรียนแต่ละโรงเรียนในลักษณะต่างคนต่างสอบ จนถึงการทดสอบระดับชาติที่ใช้มาตรการในการวัดหรือแบบทดสอบเหมือนกันทั่วประเทศ ทำให้ทราบผลการจัดการศึกษาของผู้เรียน ในยุคโลกาภิวัตน์ได้มีการกล่าวถึงความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นโดยระบบการศึกษา เพราะการศึกษาจะทำให้คนไทยมีคุณภาพมากขึ้น ดังนั้นประเด็นของความเก่งจึงยังคงเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไปว่าเป็นคุณสมบัติหนึ่งของคนไทยที่ต้องการให้มีการเร่งพัฒนาให้มากขึ้น เพื่อนำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันของคนไทยหรือของประเทศไทยในอนาคต

ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการวัดผู้เรียนว่าผลการเรียนของผู้เรียนเป็นไปตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 1-2) และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 มาตรา 47 ได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกกระดับ และมาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นส่วนหนึ่งของ

กระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนับเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งการประเมินผลที่ดีสามารถบ่งบอกถึงผลการดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง บ่งบอกถึงระดับความมั่นใจและพึงพอใจของสถานศึกษาและชุมชนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและเป็นที่ยอมรับของบุคลากรในชุมชนทั่วไป

ทั้งนี้กรมวิชาการ (2549 : 1-2) ได้สรุปความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1) เป็นการติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรง สำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการสอนที่มีประสิทธิภาพเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียนตลอดเวลาโดยผู้สอนจะนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน

2) การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นเครื่องมือผลักดันหรือกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอน ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนเป็นเครื่องมือผลักดันการสอนให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ เนื่องจากรูปแบบวิธีการวัดผลมีอิทธิพลโน้มน้าวให้การเรียนการสอนต้องปรับตามให้สอดคล้องกันโดยอัตโนมัติ ดังนั้นถ้าต้องการปรับการเรียนการสอนให้เป็นไปในทิศทางใด ก็ออกแบบการวัดผลที่ส่งผลให้เป็นไปในทิศทางนั้น ซึ่งจะสามารถผลักดันให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่ต้องการได้

3) การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสามารถ พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีคุณธรรม ผู้เรียนจะได้ค้นพบความรู้ใหม่ในการแก้ปัญหา เพื่อการทางานด้วยตนเองหรือจากการแนะนำของผู้อื่น

4) ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะช่วยเสริมประสิทธิภาพของการจัดการวัดและประเมินผลในระดับมหภาค ไม่ว่าจะเป็นระดับประเทศ ระดับเขตพื้นที่ หรือระดับจังหวัด

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์มีความสำคัญและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทำให้มีผลที่ดีจะต้องมีการบูรณาการในทุกส่วนทั้งในส่วนของผู้เรียนเอง ครู ผู้บริหาร สถานศึกษา ชุมชนและสังคม บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในทุกด้านในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits, 1971 : 103-115) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง และสรุปปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพไว้ 3 ประการ คือ

- 1) ปัจจัยด้านการสอน ประกอบด้วยคุณภาพการสอนของครูซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถทางภาษาและการสอนของครู
- 2) ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วยความสามารถที่จะเข้าใจการสอน ซึ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความสามารถทางภาษา ความถนัด ได้แก่ องค์ประกอบความถนัดทางการเรียนทางภาษา ความมานะบากบั่น ซึ่งเกิดจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่มีต่อครูผู้สอน ความเข้าใจในภาษาที่เรียน และเจตคติต่อวัฒนธรรมต่างประเทศ ส่วนกลยุทธ์และวิธีการเรียนประกอบด้วยสมรรถภาพในการรับความรู้ใหม่ สมรรถภาพในการถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้ไปสู่ความรู้ใหม่ นิสัยทางการเรียน และการประเมินผลความสามารถของตนเอง
- 3) ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ความยึดมั่นต่อภาษาของตนเอง องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ของภาษาของตนเอง และภาวะสองวัฒนธรรมที่ปรากฏในสังคม ผลอันเกิดมาจากองค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม คือ ความสนใจในภาษาที่เรียน เจตคติที่มีต่อภาษานั้น ความมานะบากบั่นในการเรียนภาษานั้น และการคัดค้านการปะปนของภาษานั้นกับภาษาของตนเอง

การเย่ และบริกซ์ (Gagne and Briggs, อ้างถึงใน พรศรี พุทธานนท์, 2550) ได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้เป็น 2 ประเภท คือ

- 1) ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยเดิมของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการให้สิ่งเร้าพร้อมให้ผู้เรียนตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ การทำซ้ำโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ใช้สิ่งเร้าแล้วตอบสนองหลายๆ ครั้งจนสามารถเรียนรู้ได้ การให้การเสริมแรงโดยเสริมกำลังใจให้เกิดความพอใจในการเรียนรู้
- 2) ปัจจัยภายใน เป็นสิ่งภายในที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ข้อเท็จจริงในขณะที่เรียนหรือระลึกจากสิ่งที่เคยเรียน ทักษะทางปัญญา คือความสามารถในการใช้สมองเพื่อการเรียนรู้ โดยระลึกจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมา ยุทธศาสตร์ คือสมรรถภาพที่ควบคุมการเรียนรู้ ความตั้งใจ การจำ และพฤติกรรมความคิดของมนุษย์ ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานภายในสมองของมนุษย์

บลูม (Bloom, 1976 : 167-176) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1) พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด (Cognitive Entry Behavior) เป็นความสามารถทั้งหมดของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยความถนัดและความรู้พื้นฐานเดิม

2) คุณลักษณะด้านจิตพิสัย (Effective Entry Characteristic) เป็นสภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ อันได้แก่ ความสนใจและเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา โรงเรียน ระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และคุณลักษณะบุคลิกภาพ คุณลักษณะต่างๆ ทางจิตพิสัยนี้บางอย่างเปลี่ยนแปลงได้ บางอย่างคงอยู่

3) คุณภาพการสอน (Quality of Instruction) คือ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตนเองกระทำถูกต้องหรือไม่

คลอสเมียร์ (Klausmeir, 1961 : 27-33) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากจะเกิดกับตัวผู้เรียนและครูผู้สอนแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแบ่งเป็นองค์ประกอบต่างๆ ไว้ 6 ประการ คือ

1) ลักษณะของผู้เรียน ประกอบด้วย วุฒิภาวะที่เกี่ยวข้องทางจิตและความสามารถที่เกี่ยวข้องทางสติปัญญา วุฒิภาวะทางร่างกาย และความสามารถที่เกี่ยวข้องทางทักษะพิสัยและจิตพิสัย อันได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติ ค่านิยมและการแสดงออกทางอารมณ์ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง การรับรู้สถานการณ์ อายุและเพศ

2) ลักษณะของผู้สอน ประกอบด้วย สติปัญญา รวมทั้งความรู้ในวิชาที่สอน พัฒนาการและการเรียนรู้ ค่านิยม ความสามารถทางทักษะพิสัย ลักษณะทางด้านจิตพิสัย ได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติ ค่านิยมและการแสดงออกทางอารมณ์ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง การรับรู้สถานการณ์ อายุและเพศ

3) พฤติกรรมของผู้เรียนและผู้สอน ประกอบด้วยปฏิสัมพันธ์ทางพุทธิพิสัยกับการใช้ภาษา ทักษะพิสัยกับการกระทำ และจิตพิสัยกับความรู้สึกลึก

4) ลักษณะของกลุ่ม ประกอบด้วย จำนวนสมาชิก โครงสร้าง เจตคติ ความสัมพันธ์และการเป็นผู้นำภายในกลุ่ม

5) สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีผลต่อการแสดงพฤติกรรม อาทิ อาณาบริเวณ สื่อการเรียนการสอน โสตทัศนูปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์การเรียนรู้และฝึกทักษะต่างๆ

6) แรงผลักดันภายนอก ประกอบด้วย

(1) สภาพการณ์ที่มีผลต่อผู้เรียนตั้งแต่วัยแรกๆ เป็นแรงผลักดันภายนอกโรงเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ในโรงเรียน ได้แก่ บ้าน สภาพของเพื่อน อิทธิพลทางวัฒนธรรมโดยทั่วไป

(2) สภาพการณ์ที่เป็นแรงผลักดันภายในโรงเรียน ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษา

อาทิ ครูผู้สอน นักจิตวิทยา ครูแนะแนว และครูที่ปรึกษา การจัดรูปแบบการบริหารโรงเรียน อาทิ การจัดจำนวนคาบเรียนและการจัดครูเข้าสอน การจัดหลักสูตรและแบบเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกัน ความคาดหวัง และการสนับสนุนจากชุมชน

คารอล (Carroll, 1971 : 147) และบลูม (Bloom, 1982 : 135) ได้เน้นถึงความสำคัญของคุณภาพการสอนของครูโดยเชื่อว่าคุณภาพการสอนเป็นตัวแปรที่เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ จากผลการวิจัยเชิงสำรวจและการวิจัยเชิงทดลองพบว่าคุณภาพการสอนมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนที่มีคุณภาพแตกต่างกัน นอกจากจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนแตกต่างกันแล้วยังส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนและความมั่นใจในความสามารถในการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันด้วย ทั้งนี้เนื่องจากผลจากการสอนที่มีคุณภาพย่อมทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนซึ่งจะช่วยให้มีแรงจูงใจอยากเก่งในวิชานั้นและเกิดความมั่นใจในความสามารถในการเรียนของตนเองนั่นคือมีโนภาพเกี่ยวกับตนเองทางบวกและในทางตรงข้ามการสอนที่ขาดคุณภาพจะทำให้นักเรียนบางคนเกิดความล้มเหลวในการเรียนอันเป็นผลทำให้แรงจูงใจลดลงและทำลายมโนภาพของตนเองจากเหตุผลดังกล่าวคุณภาพของการสอนจึงมีอิทธิพลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์และเป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์โดยผ่านทางแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง

สรุปได้ว่าปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ปัจจัยด้านการสอน ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลและความสัมพันธ์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เจตคติต่อการเรียน

3.1 ความหมายของเจตคติ

กูด (Good, 1973 : 49 อ้างถึงใน อัสมา ชื่นบุญ, 2544 : 32) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นความเอนเอียงหรือความชอบของบุคคลที่แสดงผลเฉพาะไปสู่วัตถุ สิ่งของ สถานการณ์หรือคุณค่า ตามปกติจะประกอบด้วยความรู้สึกและอารมณ์

เคนเลอร์ (Kenler, 1974 อ้างถึงใน ปิยะรัตน์ ศิริ, 2545 : 46) ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม ครอบครัว หรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวคิดบางอย่าง การแสดงออกในลักษณะพึงพอใจเรียกว่าเจตคติทางบวกและการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจเรียกว่าเจตคติทางลบ ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

ออลพอร์ท (Allport, 1967 : 3) อธิบายเจตคติว่าเป็นสภาวะความพร้อมทางด้านจิตใจ อันเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงกำหนดทิศทาง ปฏิกริยาที่มีต่อบุคคลหรือ

สิ่งของที่เกี่ยวข้อง การสร้างเจตคติให้กับเด็กนั้นการเรียนช่วยได้มาก เนื่องจากเจตคติของเด็กได้มาจากประสบการณ์ต่างๆ และเมื่อประสบการณ์ต่างๆ ได้รับความสำเร็จ เจตคติก็จะดีขึ้น

เฉลา ประเสริฐสังข์ (2542 : 256) กล่าวว่า เจตคติหมายถึงสภาพจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่างๆ ในลักษณะที่ยอมรับ (Accept) หรือปฏิเสธ (Reject) แล้วส่งผลให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นตามสภาพจิตใจหรือความรู้สึกนั้นๆ

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมา สรุปได้ว่า เจตคติหมายถึงท่าที ความรู้สึก ความคิดของบุคคลที่โน้มเอียงต่อการเรียนรู้และประสบการณ์ที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ เหตุการณ์ หรือบุคคลทั้งทางด้านลบและด้านบวก

3.2 องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติเป็นปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งเร้า ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วค่อนข้างคงทนแต่สามารถเปลี่ยนแปลงและแสดงออกมาให้เห็นได้จากพฤติกรรมที่แสดงออก (กฤษณา ศักดิ์ศรี, 2530; กุญชร คำชาย, 2540; เพราพรรณ เปลี่ยนภู, 2542)

เอฟสไตน์ (Epstein, 1980 : 6) กล่าวว่า เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อการอ่าน สามารถวัดได้ง่ายขึ้นอยู่กับความถนัดทางภาษาของผู้อ่าน
- 2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อการอ่าน เป็นสภาพทางอารมณ์ ได้แก่ ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ โดยทั่วไปการมีความรู้จะนำไปสู่การมีความรู้สึก
- 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมที่จะแสดงออกต่อการอ่าน เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นกับความคิดและกระบวนการทางสรีระที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าตามความรู้และความรู้สึกที่มีอยู่ทั้งในด้านที่สนับสนุนและคัดค้าน

3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

นักวิชาการและนักวิจัยหลายท่าน (กฤษณา ศักดิ์ศรี, 2530; เฉลา ประเสริฐสังข์, 2542; เพราพรรณ เปลี่ยนภู, 2542) มีแนวคิดตรงกันเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อการเกิดและเปลี่ยนแปลงเจตคติที่สำคัญ ดังนี้

1) บ้านหรือการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา ปัจจัยนี้มีอิทธิพลต่อเจตคติมาก ทั้งยังมีความศรัทธาสนับสนุนอยู่ในจิตใจอีกด้วย เจตคติของเด็กย่อมที่จะเอนเอียงไปหาบิดามารดาโดยไม่รู้ตัว บิดามารดามีอิทธิพลต่อการเกิดหรือการสร้างเจตคติของเด็กอย่างมาก บิดามารดาจึงควรเป็นแบบอย่างที่ดีของลูก ส่งเสริมให้ลูกพัฒนาเจตคติที่ดีและปรับปรุงแก้ไขเจตคติที่ไม่ถูกต้อง

2) วัฒนธรรม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านวัตถุและด้านจิตใจ บุคคลที่มีชาติ วรรณะ เพศวัย การศึกษา อาชีพ ศาสนา สิ่งแวดล้อม สถานภาพ ฯลฯ ที่แตกต่างกันย่อมมีเจตคติต่างกัน

3) การศึกษา กล่าวคือ สถาบันการศึกษาเป็นสถานที่จัดให้มีการอบรมเด็กอย่างเป็นระเบียบแบบแผน สถานศึกษาจึงมีอิทธิพลต่อเจตคติมาก เจตคติของเด็กจะหันเหไปตามทิศทางที่ครูชี้แนะเป็นส่วนใหญ่ และการศึกษาเป็นพื้นฐานให้เด็กเกิดความคิด สติปัญญา ประสบการณ์ใหม่จะเปลี่ยนเจตคติไปสู่แนวทางที่ถูกที่ควร

4) สังคมสิ่งแวดล้อมและสื่อมวลชน กล่าวคือ ความเคยชินกับสภาพสังคมที่ตนอยู่และสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ รายการวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ฯลฯ มีอิทธิพลต่อการสร้างและเปลี่ยนแปลงเจตคติของเยาวชนอย่างยิ่ง

สรุปคือ เจตคติเป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ด้านความรู้สึกและด้านพฤติกรรม ซึ่งสามารถเกิดและเปลี่ยนแปลงด้วยปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลแตกต่างกันไป อาทิ ปัจจัยทางบ้านหรือการเลี้ยงดูอบรม ปัจจัยด้านวัฒนธรรม การศึกษา สังคม สิ่งแวดล้อมและสื่อมวลชน

4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

แอทคินสัน (Atkinson, 1964 : 240-241) ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ดีว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินจากตนเองหรือบุคคลอื่น โดยเทียบมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นสิ่งที่พอใจ เมื่อกระทำจนสำเร็จหรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จ

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961 : 110-111) ได้ให้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันกันด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ มีความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

กอบชัย โพธิ์นาแค (2546 : 9) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามที่ตั้งใจไว้และมีความพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่างๆ ตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ดีกว่าบุคคลอื่น

เกษตรชัย และหิ้ม (2548 : 29) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาที่ทำให้บุคคลมีการกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอันสูงเด่นที่ตั้งไว้ มีความเพียรพยายามที่จะไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ มีความขยันขันแข็ง มีความมานะพากเพียรต่อสิ่งท้าทายยวดย มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ตัดสินใจเด็ดเดี่ยว ชอบที่จะมีเสรีภาพในการคิดหรือกระทำ รู้สึกมีความสุขสบายเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อไม่ประสบความสำเร็จ

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนา แรงผลักดัน และความมุ่งมั่นของบุคคลเพื่อจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วงสำเร็จตามที่ตั้งใจภายใต้ความท้าทาย ถึงความสำเร็จที่จะได้รับ จะมีความสุขและสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลหากล้มเหลวหรือไม่ประสบความสำเร็จ

4.2 ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961 : 207- 208) กล่าวถึงลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะต้องมีลักษณะดังนี้

1) กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk Taking) มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่พอใจที่จะทำสิ่งที่ง่าย ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถ หากแต่เลือกทำสิ่งที่ท้าทายพอเหมาะกับความสามารถของตนเอง และการทำสิ่งที่ยากได้สำเร็จนั้น ทำให้ตนเองพอใจ

2) ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการกระทำการสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไม่ได้ขยันไปทุกกรณี แต่จะเอาใจใส่ มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย ยั่วความสามารถของตนเอง เป็นงานที่ต้องใช้สมองขบคิด และจะทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญสำเร็จ

3) ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่อง ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการว่าตนควรทำอย่างนั้นอย่างนี้

4) ความต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of Result Decision) ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะติดตามผลการกระทำของตนเองว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ และเมื่อทราบผลการตัดสินใจแล้วหรือการกระทำแล้ว ยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก

5) คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่วางแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6) ทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational Skill) ข้อนี้ยังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าเพียงพอแต่เป็นลักษณะที่น่าจะทำให้เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงานยิ่งขึ้น

แอทกินสัน (Atkinson, 1964 : 264) กล่าวว่า สิ่งกระตุ้นที่ทำให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสามประการ คือ สิ่งโน้มน้าวจิตใจที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ สิ่งโน้มน้าวที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว และองค์ประกอบจากภายนอก ซึ่งทำให้บุคคลเกิดความปรารถนาอยากประกอบกิจกรรมนั้นๆ

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต้องมีลักษณะที่กล้าเสี่ยง มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบต่องาน มีความต้องการทราบผลของการตัดสินใจ คาดการณ์ล่วงหน้า มีทักษะในการจัดระบบงาน และมีสิ่งโน้มน้าวจิตใจเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เกษตรชัย และหิมี (2548) ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นต่อเจตคติต่อการเรียน ต่อครู นิสัยในการเรียน ความวิตกกังวล ความมีวินัยในตนเอง การปรับตัว อารมณ์ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน คุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เพศและรายได้ของมารดาต่อเดือนมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านสถานศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ.2551 ของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านนักเรียนได้แก่ เพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ รายได้ผู้ปกครองโดยมีค่าความสัมพันธ์ตั้งแต่ .278 ถึง .360 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุฤกษ์ ดีโนนโพธิ์ (2554) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำนวน 10 ปัจจัย มี 2

ระดับ ดังนี้ (1) ตัวแปรภายใน พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมและความถนัดทางการเรียน อยู่ในระดับเรียนดี ส่วนเจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง และความตั้งใจเรียนอยู่ในระดับมาก เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติมเฉลี่ย 3.25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง (2) ตัวแปรภายนอก พบว่า คุณภาพการสอน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และบรรยากาศในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก 2) ผลการพัฒนาารูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างเดียวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ ความรู้พื้นฐานเดิม ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมอย่างเดียวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ เวลาที่ใช้ศึกษาเพิ่มเติม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียน คุณภาพการสอน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และบรรยากาศในชั้นเรียน และปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ ความถนัดทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียน

ชฎานิชฐ์ กาญจนดี และคณะ (2556) ศึกษาการวิเคราะห์ตัวแปรพระระดับที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรระดับนักเรียนได้แก่ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรทั้งสามสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 53.99 ตัวแปรระดับห้องเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสามจังหวัดชายแดนใต้

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า มีปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งด้านการบริหารจัดการด้านนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คุณภาพการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน ทั้งนี้ระดับที่ส่งผลจะมีมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับบริบทและลักษณะที่แตกต่างกันไปของบริบทแต่ละด้านในแต่ละพื้นที่การศึกษาวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Method) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปีการศึกษา 2557 ได้แก่ นักเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้ปกครอง และผู้บริหาร

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปีการศึกษา 2557 ได้แก่ นักเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้ปกครอง และผู้บริหาร ใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาสจังหวัดละ 2 โรงเรียน พิจารณาจากผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) สูงสุดและต่ำสุดในแต่ละจังหวัด รวมทั้งหมด 6 โรงเรียน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของยามานะ (Yamane, 1973) โดยมีกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 477 คน ดังนี้

- 1) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 230 คน จากโรงเรียนที่มีผลคะแนนสอบจากผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) สูงสุด จำนวน 160 คน และโรงเรียนที่มีผลคะแนนสอบจากผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) ต่ำสุด จำนวน 70 คน
- 2) ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 230 คน
- 3) ครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน
- 4) ผู้บริหารต้นสังกัด (สช.) อำเภอละ 1 คน รวม 5 คน
- 5) ผู้บริหารโรงเรียน 6 โรงเรียน รวม 6 คน

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกลุ่มตัวอย่างระดับประถมศึกษาทั้ง 6 โรงเรียนที่สุ่มจากผลการทดสอบระดับชาติ (o-net) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสูงสุดและต่ำสุด

จังหวัด	อำเภอ	ขนาด/ที่ตั้ง	ผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net)	
			ต่ำสุด	สูงสุด
ปัตตานี	ยะหริ่ง	ใหญ่พิเศษ/นอกเมือง	✓ (24.06)	
	ทุ่งยางแดง	ใหญ่/นอกเมือง		✓ (55.86)
ยะลา	เมือง	ใหญ่/ในเมือง	✓ (24.46)	
		เล็ก/นอกเมือง		✓ (30.70)
นราธิวาส	รือเสาะ	กลาง/นอกเมือง	✓ (25.80)	
	เมือง	ใหญ่/ในเมือง		✓ (31.41)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัยแบ่งตามกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1) เครื่องมือวิจัยสำหรับนักเรียน

หัวข้อเรื่องความเรื่อง “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู” เพื่อวัดทัศนคติและความคาดหวังของนักเรียนต่อห้องเรียนภาษาอังกฤษตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

- แบบสอบถามวัดทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษของ บราวน์ (Brown, 2001) จำนวน 1 ฉบับ ตอนที่ 1 มี 104 ข้อ และตอนที่ 2 มี 12 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามสรุปประเด็นจากตอนที่ 1

2) เครื่องมือวิจัยสำหรับครูผู้สอน

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เป็นการสัมภาษณ์ถึงรายละเอียดต่างๆ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ระดับการศึกษาสูงสุด สาขาวิชาที่จบ อายุ ประสบการณ์การสอน รายวิชาที่รับผิดชอบสอน ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ งานธุรการอื่นๆ ของโรงเรียนที่ได้รับมอบหมาย หนังสือที่ใช้สอน จุดเด่น จุดด้อยของหนังสือที่ใช้สอน ความพึงพอใจของผู้สอนต่อหนังสือที่ใช้ นโยบายของ

โรงเรียนต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของผู้เรียน นโยบายของโรงเรียนต่อการพัฒนา ศักยภาพการสอน/ภาษาอังกฤษของผู้สอน วิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของครูต่อ ผู้เรียน ความคาดหวังต่อผู้เรียน ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนที่ 2 วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนประเมินตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้แปล จากต้นฉบับภาษาอังกฤษของ บราวน์ (Brown, 2001) แบ่งประเด็นคำถาม 10 ด้านคือ ด้าน โครงสร้างการสอน ด้านการใช้ภาษา ด้านทักษะการฝึก ด้านการจัดการห้องเรียน ด้านผลสะท้อนกลับ ด้านคำติชมของครูต่อนักเรียน และด้านความรู้ ทักษะคติของครู

3) เครื่องมือวิจัยสำหรับผู้ปกครอง

แบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ (Check One / Multiple Choice) และประเมินค่าหรือมาตราส่วน (Rating Scale) เพื่อวัดพฤติกรรมและข้อเท็จจริงของผู้ปกครองที่เป็น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ตามรายการคำถามต่างๆ ตอนที่ 1 จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิฐานะเดิม ความสัมพันธ์กับคู่สมรส ลักษณะครอบครัว ระดับ การศึกษาสูงสุดของบิดา ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา ตอนที่ 2 ทักษะคติและการส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้ปกครอง จำนวน 16 ข้อซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ปกครองต่อภาษาอังกฤษ การส่ง ลูกเรียนพิเศษ การติดตามพฤติกรรมการเรียนรู้ของลูก ความสามารถและเวลาในการสอนการบ้าน การ สนับสนุนให้ลูกอ่านหนังสือ ความไว้วางใจของผู้ปกครองต่อโรงเรียน โอกาสในการให้ข้อเสนอแนะ พุดคุยกับโรงเรียน ความพึงพอใจต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในโรงเรียน และตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถาม ปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของลูกที่พบเจอ

4) เครื่องมือวิจัยสำหรับห้องเรียน

แบบสังเกตสภาพการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบสังเกตที่ใช้การประเมินค่าหรือมาตรา ส่วน (Rating Scale) ที่ผู้วิจัยไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วม (Non-Participation Observation) ซึ่งผู้วิจัยได้ แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษของ บราวน์ (Brown, 2001) แบ่งประเด็นการสังเกต 6 ด้านคือ ด้าน การเตรียมความพร้อม ด้านการนำเสนอ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะ ส่วนตัว ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน

5) เครื่องมือวิจัยสำหรับผู้บริหาร

แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างและข้อคำถามในการจัดทำอภิปรายกลุ่ม (Focus Group) เกี่ยวกับการบริหารจัดการของหน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1) การเก็บข้อมูลโดยทีมวิจัย ซึ่งหัวหน้าวิจัยและนักวิจัยร่วมดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกและการทำ Focus Group ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้บริหารสำนักงานการศึกษาเอกชนประจำอำเภอ หัวข้อเรียงความ เรื่อง “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู” ของนักเรียนและการสังเกตสภาพการจัดการเรียนการสอน

2) การเก็บข้อมูลโดยผู้ช่วยนักวิจัย สำหรับแบบสอบถามของนักเรียนและแบบสอบถามของผู้ปกครอง ซึ่งก่อนการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการอบรมผู้ช่วยนักวิจัยเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการเก็บข้อมูลภาคสนามและรายละเอียดของแบบสอบถามให้ตรงกัน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆ คือ 1) ค่าความถี่ Frequency 2) ค่าร้อยละ Percentage ค่าเฉลี่ยเลขคณิต Arithmetic Mean และ 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression) ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลเชิงเหตุและผล ศึกษาหาความสัมพันธ์และข้อสรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเป็นข้อค้นพบและข้อมูลต่อยอดในการจัดทำนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามตามบริบทเฉพาะของสถานศึกษาและพื้นที่

6. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากตำรา วารสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2) สร้างรายการคำถามของเครื่องมือวิจัยประเภทต่างๆ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3) ส่งเครื่องมือวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผลและด้านการจัดการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฟาฏอนี 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและด้านจิตวิทยาทางการศึกษาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2 ท่าน

4) ปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือวิจัยตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7. แผนการทำงานของแผนงานวิจัย

ตารางที่ 1 แผนการทำงาน

กิจกรรม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง												
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปทดลองใช้ (Try out) พร้อมวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย												
3. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง												
4. ศึกษา วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กับปัจจัยด้านต่างๆ อาทิ ด้าน												

หลักสูตรและการจัดการ เรียนการสอน ด้าน นักเรียน ด้านครู ด้าน ครอบครัว และด้าน สถานศึกษาที่ได้จากการ เก็บข้อมูลตามเครื่องมือ ต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย												
5. ดำเนินการจัดทำ Focus group กับผู้ที่ ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหาร ต้นสังกัด (สช.) ผู้บริหาร โรงเรียน ครู นักเรียน และ ผู้ปกครองเกี่ยวกับรูปแบบ วิธีการ และแนวทางการ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียน												
6. ประมวลและวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการทำ Focus Group โดยการ ถอดเทป												
7. จัดทำรายงาน ผลการวิจัยและนำเสนอ ผลการวิจัย												

8. ผลงานที่คาดว่าจะได้รับ

เดือนที่	กิจกรรม (activities)	ผลงานที่คาดว่าจะได้รับ (outputs)
6 เดือนที่ 1	- ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง - สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปทดลองใช้ (Try out) พร้อมวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	- ได้ข้อมูลการวิจัยจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง - ได้เครื่องมือในการวิจัยที่มีคุณภาพตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และมีค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม
6 เดือนที่ 2	- ดำเนินการวิจัยโดยนำเครื่องมือที่ปรับตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง - ประมวลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ - ศึกษา วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กับปัจจัยด้านต่างๆ อาทิ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านนักเรียน ด้านครู ด้านครอบครัว และด้านสถานศึกษาที่ได้จากการเก็บข้อมูล - ดำเนินการจัดทำ Focus group กับผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารต้นสังกัด (สช.)ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อสำรวจรูปแบบวิธีการ และแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ	- ได้ข้อมูลจากการเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดสำหรับการประมวลและวิเคราะห์ผล - ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ - ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กับปัจจัยด้านต่างๆ อาทิ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านนักเรียน ด้านครู ด้านครอบครัว และด้านสถานศึกษา - ได้รูปแบบ วิธีการ และแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อต่อยอดงานวิจัยในการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

	ของนักเรียน	
--	-------------	--

9. แนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1) การนำเสนอผลการศึกษผ่านการสัมมนาวิชาการ
- 2) การเผยแพร่องค์ความรู้ในรูปแบบการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกและเกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

1) สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวพยากรณ์ (Predictor)

X_1 แทน ปัจจัยด้านผู้เรียน

X_2 แทน ปัจจัยด้านครอบครัว

X_3 แทน ปัจจัยด้านผู้สอน

X_4 แทน ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน

2) สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variable)

Y แทน ผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) ต่ำสุดและสูงสุดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3) สัญลักษณ์ทางสถิติ

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
R^2_{adj}	แทน	สัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ที่ปรับแล้ว
S.E. _b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์
$\hat{Y}$	แทน	ผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) ต่ำสุดและสูงสุดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
A	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ประเด็นวิเคราะห์เชิงปริมาณ

- 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านผู้เรียน
- 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านครอบครัว
- 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านครอบครัว
- 4) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านผู้สอน
- 5) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน
- 6) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปัจจัยแต่ละด้าน
- 7) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของสมการพยากรณ์ที่เหมาะสมที่สุดในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

1.3 ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านผู้เรียน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านผู้เรียน

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. ฉันหวังว่าฉันสามารถพูดภาษาต่างๆได้หลายภาษา	2.43	.554	เห็นด้วยมากที่สุด	2.29	.521	เห็นด้วยเล็กน้อย
2. พ่อแม่ผู้ปกครองของฉันพยายามให้ความช่วยเหลือฉันในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.56	.500	เห็นด้วยมากที่สุด	2.64	.544	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ฉันไม่ได้ให้ความสนใจมากมายกับผลสะท้อนกลับที่ฉันได้รับจากคุณครูในวิชาภาษาอังกฤษของฉัน	1.66	.611	ไม่เห็นด้วย	1.91	.622	เห็นด้วยเล็กน้อย
4. ฉันไม่รู้สึกกังวลเมื่อต้องตอบคำถามในวิชาภาษาอังกฤษ	2.29	.542	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.20	.558	เห็นด้วยเล็กน้อย
5. ฉันเฝ้ารอที่จะได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะคุณครูวิชาภาษาอังกฤษของฉันสอนดีมาก	2.66	.508	เห็นด้วยมากที่สุด	2.75	.445	เห็นด้วยมากที่สุด
6. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่เยี่ยมมาก	2.59	.525	เห็นด้วยมากที่สุด	2.69	.504	เห็นด้วยมากที่สุด
7. ถ้าประเทศไทยไม่ได้ติดต่อกับประเทศที่พูดภาษาอังกฤษเราคงเสียผลประโยชน์มากมาย	2.67	.583	เห็นด้วยมากที่สุด	2.58	.588	เห็นด้วยมากที่สุด

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
8. การเรียนภาษาอังกฤษสำคัญสำหรับฉันเพราะจะช่วยให้ฉันสัมพันธ์ติดต่อกับคนที่พูดภาษาอังกฤษได้สะดวกง่ายตายขึ้น	2.83	.380	เห็นด้วยมากที่สุด	2.73	.513	เห็นด้วยมากที่สุด
9. ฉันปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกๆด้าน	2.49	.568	เห็นด้วยมากที่สุด	2.53	.571	เห็นด้วยมากที่สุด
10. ฉันรู้สึกเสียเวลาเหลือเกินที่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1.49	.607	ไม่เห็นด้วย	1.54	.662	ไม่เห็นด้วย
11. ฉันคงรู้สึกกังวลหากต้องคุยภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยวนะ	1.91	.503	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.11	.610	เห็นด้วยเล็กน้อย
12. การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ใช่เรื่องที่น่าสนใจ	1.53	.717	ไม่เห็นด้วย	1.84	.768	เห็นด้วยเล็กน้อย
13. ฉันมักทำความเข้าใจกับภาษาอังกฤษที่ฉันเห็นและได้ยิน	2.41	.577	เห็นด้วยมากที่สุด	2.47	.603	เห็นด้วยมากที่สุด
14. ฉันคิดว่าครูสอนภาษาอังกฤษของฉันไม่ได้สอนดีมากเลย	1.40	.646	ไม่เห็นด้วย	1.58	.714	ไม่เห็นด้วย
15. การเรียนภาษาอังกฤษสำคัญสำหรับฉันเพราะฉันจะได้ใช้ในการประกอบอาชีพ	2.61	.572	เห็นด้วยมากที่สุด	2.58	.589	เห็นด้วยมากที่สุด
16. ฉันรู้สึกไม่ค่อยมั่นใจในตัวเองนักในขณะที่พูดภาษาอังกฤษในคาบวิชาภาษาอังกฤษ	2.04	.624	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.12	.628	เห็นด้วยเล็กน้อย
17. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ใช่เป้าหมายที่สำคัญในชีวิตฉันเลย	1.40	.623	ไม่เห็นด้วย	1.53	.634	ไม่เห็นด้วย
18. ฉันเกลียดภาษาอังกฤษ	1.36	.638	ไม่เห็นด้วย	1.48	.634	ไม่เห็นด้วย

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
19. ฉันรู้สึกผ่อนคลายมาก ๆ เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ	2.13	.509	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.11	.545	เห็นด้วยเล็กน้อย
20. ฉันอยากให้คาบภาษาอังกฤษยาวนานขึ้นและลดเวลาในคาบวิชาอื่นๆ	2.13	.700	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.21	.676	เห็นด้วยเล็กน้อย
21. ฉันหวังว่าฉันจะสามารถอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา	2.47	.653	เห็นด้วยมากที่สุด	2.44	.569	เห็นด้วยมากที่สุด
22. พ่อแม่ของฉันรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน	2.61	.546	เห็นด้วยมากที่สุด	2.64	.544	เห็นด้วยมากที่สุด
23. ฉันไม่ได้ยุ่งยากจนวุ่นวายใจกับการตรวจดูการบ้านวิชาภาษาอังกฤษของฉันเมื่อได้รับคืนมาจากคุณครู	2.37	.663	เห็นด้วยมากที่สุด	2.27	.639	เห็นด้วยเล็กน้อย
24. ฉันรู้สึกมั่นใจเมื่อถูกสั่งให้พูดในวิชาภาษาอังกฤษ	2.16	.581	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.28	.911	เห็นด้วยเล็กน้อย
25. คุณครูวิชาภาษาอังกฤษสอนดีกว่าคุณครูวิชาอื่นๆ	2.21	.611	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.38	1.681	เห็นด้วยมากที่สุด
26. ฉันสนุกสนานเพลิดเพลินกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากๆ	2.44	.555	เห็นด้วยมากที่สุด	2.59	.564	เห็นด้วยมากที่สุด
27. ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ส่วนใหญ่ (เช่น ชาวอังกฤษ ชาวอเมริกัน ชาวออสเตรเลีย) มีความเป็นมิตรสูงและเข้ากับคนอื่นได้ง่าย เราช่างโชคดีที่มีพวกเขาเป็นเพื่อน	2.50	.608	เห็นด้วยมากที่สุด	2.50	.538	เห็นด้วยมากที่สุด

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
28. การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้ฉันสามารถพบปะ พูดคุยกับผู้คนต่างชาติต่างภาษาได้ มากขึ้น	2.64	.590	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.68	.521	เห็นด้วยมาก ที่สุด
29. หากเป็นหน้าที่ของฉัน ฉันจะทุ่มเวลา ทั้งหมดของฉันให้กับการเรียน ภาษาอังกฤษ	2.21	.587	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.26	.609	เห็นด้วย เล็กน้อย
30. ฉันคิดว่าคาบวิชาภาษาอังกฤษของฉัน ช่างน่าเบื่อ	1.41	.625	ไม่เห็นด้วย	1.57	.650	ไม่เห็นด้วย
31. ฉันกังวลได้ทุกที่ที่ต้องพูดภาษาอังกฤษ	1.86	.643	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.89	.644	เห็นด้วย เล็กน้อย
32. ฉันไม่สนใจภาษาต่างประเทศใดๆเลย	1.39	.572	ไม่เห็นด้วย	1.56	.670	ไม่เห็นด้วย
33. ฉันพัฒนาปรับปรุงภาษาอังกฤษของ ฉันให้ทันสมัยอยู่เสมอด้วยการศึกษา เรียนรู้เกือบทุกวัน	2.37	.569	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.23	.653	เห็นด้วย เล็กน้อย
34. ยังได้พบคุณครูวิชาภาษาอังกฤษได้ น้อยเท่าไรก็ดีสำหรับฉัน	1.75	.731	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.93	1.763	เห็นด้วย เล็กน้อย
35. การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยให้ฉันเป็นผู้มีการศึกษา มากขึ้น	2.70	.521	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.62	.581	เห็นด้วยมาก ที่สุด
36. การที่ต้องยกมือตอบในคาบวิชา ภาษาอังกฤษทำให้ฉันรู้สึกกังวล	2.01	.648	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.07	2.548	เห็นด้วย เล็กน้อย
37. บางครั้งฉันก็นึกฝันว่าไม่ต้องเรียน ภาษาอังกฤษอีก	1.36	.539	ไม่เห็นด้วย	1.41	.564	ไม่เห็นด้วย
38. ฉันอยากให้คาบเรียนวิชาอื่นๆมีเวลา ยาวนานมากกว่าคาบวิชา ภาษาอังกฤษ	1.73	.700	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.46	.639	ไม่เห็นด้วย

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
39. ฉันไม่ได้รู้สึกยุ่งยากลำบากใจใดๆ ทั้งสี่ที่ต้องพูดภาษาอังกฤษ	2.29	.640	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.23	.606	เห็นด้วย เล็กน้อย
40. ฉันหวังว่าฉันจะมีเพื่อนชาวต่างชาติที่ พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มากมาย หลายคน	2.14	.687	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.35	.616	เห็นด้วยมาก ที่สุด
41. ฉันเพลิดเพลินกับการทำกิจกรรมใน คาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า กิจกรรมในคาบเรียนวิชาอื่นๆ	2.06	.611	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.36	.599	เห็นด้วยมาก ที่สุด
42. ฉันอยากเรียนภาษาต่างประเทศ หลายๆภาษามากๆเลย	2.53	.675	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.53	.582	เห็นด้วยมาก ที่สุด
43. พ่อแม่ของฉันรู้สึกว่าคุณควรเรียน ภาษาอังกฤษให้ตลอดการศึกษาของ ฉัน	2.26	.695	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.30	.652	เห็นด้วย เล็กน้อย
44. ฉันมักผัดผ่อนเลื่อนเวลาทำการบ้าน วิชาภาษาอังกฤษให้นานไปอีกเท่าที่จะ ทำได้	1.80	.734	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.96	.676	เห็นด้วย เล็กน้อย
45. ฉันไม่ได้รู้สึกวิตกกังวลเมื่อต้องพูด ภาษาอังกฤษในคาบภาษาอังกฤษ	2.14	.621	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.19	.563	เห็นด้วย เล็กน้อย
46. คุณครูภาษาอังกฤษของฉันมีรูปแบบ การสอนที่น่าสนใจและมีชีวิตชีวา	2.61	.572	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.63	.556	เห็นด้วยมาก ที่สุด
47. ภาษาอังกฤษถือเป็นการศึกษาส่วน หนึ่งที่สำคัญมากๆ	2.66	.508	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.66	.523	เห็นด้วยมาก ที่สุด
48. พ่อแม่ของฉันเน้นย้ำอยู่เสมอว่า ภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญต่อฉัน เมื่อฉันจบการศึกษา	2.53	.531	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.57	.545	เห็นด้วยมาก ที่สุด
49. ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใจดี และมีมนุษยสัมพันธ์	2.40	.623	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.28	.624	เห็นด้วย เล็กน้อย

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
50. การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้ฉันเข้าใจและชื่นชมวิถี ความเป็นอังกฤษมากยิ่งขึ้น	2.43	.527	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.52	.560	เห็นด้วยมาก ที่สุด
51. ฉันอยากเรียนภาษาให้เก่งๆถึงขั้นที่ฉัน สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเป็น ธรรมชาติ	2.49	.608	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.63	.547	เห็นด้วยมาก ที่สุด
52. พูดตรงๆ ฉันไม่ค่อยสนใจเรียนในคาบ ภาษาอังกฤษเท่าไร	1.57	.627	ไม่เห็นด้วย	1.72	.728	เห็นด้วย เล็กน้อย
53. ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จะต้องรู้สึกภูมิใจมากๆแน่เลยเพราะ พวกเขาได้ให้คุณประโยชน์กับโลก มากมาย	2.46	.557	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.54	.623	เห็นด้วยมาก ที่สุด
54. ฉันคงรู้สึกลำบากใจหากต้องพูด ภาษาอังกฤษทางโทรศัพท์	1.81	.708	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.99	.619	เห็นด้วย เล็กน้อย
55. เราไม่เห็นจำเป็นต้องเรียน ภาษาต่างประเทศเลย	1.31	.553	ไม่เห็นด้วย	1.54	.743	ไม่เห็นด้วย
56. เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจในคาบ ภาษาอังกฤษ ฉันมักขอให้คุณครูช่วย อธิบายเสมอ	2.49	.583	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.43	.640	เห็นด้วยมาก ที่สุด
57. พ่อแม่ของฉันรู้เร็วให้ฉันถามครูเวลา ที่ฉันมีปัญหาไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ	2.27	.700	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.37	.621	เห็นด้วยมาก ที่สุด
58. คุณครูภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในผู้ที่ฉัน ไม่ค่อยปลื้มชอบ	1.64	.742	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.63	.758	เห็นด้วย เล็กน้อย
59. การเรียนภาษาอังกฤษสำคัญสำหรับ ฉันเพราะช่วยให้ฉันได้งานดีๆทำ	2.57	.604	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.65	1.638	เห็นด้วยมาก ที่สุด
60. การที่เพื่อนคนอื่นๆในห้องพูด ภาษาอังกฤษได้ดีกว่าฉันทำให้ฉันรู้สึก กังวล	2.09	.697	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.06	.684	เห็นด้วย เล็กน้อย

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
61. ฉันกำลังรู้สึกไม่อยากเรียน ภาษาอังกฤษอย่างที่เคยอยากเรียนมา ก่อนอีกแล้ว	1.54	.695	ไม่เห็นด้วย	1.65	.754	ไม่เห็นด้วย
62. เรียนภาษาอังกฤษทำให้ฉันเสียเวลา	1.39	.666	ไม่เห็นด้วย	1.47	.691	ไม่เห็นด้วย
63. ฉันคงค่อนข้างรู้สึกสบายใจหากฉัน ต้องบอกเส้นทางต่างๆเป็น ภาษาอังกฤษ	2.13	.588	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.08	.610	เห็นด้วย เล็กน้อย
64. ฉันชอบวิชาภาษาอังกฤษมากๆ และ เฝ้ารอที่จะเรียนภาษาอังกฤษมาก ยิ่งขึ้นในอนาคต	2.51	.583	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.46	.603	เห็นด้วยมาก ที่สุด
65. ถ้าฉันวางแผนว่าจะไปอยู่ต่างประเทศ ฉันก็จะพยายามศึกษาเรียนรู้ภาษา ของประเทศนั้นๆ	2.60	.574	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.62	.581	เห็นด้วยมาก ที่สุด
66. พ่อแม่ของฉันให้ความสนใจมากๆต่อ ทุกเรื่องที่ผมทำในวิชาภาษาอังกฤษ	2.24	.494	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.42	.608	เห็นด้วยมาก ที่สุด
67. เมื่อคุณครูอธิบายเนื้อหาภาษาอังกฤษ แล้วฉันไม่เข้าใจ ทำให้ฉันรู้สึกเหมือน อยากจะท้อและไม่ตั้งใจเรียนอีก	1.79	.778	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.88	.759	เห็นด้วย เล็กน้อย
68. ฉันไม่เข้าใจว่าทำไมนักเรียนคนอื่นๆจึง รู้สึกกังวลที่จะต้องพูดภาษาอังกฤษใน คาบเรียน	2.06	.634	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.15	.606	เห็นด้วย เล็กน้อย
69. คุณครูภาษาอังกฤษของฉันเป็นแรง บันดาลใจที่ดีเยี่ยมสำหรับฉัน	2.56	.580	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.53	.581	เห็นด้วยมาก ที่สุด
70. ฉันวางแผนที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้ มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	2.59	.525	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.65	.540	เห็นด้วยมาก ที่สุด
71. ฉันอยากรู้จักผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็น ภาษาแม่ให้มากขึ้น	2.40	.623	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.53	.582	เห็นด้วยมาก ที่สุด

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
72. การเรียนภาษาอังกฤษสำคัญเพราะจะ ช่วยให้ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่พูด ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น	2.51	.608	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.55	.591	เห็นด้วยมาก ที่สุด
73. ฉันต้องการเรียนภาษาอังกฤษให้มาก ที่สุดเท่าที่จะทำได้	2.56	.555	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.52	.682	เห็นด้วยมาก ที่สุด
74. พูดตรงๆฉันไม่ชอบคาบวิชา ภาษาอังกฤษเลย	1.44	.605	ไม่เห็นด้วย	1.48	.700	ไม่เห็นด้วย
75. ฉันรู้สึกอึดอัดที่จะต้องพูด ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน	1.83	.659	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.86	.695	เห็นด้วย เล็กน้อย
76. ภาษาต่างประเทศฟังแล้วหยาบ กระด้าง	1.51	.654	ไม่เห็นด้วย	1.71	.715	เห็นด้วย เล็กน้อย
77. ฉันมุ่งมั่นตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษมากๆ	2.24	.576	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.39	.673	เห็นด้วยมาก ที่สุด
78. ฉันอยากได้ครูภาษาอังกฤษคนใหม่	1.96	2.539	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.73	.742	เห็นด้วย เล็กน้อย
79. การเรียนภาษาอังกฤษสำคัญเพราะคน อื่นจะเคารพฉันมากขึ้นถ้าฉันรู้ ภาษาอังกฤษ	1.81	.748	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.91	.704	เห็นด้วย เล็กน้อย
80. ฉันรู้สึกกังวลในขณะที่กำลังพูด ภาษาอังกฤษในคาบเรียน	1.93	.644	เห็นด้วย เล็กน้อย	1.91	.638	เห็นด้วย เล็กน้อย
81. พูดตรงๆ ฉันไม่ชอบเรียน ภาษาอังกฤษเลย	1.39	.597	ไม่เห็นด้วย	1.52	.709	ไม่เห็นด้วย
82. ฉันคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็น เรื่องน่าเบื่อ	1.39	.572	ไม่เห็นด้วย	1.55	.689	ไม่เห็นด้วย
83. ฉันคงรู้สึกสบายใจกว่าถ้าได้พูด ภาษาอังกฤษในที่ที่มีทั้งคนที่พูด ภาษาไทยและคนที่พูดภาษาอังกฤษ	2.53	.653	เห็นด้วยมาก ที่สุด	2.30	.650	เห็นด้วย เล็กน้อย
84. ฉันเฝ้ารอคอยให้ถึงคาบภาษาอังกฤษ ไวๆ	2.19	.644	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.29	.610	เห็นด้วย เล็กน้อย
85. ฉันชอบพบปะผู้คน που พูดภาษาต่างประเทศ	2.07	.688	เห็นด้วย เล็กน้อย	2.23	.637	เห็นด้วย เล็กน้อย

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
86. พ่อแม่ให้กำลังใจฉันในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	2.57	.527	เห็นด้วยมากที่สุด	2.47	.560	เห็นด้วยมากที่สุด
87. ฉันไม่ได้รู้สึกยุ่งยากลำบากใจในการพยายามทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในเรื่องที่ยากและซับซ้อนขึ้น	2.33	.607	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.37	.994	เห็นด้วยมากที่สุด
88. การที่นักเรียนอ้างว่ารู้สึกกังวลเวลาเรียนภาษาอังกฤษนั้นเป็นเพียงข้อแก้ตัว	1.87	.741	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.12	.685	เห็นด้วยเล็กน้อย
89. ฉันขอบคุณครูภาษาอังกฤษของฉันมากๆเลย	2.56	.555	เห็นด้วยมากที่สุด	2.54	.559	เห็นด้วยมากที่สุด
90. ฉันรักที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	2.54	.502	เห็นด้วยมากที่สุด	2.55	.601	เห็นด้วยมากที่สุด
91. ยิ่งได้รู้จักผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มากเท่าไร ฉันก็ยิ่งชอบพวกเขามากขึ้น	2.39	.621	เห็นด้วยมากที่สุด	2.43	.579	เห็นด้วยมากที่สุด
92. ฉันหวังว่าฉันจะเก่งภาษาอังกฤษ	2.43	.579	เห็นด้วยมากที่สุด	2.54	.592	เห็นด้วยมากที่สุด
93. ฉันนึกไม่ออกถึงเรื่องดีๆเกี่ยวกับคาบภาษาอังกฤษของฉัน	1.90	.593	เห็นด้วยเล็กน้อย	1.93	.689	เห็นด้วยเล็กน้อย
94. ฉันรู้สึกกังวลถ้ามีใครสักคนมาถามฉันเป็นภาษาอังกฤษ	1.96	.669	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.07	.683	เห็นด้วยเล็กน้อย
95. ฉันชอบดูรายการทีวีที่พากย์เสียงภาษาไทยมากกว่าพากย์เป็นภาษาต่างประเทศแล้วมีบทแปลภาษาไทยประกอบ (ซับไตเติล)	2.20	.714	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.16	.643	เห็นด้วยเล็กน้อย
96. ในขณะที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉันไม่สนใจสิ่งรอบกวนรอบข้าง และตั้งหน้าตั้งตาทำแบบฝึกหัดหรืองานที่ครูมอบหมาย	2.11	.771	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.14	1.084	เห็นด้วยเล็กน้อย

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
97. คุณครูภาษาอังกฤษของฉันใช้สื่อการสอนที่ไม่น่าสนใจ	1.49	.654	ไม่เห็นด้วย	1.64	.596	ไม่เห็นด้วย
98. บางครั้งฉันก็รู้สึกกังวลว่านักเรียนคนอื่นในห้องจะหัวเราะเยาะฉันเมื่อฉันพูดภาษาอังกฤษ	1.99	.577	เห็นด้วยเล็กน้อย	1.98	.690	เห็นด้วยเล็กน้อย
99. ฉันไม่ได้มุ่งหวังที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้มากไปกว่าภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1.77	.641	เห็นด้วยเล็กน้อย	1.94	.729	เห็นด้วยเล็กน้อย
100. เรียนจบเมื่อไหร่ ฉันจะเลิกเรียนภาษาอังกฤษทันที เพราะฉันไม่ได้สนใจที่จะเรียนแต่แรก	1.51	.756	ไม่เห็นด้วย	1.62	.717	ไม่เห็นด้วย
101. ฉันรู้สึกมั่นใจในตัวเองและไม่กังวลใดๆเมื่อต้องสั่งอาหารเป็นภาษาอังกฤษ	2.07	.572	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.34	2.373	เห็นด้วยมากที่สุด
102. ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในวิชาที่ฉันชอบมาก	2.37	.569	เห็นด้วยมากที่สุด	2.41	.608	เห็นด้วยมากที่สุด
103. พ่อแม่ฉันต่างคิดว่าฉันควรทุ่มเทเวลาให้กับการเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	2.37	.663	เห็นด้วยมากที่สุด	2.39	.614	เห็นด้วยมากที่สุด
104. คุณสามารถไว้วางใจผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ได้เสมอ	2.10	.627	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.16	.690	เห็นด้วยเล็กน้อย
โดยภาพรวม	2.13	.631	เห็นด้วยเล็กน้อย	2.19	.702	เห็นด้วยเล็กน้อย

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาพบว่าข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง คือเห็นด้วยเล็กน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 และข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง เห็นด้วยเล็กน้อยเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19

โดยสรุป ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระหว่างโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ไม่มีข้อแตกต่าง นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าถึงแม้โดยภาพรวมนักเรียนจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) แต่เมื่อแยกย่อยเป็นรายข้อนักเรียนจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนมีทัศนคติที่แตกต่างกันในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) คำถามข้อที่ 1 “ฉันหวังว่าฉันสามารถพูดภาษาต่างๆ ได้หลายภาษา” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20
- 2) คำถามข้อที่ 3 “ฉันไม่ได้ให้ความสนใจมากมายนอกกับผลสะท้อนกลับที่ฉันได้รับจากคุณครูในวิชาภาษาอังกฤษของฉัน” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับน้อย (ไม่เห็นด้วย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.66 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91
- 3) คำถามข้อที่ 12 “การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ใช่เรื่องที่น่าสนใจ” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับน้อย (ไม่เห็นด้วย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.53 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.8
- 4) คำถามข้อที่ 23 “ฉันไม่ได้ยุ่งยากจนวุ่นวายใจกับการตรวจดูการบ้านวิชาภาษาอังกฤษของฉันเมื่อได้รับคืนมาจากคุณครู” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27
- 5) คำถามข้อที่ 38 “ฉันอยากให้คาบเรียนวิชาอื่นๆ มีเวลายาวนานมากกว่าคาบวิชาภาษาอังกฤษ” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.73 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับน้อย (ไม่เห็นด้วย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.46

6) คำถามข้อที่ 40 “ฉันหวังว่าจะมีเพื่อนชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มากมายหลายคน” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35

7) คำถามข้อที่ 41 “ฉันเพลิดเพลินกับการทำกิจกรรมในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่ากิจกรรมในคาบเรียนวิชาอื่นๆ” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36

8) คำถามข้อที่ 49 “ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใจดีและมีมนุษยสัมพันธ์” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28

9) คำถามข้อที่ 52 “พูดตรงๆ ฉันไม่ค่อยสนใจเรียนในคาบภาษาอังกฤษเท่าไร” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับน้อย (ไม่เห็นด้วย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.57 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.70

10) คำถามข้อที่ 57 “พ่อแม่ของฉันรบกวนให้ฉันถามครูเวลาที่ฉันมีปัญหาไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37

11) คำถามข้อที่ 66 “พ่อแม่ของฉันให้ความสนใจมากๆ ต่อทุกเรื่องที่ผมทำในวิชาภาษาอังกฤษ” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42

12) คำถามข้อที่ 76 “ภาษาต่างประเทศฟังแล้วหยาบกระด้าง” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับน้อย (ไม่เห็นด้วย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.71

13) คำถามข้อที่ 77 “ฉันมุ่งมั่นตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษมากๆ” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39

14) คำถามข้อที่ 83 “ฉันคงรู้สึกสบายใจกว่าถ้าได้พูดภาษาอังกฤษในที่ที่มีทั้งคนที่พูดภาษาไทยและคนที่พูดภาษาอังกฤษ” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30

15) คำถามข้อที่ 87 “ฉันไม่ได้รู้สึกยุ่งยากลำบากใจในการพยายามทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในเรื่องที่ยากและซับซ้อนขึ้น” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37

16) คำถามข้อที่ 101 “ฉันรู้สึกมั่นใจในตนเองและไม่กังวลใดๆ เมื่อต้องสั่งอาหารเป็นภาษาอังกฤษ” ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 และข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับมาก (เห็นด้วยมากที่สุด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านนักเรียน (สรุปประเด็นคำถามภาพรวมจากข้อคำถามในตารางที่ 1)

ปัจจัยด้านนักเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. แรงจูงใจของฉันทในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสื่อสารกับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษได้	2.43	.579	มาก	2.38	.611	มาก
2. ทักษะคติของฉันทต่อผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ	2.50	1.304	มาก	2.21	.553	ปานกลาง
3. ความสนใจของฉันทในภาษาต่างประเทศ	2.53	.531	มาก	2.47	.622	มาก
4. ความต้องการของฉันทที่จะเรียนภาษาอังกฤษ	2.44	.629	มาก	2.39	.672	ปานกลาง
5. ทักษะคติของฉันทต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	2.31	.603	ปานกลาง	2.50	.571	มาก
6. ทักษะคติของฉันทต่อคุณครูภาษาอังกฤษของฉันท	2.53	.531	มาก	2.56	.579	มาก
7. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของฉันท โดยมีเป้าหมายเพื่อการใช้งานเป็นหลัก (เช่น เพื่อให้ได้งานดีๆทำ)	2.53	.607	มาก	2.45	.612	มาก
8. ความกังวลของฉันทในการพูดภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน	2.14	.596	ปานกลาง	2.03	.613	ปานกลาง
9. ทักษะคติของฉันทต่อคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษของฉันท	2.23	.569	ปานกลาง	2.33	.609	ปานกลาง
10. ความกังวลของฉันทเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษในคาบภาษาอังกฤษ	2.06	.562	ปานกลาง	2.04	.608	ปานกลาง
11. แรงจูงใจของฉันทในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.37	.663	มาก	2.36	.667	มาก
12. กำลังใจจากพ่อแม่ของฉันทในการส่งเสริมให้ฉันทเรียนภาษาอังกฤษ	2.46	.606	มาก	2.57	.600	มาก
โดยภาพรวม	2.38	.648	มาก	2.36	.608	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า ข้อคิดเห็นและทัศนคติที่สรุปประเด็นคำถามภาพรวม จากข้อคำถามในตารางที่ 1 โดยภาพรวมของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 และข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.36 โดยสรุป ข้อคิดเห็นและทัศนคติที่สรุปประเด็นและข้อคำถามต่างๆ จากตารางที่ 1 ของ นักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระหว่างโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-net ต่ำ และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ไม่มีข้อแตกต่าง นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบางข้อที่ทัศนคติและข้อคิดเห็นของผู้เรียนในโรงเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงต่างกันดังนี้

1) คำถามข้อที่ 2 “ทัศนคติของฉันต่อผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ” ทัศนคติและข้อคิดเห็นของผู้เรียนใน โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.21

2) คำถามข้อที่ 4 “ความต้องการของฉันที่จะเรียนภาษาอังกฤษ” ผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่ม ตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีทัศนคติและข้อคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.44 และในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีทัศนคติและ ข้อคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39

3) คำถามข้อที่ 4 “ทัศนคติของฉันต่อการเรียนภาษาอังกฤษ” ผู้เรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีทัศนคติและข้อคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 และในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีทัศนคติและข้อคิดเห็นอยู่ ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านครอบครัว
ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัว	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. ภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เป็นภาษาสากล ที่ใช้กันทั่วทุกมุมโลก	4.11	1.161	มาก	4.45	.799	มากที่สุด
2. ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของคนต่างศาสนา/ ศาสนา ไม่จำเป็นต้องส่งเสริมให้ลูกได้เรียน อย่างจริงจัง	2.69	1.198	ปานกลาง	2.00	1.213	น้อย
3. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญ ไม่จำเป็นต้อง ส่งเสริมให้ลูกเก่ง ประสบความสำเร็จ แต่ อยากส่งเสริมให้ลูกเก่งในวิชาศาสนา มากกว่า	3.34	1.102	ปานกลาง	2.51	1.298	น้อย
4. วิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เป็นอีกวิชา หนึ่งที่ยากให้ลูกเก่ง มีความรู้และสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.07	1.094	มาก	4.61	.710	มากที่สุด
5. การส่งลูกเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษ เพิ่มเติมเป็นสิ่งจำเป็น ต้องสนับสนุน ถึงแม้ ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนเพิ่มขึ้น	3.50	1.189	มาก	3.84	1.093	มาก
6. ผู้ปกครองสอบถามถึงปัญหาในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ของลูกอย่าง สม่ำเสมอ	3.80	.844	มาก	3.80	1.062	มาก
7. ผู้ปกครองมีความรู้ความสามารถในการสอน การบ้านภาษาอังกฤษให้ลูก	2.67	1.213	ปานกลาง	3.16	1.073	ปานกลาง
8. ผู้ปกครองมีเวลาในการสอนการบ้านวิชา ภาษาอังกฤษให้ลูก	2.39	1.158	น้อย	3.14	1.104	ปานกลาง
9. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ลูกอ่านหนังสือ ดูหนัง ฟังเพลงภาษาอังกฤษตามความถนัดและ ความสนใจ	2.61	1.133	น้อย	3.34	.991	ปานกลาง
10. ผู้ปกครองซื้อหนังสือภาษาอังกฤษให้ลูกได้ ศึกษา หาความรู้ที่บ้าน/นอกเวลาเรียน	2.61	.921	น้อย	3.06	1.100	ปานกลาง
11. ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่จะพัฒนาความรู้ ความสามารถภาษาอังกฤษของลูก	2.86	1.219	ปานกลาง	3.49	1.110	มาก

ปัจจัยด้านครอบครัว	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
12. การพัฒนาความรู้ความสามารถ ภาษาอังกฤษของลูกเป็นหน้าที่ของครูและ โรงเรียนผู้ปกครองไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง	2.63	1.229	ปานกลาง	2.34	1.258	น้อย
13. ผู้ปกครองมีความมั่นใจว่าโรงเรียนที่ลูกเรียน มีครูสอนภาษาอังกฤษที่เก่ง มีความรู้ ความสามารถ สามารถพัฒนาลูกได้	3.79	.961	มาก	3.76	1.006	มาก
14. เมื่อมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษทั้งใน และนอกโรงเรียน ผู้ปกครองสนับสนุนให้ลูก เข้าร่วม	3.94	1.202	มาก	3.99	1.058	มาก
15. ผู้ปกครองเคย/มีโอกาสดำเนินการกับผู้บริหาร โรงเรียนหรือครูสอนภาษาอังกฤษในการให้ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนา ความสามารถภาษาอังกฤษของลูก	2.27	1.089	น้อย	2.18	1.085	น้อย
16. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อแหล่งเรียนรู้/ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในโรงเรียน อาทิ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องอาเซียน สื่อ การจัดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่เอื้อต่อการ สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของลูก	3.53	1.112	มาก	3.51	1.166	มาก
โดยภาพรวม	3.18	1.114	ปานกลาง	3.32	1.070	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 และข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 โดยสรุป ข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ไม่มีข้อแตกต่าง ผู้ปกครองมีข้อคิดเห็นและทัศนคติต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีข้อคิดเห็นและทัศนคติต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างกันคือ

1) คำถามข้อที่ 1 “ภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วทุกมุมโลก” โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45

2) คำถามข้อที่ 2 “ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของคนต่างศาสนา ไม่จำเป็นต้องส่งเสริมให้ลูกได้เรียนอย่างจริงจัง” โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

3) คำถามข้อที่ 3 “ภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญ ไม่จำเป็นต้องส่งเสริมให้ลูกเก่ง ประสบความสำเร็จ แต่อย่างส่งเสริมให้ลูกเก่งในวิชาศาสนามากกว่า” โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51

4) คำถามข้อที่ 4 “วิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เป็นอีกวิชาหนึ่งที่ยากให้ลูกเก่ง มีความรู้ความสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้” โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61

5) คำถามข้อที่ 8 “ผู้ปกครองมีเวลาในการสอนการบ้านวิชาภาษาอังกฤษให้ลูก” โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14

6) คำถามข้อที่ 9 “ผู้ปกครองสนับสนุนให้ลูกอ่านหนังสือ ดูหนัง ฟังเพลงภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจ” โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34

7) คำถามข้อที่ 10 “ผู้ปกครองซื้อหนังสือภาษาอังกฤษให้ลูกได้ศึกษา หาความรู้ที่บ้าน/นอกเวลาเรียน” โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่

ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06

8) คำถามข้อที่ 11 “ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของลูก” โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

9) คำถามข้อที่ 12 “การพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของลูกเป็นหน้าที่ของครูและโรงเรียน ผู้ปกครองไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง” โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านครอบครัว

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (เพศ)

เพศ	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	19	27.14	42	26.25
หญิง	51	72.86	118	73.75
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของเพศของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 72.86 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 27.14 และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 73.75 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 26.25

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (อายุ)

อายุ	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	6	8.57	22	13.75
31-40 ปี	41	58.57	85	53.13
41-50 ปี	17	24.29	41	25.62
51 ปีขึ้นไป	6	8.57	12	7.50
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของอายุของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีอายุในช่วง 31-40 ปีมากที่สุด คือ ร้อยละ 58.57 รองลงมาคืออายุในช่วง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.29 และอายุต่ำกว่า 30 ปีและ 51 ปีขึ้นไปมีสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.57

สำหรับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีอายุในช่วง 31-40 ปีมากที่สุดเช่นเดียวกัน คือ ร้อยละ 53.13 รองลงมาคืออายุในช่วง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.62 ลำดับที่ 3 และลำดับที่ 4 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.75 และ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (ภูมิลำเนาเดิม)

ภูมิลำเนาเดิม	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยะลา	19	27.14	30	18.75
ปัตตานี	26	37.15	79	49.38
นราธิวาส	21	30.00	42	26.25
อื่นๆ	4	5.71	9	5.62
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของภูมิลำเนาเดิม พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีภูมิลำเนาเดิมในจังหวัดปัตตานีมากที่สุด คือ

ร้อยละ 37.15 รองลงมามีภูมิลำเนาเดิมในจังหวัดนราธิวาส คิดเป็นร้อยละ 30.00 ลำดับที่ 3 ภูมิลำเนาเดิมในจังหวัดยะลา คิดเป็นร้อยละ 27.14 และลำดับสุดท้ายภูมิลำเนาเดิมจากจังหวัดอื่นๆ นอกเหนือจากสามจังหวัดชายแดนใต้ คิดเป็นร้อยละ 5.71

สำหรับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีภูมิลำเนาเดิมในจังหวัดปัตตานีมากที่สุด คือ ร้อยละ 49.38 รองลงมามีภูมิลำเนาเดิมในจังหวัดนราธิวาส คิดเป็นร้อยละ 26.26 ลำดับที่ 3 ภูมิลำเนาเดิมในจังหวัดยะลา คิดเป็นร้อยละ 18.75 และลำดับสุดท้ายภูมิลำเนาเดิมจากจังหวัดอื่นๆ นอกเหนือจากสามจังหวัดชายแดนใต้ คิดเป็นร้อยละ 5.62

โดยสรุป ลำดับของภูมิลำเนาเดิมของผู้ปกครองจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนเป็นในทิศทางเดียวกัน จากมากที่สุดมาน้อยที่สุดคือ 1) ปัตตานี 2) นราธิวาส 3) ยะลา และ 4) อื่นๆ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (ความสัมพันธ์กับคู่สมรส)

ความสัมพันธ์กับคู่สมรส	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ร้าง	6	8.57	10	6.25
ไม่อยู่ร้างและอยู่ด้วยกัน	51	72.86	128	75.00
ไม่อยู่ร้างแต่แยกกันอยู่เนื่องจากทำงานคนละพื้นที่	6	8.57	10	6.25
อื่นๆ	7	10.00	12	7.50
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละความสัมพันธ์กับคู่สมรส พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีความสัมพันธ์กับคู่สมรสไม่อยู่ร้างและอยู่ด้วยกัน มากที่สุด คือ ร้อยละ 72.86 รองลงมาความสัมพันธ์กับคู่สมรสในลักษณะอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 10.00 สองลำดับสุดท้ายมีความสัมพันธ์กับคู่สมรสไม่อยู่ร้างแต่แยกกันอยู่เนื่องจากทำงานคนละพื้นที่ และอยู่ร้าง ซึ่งมีสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.57

สำหรับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีความสัมพันธ์กับคู่สมรสไม่อยู่ร้างและอยู่ด้วยกัน มากที่สุด คือ ร้อยละ 75.00 รองลงมาความสัมพันธ์กับคู่สมรสในลักษณะอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.50 สองลำดับสุดท้ายมีความสัมพันธ์กับคู่

สมรสไม่หย่าร้างแต่แยกกันอยู่เนื่องจากทำงานคนละพื้นที่ และอย่าร้าง ซึ่งมีสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.25

โดยสรุป ความสัมพันธ์กับคู่สมรสของผู้ปกครองจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนเป็นในทิศทางเดียวกัน จากมากที่สุดมาน้อยที่สุดคือ 1) ไม่หย่าร้างและอยู่ด้วยกัน 2) ความสัมพันธ์อื่นๆ และ 3) ไม่หย่าร้างแต่แยกกันอยู่เนื่องจากทำงานคนละพื้นที่และอย่าร้าง ซึ่งมีสัดส่วนที่เท่ากัน

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (ลักษณะครอบครัว)

ลักษณะครอบครัว	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัวเดี่ยว (พ่อ แม่ ลูก)	42	60.00	101	63.13
ครอบครัวใหญ่ (อยู่ร่วมกับปู่-ย่า หรือตา-ยาย)	15	21.43	32	20.00
ครอบครัวใหญ่ (อยู่ร่วมกับปู่-ย่า หรือตา-ยาย/ พี่-ลุง-ป้า-น้า-อา)	9	12.86	19	11.87
อื่นๆ	4	5.71	8	5.00
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว (พ่อ แม่ ลูก) มากที่สุด คือ ร้อยละ 60.00 รองลงมามีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวใหญ่ (อยู่ร่วมกับปู่-ย่า หรือตา-ยาย) คิดเป็นร้อยละ 21.43 ลำดับที่ 3 มีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวใหญ่ (อยู่ร่วมกับปู่-ย่า หรือตา-ยาย/ พี่-ลุง-ป้า-น้า-อา) คิดเป็นร้อยละ 12.86 และลำดับสุดท้ายเป็นลักษณะครอบครัวแบบอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.71

สำหรับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว (พ่อ แม่ ลูก) มากที่สุด คือ ร้อยละ 63.13 รองลงมามีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวใหญ่ (อยู่ร่วมกับปู่-ย่า หรือตา-ยาย) คิดเป็นร้อยละ 20.00 ลำดับที่ 3 มีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวใหญ่ (อยู่ร่วมกับปู่-ย่า หรือตา-ยาย/ พี่-ลุง-ป้า-น้า-อา) คิดเป็นร้อยละ 11.87 และลำดับสุดท้ายเป็นลักษณะครอบครัวแบบอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.00

โดยสรุป ลักษณะครอบครัวของผู้ปกครองจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนเป็นในทิศทางเดียวกัน จากมากที่สุดมาน้อยที่สุดคือ 1) ครอบครัวเดี่ยว (พ่อ แม่ ลูก) 2) ครอบครัวใหญ่ (อยู่ร่วมกับปู่-ย่า หรือตา-ยาย) 3) ครอบครัวเป็นครอบครัวใหญ่ (อยู่ร่วมกับปู่-ย่า หรือตา-ยาย/ พี่-ลุง-ป้า-น้า-อา) และ 4) ครอบครัวลักษณะอื่นๆ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา)

ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	9	12.86	11	6.88
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	10	14.28	30	18.75
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	28	40.00	49	30.62
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	9	12.86	10	6.25
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	8	11.43	44	27.50
สูงกว่าปริญญาตรี	6	8.57	16	10.00
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาที่มีสัดส่วนร้อยละ มากที่สุด คือมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 14.28 ลำดับที่ 3 คือต่ำกว่าประถมศึกษาและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีสัดส่วนร้อยละที่เท่ากัน คือ 12.86 ลำดับที่ 5 คือ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 11.43 และลำดับสุดท้าย คือสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 8.57

สำหรับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาที่มีสัดส่วนร้อยละ มากที่สุด คือมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 30.62 รองลงมาคือ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 27.50 ลำดับที่ 3 คือ ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 18.75 ลำดับที่ 4 คือ สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.00 และสองลำดับสุดท้าย คือต่ำกว่าประถมศึกษาและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 6.88 และ 6.25 ตามลำดับ

โดยสรุป ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนอันดับแรกเหมือนกัน คือ มัธยมศึกษาและเทียบเท่า ในขณะที่ลำดับที่ 2 ของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ คือ

ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า และระดับการศึกษาที่ต่ำที่สุดคือสูงกว่าปริญญาตรี แต่ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ลำดับที่ 2 คือปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและระดับการศึกษาที่ต่ำที่สุดคือต่ำกว่าประถมศึกษา โดยภาพรวมบิดาของนักเรียนจากโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีระดับการศึกษาที่สูงกว่า

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา)

ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	6	8.57	7	4.37
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	18	25.71	29	18.12
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	27	38.58	65	40.63
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5	7.14	9	5.63
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	11	15.71	36	22.50
สูงกว่าปริญญาตรี	3	4.29	14	8.75
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดาที่มีสัดส่วนร้อยละมากที่สุด คือมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 38.58 รองลงมาคือประถมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 25.71 ลำดับที่ 3 คือปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 15.71 ลำดับที่ 4 คือ ต่ำกว่าประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 8.57 และสองลำดับสุดท้ายคืออนุปริญญาหรือเทียบเท่าและสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7.14 และ 4.29 ตามลำดับ

สำหรับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดาที่มีสัดส่วนร้อยละมากที่สุด คือมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 40.63 รองลงมาคือ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 22.50 ลำดับที่ 3 คือ ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 18.12 ลำดับที่ 4 คือ สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 8.75 และสองลำดับสุดท้าย คืออนุปริญญาหรือเทียบเท่าและต่ำกว่าประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.63 และ 4.37 ตามลำดับ

โดยสรุป ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดาจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนอันดับแรกเหมือนกัน คือมัธยมศึกษาและเทียบเท่า ในขณะที่ลำดับที่ 2 ของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ คือ

ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า และระดับการศึกษาที่ต่ำที่สุดคือสูงกว่าปริญญาตรี แต่ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ลำดับที่ 2 คือปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับการศึกษาที่ต่ำที่สุดคือต่ำกว่าประถมศึกษา โดยภาพรวมมารดาของนักเรียนจากโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีระดับการศึกษาที่สูงกว่า

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (อาชีพของบิดา)

อาชีพของบิดา	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	18	25.71	35	21.88
ค้าขาย/เจ้าของกิจการ	16	22.86	38	23.75
รับจ้าง/ลูกจ้าง	24	34.29	56	35.00
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐหรือองค์กร	4	5.71	21	13.12
อื่นๆ	8	11.43	10	6.25
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละอาชีพของบิดา พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ อาชีพของบิดาที่มีสัดส่วนร้อยละมากที่สุด คือรับจ้าง/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 34.29 รองลงมาคือเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 25.71 ลำดับที่ 3 คือค้าขาย/เจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 22.86 ลำดับที่ 4 คือ อาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 11.43และลำดับสุดท้ายคือข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐหรือองค์กร คิดเป็นร้อยละ 5.71

สำหรับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง อาชีพของบิดาที่มีสัดส่วนร้อยละมากที่สุด คือรับจ้าง/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือค้าขาย/เจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 23.75 ลำดับที่ 3 คือเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 21.88 ลำดับที่ 4 คือข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐหรือองค์กร คิดเป็นร้อยละ 13.12 และลำดับสุดท้ายคืออาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 6.25

โดยสรุป อาชีพของบิดาจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนอันดับแรกเหมือนกัน คือรับจ้าง/ลูกจ้าง ในขณะที่ลำดับที่ 2 ของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ คือ เกษตรกรและลำดับสุดท้ายคือข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐหรือองค์กร แต่ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ลำดับที่ 2 คือค้าขาย/เจ้าของกิจการ และลำดับสุดท้ายคืออาชีพอื่นๆ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (อาชีพของมารดา)

อาชีพของมารดา	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	11	15.71	27	16.88
ค้าขาย/เจ้าของกิจการ	23	32.86	37	23.13
รับจ้าง/ลูกจ้าง	13	18.57	48	30.00
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐหรือองค์กรอื่นๆ	6	8.57	33	20.62
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละอาชีพของมารดา พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ อาชีพของมารดาที่มีสัดส่วนร้อยละมากที่สุดคือค้าขาย/เจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 32.86 รองลงมาคืออาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 24.29 ลำดับที่ 3 คือรับจ้าง/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 18.57 ลำดับที่ 4 คือ เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 15.71 และลำดับสุดท้ายคือข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐหรือองค์กร คิดเป็นร้อยละ 8.57

สำหรับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง อาชีพของมารดาที่มีสัดส่วนร้อยละมากที่สุด คือรับจ้าง/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมาคือค้าขาย/เจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 23.13 ลำดับที่ 3 คือข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐหรือองค์กร คิดเป็นร้อยละ 20.62 ลำดับที่ 4 คือเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 16.88 และลำดับสุดท้ายคืออาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 9.37

โดยสรุป อาชีพของมารดาของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำที่มีสัดส่วนมากที่สุดคือ ค้าขาย/เจ้าของกิจการ รองลงมาคืออาชีพอื่นๆ และอาชีพที่มีสัดส่วนน้อยที่สุดคือข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐหรือองค์กร แต่ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง อาชีพของมารดามีสัดส่วนมากที่สุดคือ รับจ้าง/ลูกจ้าง รองลงมาคือค้าขาย/เจ้าของกิจการ และอาชีพที่มีสัดส่วนน้อยที่สุดคืออาชีพอื่นๆ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	23	32.86	39	24.38
5,001 – 10,000 บาท	19	27.14	53	33.12
10,001 – 15,000 บาท	14	20.00	32	20.00
15,001 – 20,000 บาท	8	11.43	14	8.75
20,001 บาทขึ้นไป	6	8.57	22	13.75
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาที่มีสัดส่วนร้อยละมากที่สุด คือต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.86 รองลงมาคือ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.14 ลำดับที่ 3 คือ 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 ลำดับที่ 4 คือ 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.43 และลำดับสุดท้ายคือ 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.57

สำหรับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาที่มีสัดส่วนร้อยละมากที่สุด คือ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.12 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.38 ลำดับที่ 3 คือ 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 ลำดับที่ 4 คือ 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.75 และลำดับสุดท้ายคือ 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.75

โดยสรุป รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำที่มีสัดส่วนมากที่สุดคือ ต่ำกว่า 5,000 บาท รองลงมาคือ 5,001 – 10,000 บาท และรายได้ที่มีสัดส่วนน้อยที่สุดคือ 20,001 บาทขึ้นไป แต่ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาที่มีสัดส่วนมากที่สุดคือ 5,001 – 10,000 บาท รองลงมาคือ ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ที่มีสัดส่วนน้อยที่สุดคือ 15,001 – 20,000 บาท

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านผู้ปกครอง (รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา	โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ		โรงเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	31	44.29	58	36.25
5,001 – 10,000 บาท	17	24.29	40	25.00
10,001 – 15,000 บาท	12	17.14	28	17.50
15,001 – 20,000 บาท	7	10.00	19	11.88
20,001 บาทขึ้นไป	3	4.28	15	9.37
รวม	70	100.00	160	100.00

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาที่มีสัดส่วนร้อยละมากที่สุด คือต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.29 รองลงมาคือ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.29 ลำดับที่ 3 คือ 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.14 ลำดับที่ 4 คือ 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.00 และลำดับสุดท้ายคือ 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.28

สำหรับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาที่มีสัดส่วนร้อยละมากที่สุด คือต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.25 รองลงมาคือ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00 ลำดับที่ 3 คือ 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.50 ลำดับที่ 4 คือ 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.88 และลำดับสุดท้ายคือ 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.37

โดยสรุป รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนมีลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุดที่เหมือนกัน คือ 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท 2) 5,001 – 10,000 บาท 3) 10,001 – 15,000 บาท 4) 15,001 – 20,000 บาท และ 5) 20,001 บาทขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านผู้สอน

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านผู้สอน

ปัจจัยด้านผู้สอน	ระดับข้อคิดเห็น/ความพึงพอใจ โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น/ความพึงพอใจ โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
โครงสร้าง/รูปแบบการจัดการเรียนการสอน						
1. ความหลากหลายของกิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียน	1.00	.000	ต้องการปรับปรุง	2.38	.486	เป็นที่น่าพอใจ
2. กิจกรรมในชั้นเรียนที่ใช้สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน	1.28	.455	ต้องการปรับปรุง	2.63	.485	ดี
3. กิจกรรมที่ใช้มีความต่อเนื่อง เป็นลำดับขั้นตอน	1.57	.498	ต้องการปรับปรุง	1.63	.486	ต้องการปรับปรุง
4. คำสั่งที่ใช้ในกิจกรรมมีความชัดเจน	2.00	.000	เป็นที่น่าพอใจ	2.71	.705	ดี
5. มีการใช้สื่อนวัตกรรม/สื่อการสอนที่เป็นของจริง	1.00	.000	ต้องการปรับปรุง	1.88	.783	เป็นที่น่าพอใจ
6. มีการประเมินประสิทธิภาพของผู้เรียน/ความรู้/ลักษณะความเป็นอยู่ต่อการจัดการเรียนการสอน	1.29	.455	ต้องการปรับปรุง	1.63	.486	ต้องการปรับปรุง
การใช้ภาษา						
7. การใช้ภาษาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการนำเสนอ	1.00	.000	ต้องการปรับปรุง	1.38	.486	ต้องการปรับปรุง
8. การใช้ภาษาในการตรวจสอบความเข้าใจนักเรียน	2.57	.498	ดี	3.00	.000	ดี

ปัจจัยด้านผู้สอน	ระดับข้อคิดเห็น/ความพึงพอใจ โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น/ความพึงพอใจ โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
9. การใช้ภาษาเพื่อการทวนซ้ำ ภาษาใน ชั้นเรียน หรือภาษาที่สอนในบทเรียน	1.43	.498	ต้องการ ปรับปรุง	2.38	.486	เป็นที่น่า พอใจ
10. การใช้ภาษาในการจัดบันทึกการ จัดการเรียนการสอนในสมุดบันทึกของ ผู้สอน	1.57	.498	ต้องการ ปรับปรุง	2.38	.486	เป็นที่น่า พอใจ
11. การใช้ภาษาในการจัดบันทึกของ นักเรียน	1.00	.000	ต้องการ ปรับปรุง	1.38	.486	ต้องการ ปรับปรุง
ทักษะการฝึก						
12. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่อ่อนมีส่วน ร่วมในชั้นเรียน	1.00	.000	ต้องการ ปรับปรุง	1.38	.486	ต้องการ ปรับปรุง
13. ระดับความยากง่ายของงาน/กิจกรรม ที่ให้นักเรียนฝึกในชั้นเรียน	2.71	.705	ดี	2.38	.486	เป็นที่น่า พอใจ
14. การฝึกแบบซ้ำทวน เพื่อให้นักเรียน เกิดความเข้าใจ	2.00	.000	เป็นที่น่า พอใจ	1.75	.434	ต้องการ ปรับปรุง
15. การฝึกใช้ภาษาในบริบทต่างๆ เพื่อ การสื่อสารในสถานการณ์จริง	1.29	.455	ต้องการ ปรับปรุง	2.00	.000	เป็นที่น่า พอใจ
16. การให้งาน/กิจกรรมในห้องเรียนที่ นักเรียนสามารถฝึกการใช้ทักษะ ภาษาอังกฤษระหว่างกัน	1.00	.000	ต้องการ ปรับปรุง	2.00	.000	เป็นที่น่า พอใจ
17. การใช้ภาษาอังกฤษระหว่างกันของ นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน	1.00	.000	ต้องการ ปรับปรุง	1.00	.000	ต้องการ ปรับปรุง
18. การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึก ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนผ่านกิจกรรม ต่างๆ	1.00	.000	ต้องการ ปรับปรุง	2.00	.000	เป็นที่น่า พอใจ

ปัจจัยด้านผู้สอน	ระดับข้อคิดเห็น/ความพึงพอใจ โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น/ความพึงพอใจ โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
การจัดการห้องเรียน						
19. การเปิดโอกาสให้นักเรียนยกมือเพื่อ ร่วมกิจกรรมตอบคำถาม หรือการสุ่ม เลือกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพูดในชั้น เรียน	2.57	.498	ดี	2.38	.486	เป็นที่น่า พอใจ
20. การบังคับให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมในชั้นเรียน	2.85	.352	ดี	2.63	.486	ดี
21. การเรียกชื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน ชั้นเรียน	2.86	.352	ดี	3.00	.000	ดี
22. การแบ่งเวลาเพื่อการพูดคุยกับ นักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนการ สอน	1.71	.887	ต้องการ ปรับปรุง	2.00	.000	เป็นที่น่า พอใจ
ผลสะท้อนกลับ คำติชมของครูต่อนักเรียน						
23. การกระตุ้น ชมเชยและสร้างแรงจูงใจ ต่อนักเรียน	1.86	.352	เป็นที่น่า พอใจ	3.00	.869	ดี
24. มาตรฐานความถูกต้องของการใช้ ภาษาในการตรวจงาน/การบ้าน/กิจกรรม ต่างๆ ในชั้นเรียนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อ ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	1.29	.455	ต้องการ ปรับปรุง	1.75	.434	ต้องการ ปรับปรุง
25. การเปิดโอกาสให้นักเรียนแก้ไข ข้อผิดพลาดด้วยตนเอง/เพื่อนช่วยเพื่อน	1.57	.498	ต้องการ ปรับปรุง	1.38	.486	ต้องการ ปรับปรุง
26. การหลีกเลี่ยงการแก้ไขข้อผิดพลาด ทางภาษาของนักเรียนในระหว่างการทำ กิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อความ คล่องแคล่ว	1.00	.000	ต้องการ ปรับปรุง	1.75	.434	ต้องการ ปรับปรุง
ความรู้ ทักษะคติของครู						
27. ในการเตรียมสอน พื้นหลังทาง วัฒนธรรมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ ผู้สอนคำนึง	2.57	.498	ดี	2.25	.434	เป็นที่น่า พอใจ

ปัจจัยด้านผู้สอน	ระดับข้อคิดเห็น/ความพึงพอใจ โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น/ความพึงพอใจ โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
28. ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อ ความสำเร็จในการทำงานของนักเรียนใน อนาคต	2.71	.455	ดี	3.25	4.434	ดี
29. ผู้สอนมีการทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อ พัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน และนักเรียน	2.42	.734	เป็นที่น่าสนใจ	1.75	.971	ต้องการ ปรับปรุง
30. ผู้สอนมีความพยายามในการพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ ตนเอง	2.57	.498	ดี	2.38	.486	เป็นที่น่าสนใจ
31. ผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญของ กิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะทาง วิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนใช้โอกาสที่ ได้รับในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่	2.43	.734	เป็นที่น่าสนใจ	2.38	.486	เป็นที่น่าสนใจ
32. ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการ ทำงานกับเพื่อนร่วมงานเพื่อเพิ่มคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนของตนเอง	2.43	.733	เป็นที่น่าสนใจ	2.00	.000	เป็นที่น่าสนใจ
โดยภาพรวม	1.77	.347	เป็นที่น่าสนใจ	2.12	.525	เป็นที่น่าสนใจ

จากตารางที่ 15 ผลการศึกษาพบว่า ข้อคิดเห็นและความพึงพอใจโดยภาพรวมของครูผู้สอนต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับเป็นที่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 และข้อคิดเห็นและความพึงพอใจโดยภาพรวมของครูผู้สอนต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับเป็นที่น่าสนใจเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 โดยสรุป ถึงแม้ข้อคิดเห็นและความพึงพอใจโดยภาพรวมของครูผู้สอนต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่มโรงเรียนอยู่ในระดับเป็นที่น่าสนใจ แต่ข้อคิดเห็นและความพึงพอใจของครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้อคิดเห็นและความพึงพอใจของครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ คือ 1.77 และ 2.12 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีข้อคิดเห็นและทัศนคติต่างกันคือ

1) ด้านโครงสร้าง/รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

(1) คำถามข้อที่ 1 “ความหลากหลายของกิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38

(2) คำถามข้อที่ 2 “กิจกรรมในชั้นเรียนที่ใช้สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.28 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63

(3) คำถามข้อที่ 4 “คำสั่งที่ใช้ในกิจกรรมมีความชัดเจน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71

(4) คำถามข้อที่ 5 “การใช้สื่อทัศนอุปกรณ์/สื่อการสอนที่เป็นของจริง” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.88

(5) คำถามข้อที่ 9 “การใช้ภาษาเพื่อการทวนซ้ำ ภาษาในชั้นเรียนหรือภาษาที่สอนในบทเรียน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.43 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38

(6) คำถามข้อที่ 10 “การใช้ภาษาในการจดบันทึกการจัดการเรียนการสอนในสมุดบันทึกของผู้สอน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.57 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38

2) ด้านทักษะการฝึก

(1) คำถามข้อที่ 13 “ระดับความยากง่ายของงาน/กิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกในชั้นเรียน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38

(2) คำถามข้อที่ 14 “การฝึกแบบซ้ำทวน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.75

(3) คำถามข้อที่ 15 “การฝึกใช้ภาษาในบริบทต่างๆ เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.29 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

(4) คำถามข้อที่ 16 “การให้งาน/กิจกรรมในห้องเรียนที่นักเรียนสามารถฝึกการใช้ทักษะภาษาอังกฤษระหว่างกัน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

(5) คำถามข้อที่ 18 “การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษในชั้นเรียนผ่านกิจกรรมต่างๆ” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

3) ด้านการจัดการห้องเรียน

(1) คำถามข้อที่ 19 “การเปิดโอกาสให้นักเรียนยกมือเพื่อร่วมกิจกรรมตอบคำถาม หรือการสุ่มเลือกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพูดในชั้นเรียน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และผู้สอนใน

โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38

(3) คำถามข้อที่ 22 “การแบ่งเวลาเพื่อการพูดคุยกับนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนการสอน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.71 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

4) ด้านผลสะท้อนกลับ คำติชมของครูต่อนักเรียน

คำถามข้อที่ 23 “การกระตุ้น ชมเชยและสร้างแรงจูงใจต่อนักเรียน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00

5) ด้านความรู้ ทัศนคติของครู

(1) คำถามข้อที่ 27 “ในการเตรียมสอน พื้นหลังทางวัฒนธรรมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนคำนึง” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25

(2) คำถามข้อที่ 29 “ผู้สอนมีการทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนและนักเรียน” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับต้องการปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.75

(3) คำถามข้อที่ 30 “ผู้สอนมีความพยายามในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเอง” ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีข้อคิดเห็นและทัศนคติอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
การเตรียมความพร้อม						
1. มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนและสามารถจัดระเบียบในชั้นเรียนได้ดี	2.38	.486	น้อย	4.00	.000	ดีมาก
2. มีการทบทวนเนื้อหาเดิมก่อนเข้าสู่เนื้อหาใหม่ของบทเรียน	3.00	.868	ดี	3.14	.352	ดี
3. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์หรือจุดประสงค์ของบทเรียนก่อนการเริ่มสอน	2.63	.485	ดี	3.00	.000	ดี
การนำเสนอ						
4. มีการนำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีที่เข้าใจง่าย	2.25	.434	น้อย	4.00	.000	ดีมาก
5. การนำเสนอบทเรียนเป็นไปอย่างราบเรียบเป็นลำดับขั้นและสมเหตุสมผล	2.38	.486	น้อย	3.71	.455	ดีมาก
6. การนำเสนอบทเรียนอยู่ในระดับที่เหมาะสมไม่เร็วหรือช้าเกินไป	2.63	.486	ดี	3.14	.352	ดี
7. คำสั่งที่ใช้มีความชัดเจนและกระชับนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	2.38	.486	น้อย	3.71	.887	ดีมาก
8. สามารถนำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	2.00	.000	น้อย	3.57	.498	ดีมาก
9. กระบวนการจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม	1.42	.275	น้อยที่สุด	2.37	.486	น้อย
10. สามารถตอบคำถามนักเรียนได้อย่างรอบคอบและเป็นที่น่าพอใจ	2.63	.486	ดี	3.71	.455	ดีมาก
11. เทคนิค/กลวิธีการสอนมีความเหมาะสมกับระดับอายุและความสามารถของนักเรียน	2.14	.492	น้อยที่สุด	2.63	.486	ดี
12. ผู้สอนมีไหวพริบสามารถรับรู้ทันทีเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ	3.00	.000	ดี	4.29	.455	ดีมาก

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
13. ผู้สอนมีความสนใจและกระตือรือร้นใน บทเรียน/วิชาที่สอน	2.38	.486	น้อย	4.43	.733	ดีมาก
กระบวนการจัดการเรียนการสอน						
14. การจัดกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนมีความ สมดุลและหลากหลาย	2.14	.492	น้อย	3.00	.869	ดี
15. ผู้สอนสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ที่ ไม่คาดคิดในห้องเรียนได้	3.00	.000	ดี	3.29	.704	ดีมาก
16. มีการใช้สื่อต่างๆ ที่หลากหลายในการ จัดการเรียนการสอน	1.14	1.820	น้อยที่สุด	3.63	1.321	ดีมาก
17. มีการเดินทั่วห้องและสบตากับนักเรียนได้อย่าง ทั่วถึง	1.43	2.275	น้อยที่สุด	3.88	1.169	ดีมาก
18. ผู้สอนสามารถจำชื่อนักเรียนได้เป็นอย่างดี	2.57	.498	ดี	3.75	.434	ดีมาก
19. มีการส่งเสริมและกระตุ้นการเรียนรู้ของ นักเรียนในทางบวกอย่างต่อเนื่องในขณะที่สอน	2.37	.486	น้อย	4.29	.455	ดีมาก
20. มีการกระตุ้นให้นักเรียนตอบสนองใน กิจกรรมต่างๆ เช่น เรียกตามเลขที่ เรียกชื่อ	2.86	.352	ดี	3.00	.000	ดี
21. มีการใช้ตัวอย่างและภาพประกอบได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.14	2.492	น้อย	2.88	.783	ดี
22. มีการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	.00	.000	น้อยที่สุด	2.75	2.171	ดี
23. มีการฝึกฝนให้นักเรียนใช้ภาษาในห้องเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.14	.820	น้อยที่สุด	3.62	.321	ดีมาก
24. มีการนำหลักไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้ใน บริบทจริงและประสบการณ์จริงของนักเรียน	1.42	.275	น้อยที่สุด	2.86	.492	ดี
25. สามารถให้ทัศนคติเชิงบวกต่อข้อผิดพลาด ของนักเรียน	1.57	.498	น้อยที่สุด	2.86	.492	ดี
26. มีการหลีกเลี่ยงการแก้ไขข้อผิดพลาดทาง ภาษาของนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมที่ เน้นการใช้ภาษาเพื่อความคล่องแคล่ว	1.28	.455	น้อยที่สุด	2.25	.434	น้อย

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
คุณลักษณะส่วนตัวของครู						
27. มีความอดทนในการกระตุ้นให้ผู้เรียน ตอบสนองต่อกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	2.63	.486	ดี	3.29	.455	ดีมาก
28. จัดการเรียนการสอนด้วยเสียงที่ดังฟังชัด ไม่ เกิดอุปสรรคต่อการฟังของนักเรียน	4.00	.000	ดีมาก	4.43	.498	ดีมาก
29. แต่งกายสุภาพและมีบุคลิกความเป็นครู	4.00	.000	ดีมาก	4.00	.000	ดีมาก
30. มีความคิดริเริ่ม ทักษะการจัดการและ แก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์	2.63	.485	ดี	4.00	.000	ดีมาก
31. ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสม สามารถออกเสียงและทำเนียงเสียงได้ถูกต้อง	1.28	.495	น้อยที่สุด	2.37	.486	น้อย
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน						
32. มีการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้น เรียนได้เป็นอย่างดี	1.28	1.495	น้อยที่สุด	2.63	.486	ดี
33. เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถถามและแสดง ความคิดเห็น	3.00	.000	ดี	4.43	.733	ดีมาก
34. สามารถจัดการและชี้นำผู้เรียนในการทำ กิจกรรมต่างๆ ของบทเรียนได้	2.63	.486	ดี	4.14	.997	ดีมาก
35. นักเรียนมีความใส่ใจ กระตือรือร้น และมี ส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ของครู	2.63	.486	ดี	4.43	.910	ดีมาก
36. นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายแม้กระทั่งในขณะที่ ผู้สอนกำลังดำเนินกิจกรรมที่เข้ม	1.28	.495	น้อยที่สุด	3.37	.486	ดีมาก
37. นักเรียนได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและ ใส่ใจ	2.63	.486	ดี	3.57	.498	ดีมาก
38. เปิดโอกาสและกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดง ศักยภาพของตนเอง	1.29	.496	น้อยที่สุด	2.38	.486	น้อย
39. สามารถผ่อนคลายและจริงจังในเรื่องเสียง และกิริยามารยาทตามแต่บริบทต่างๆ ที่สอนได้ อย่างเหมาะสม	2.14	.365	น้อย	2.62	.486	ดี
40. สามารถตระหนักถึงและรับรู้ความต้องการ ส่วนบุคคลและกลุ่ม ของนักเรียน	2.00	.346	น้อย	3.38	.486	ดีมาก

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
41. การพุดนอกประเด็นในระหว่างการจัดการ เรียนการสอนเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และไม่มาก เกินไป	2.52	.434	ดี	3.00	.000	ดี
บรรยากาศในชั้นเรียน						
42. มีการจัดสภาพห้องเรียนให้น่าเรียนมี อุปกรณ์การเรียนครบครัน	1.17	.352	น้อยที่สุด	2.28	.455	น้อย
43. มีการจัดที่นั่งเรียนได้อย่างเหมาะสมกับการ เรียนและรูปแบบกิจกรรม	2.00	.000	น้อย	2.28	.455	น้อย
44. ภายในห้องเรียนมีความสะอาดเรียบร้อย อากาศถ่ายเทสะดวก	2.14	.365	น้อย	2.63	.486	ดี
45. ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.00	.000	ดีมาก	4.00	.000	ดีมาก
โดยภาพรวม	2.24	.564	น้อย	3.55	.515	ดีมาก

จากตารางที่ 16 ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนโดยภาพรวมของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 และกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนโดยภาพรวมของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับดีมาก มีจำนวน 4 ข้อ ซึ่งทั้งสี่ข้อมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 4.43 เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง กระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนทั้งสี่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดดังกล่าวคือ ด้านการนำเสนอ “ข้อ 13. ผู้สอนมีความสนใจและกระตือรือร้นในบทเรียน/วิชาที่สอน” ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของผู้สอน “ข้อ 22. จัดการเรียนการสอนด้วยเสียงที่ดังฟังชัดไม่เกิดอุปสรรคต่อการฟังของผู้เรียน” ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน “ข้อ 33. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถถามและแสดงความคิดเห็น” และ “ข้อ 35. ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู” ในขณะที่กระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ เป็นกระบวนการจัดการเรียน

การสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ คือ “ข้อ 22. มีการใช้สื่อดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .00 “ข้อ 16. มีการใช้สื่อต่างๆ ที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน” และ “ข้อ 23. มีการฝึกฝนให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.14

สำหรับคำถามที่มีความแตกต่างกันระหว่างกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีดังนี้

ตารางที่ 17 คำถามที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี/ดีมาก

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
การเตรียมความพร้อม						
1. มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนและสามารถจัดระเบียบในชั้นเรียนได้ดี	2.38	.486	น้อย	4.00	.000	ดีมาก
การนำเสนอ						
4. มีการนำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีที่เข้าใจง่าย	2.25	.434	น้อย	4.00	.000	ดีมาก
5. การนำเสนอบทเรียนเป็นไปอย่างราบเรียบเป็นลำดับขั้นและสมเหตุสมผล	2.38	.486	น้อย	3.71	.455	ดีมาก
7. คำสั่งที่ใช้มีความชัดเจนและกระชับนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	2.38	.486	น้อย	3.71	.887	ดีมาก
8. สามารถนำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	2.00	.000	น้อย	3.57	.498	ดีมาก
13. ผู้สอนมีความสนใจและกระตือรือร้นในบทเรียน/วิชาที่สอน	2.38	.486	น้อย	4.43	.733	ดีมาก
กระบวนการจัดการเรียนการสอน						
14. การจัดกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนมีความสมดุลและหลากหลาย	2.14	.492	น้อย	3.00	.869	ดี
19. มีการส่งเสริมและกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนในทางบวกอย่างต่อเนื่องในขณะที่สอน	2.37	.486	น้อย	4.29	.455	ดีมาก

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
21. มีการใช้ตัวอย่างและภาพประกอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.14	2.492	น้อย	2.88	.783	ดี
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน						
39. สามารถผ่อนคลายและจริงจังในเรื่องเสียงและกิริยามารยาทตามแต่บริบทต่างๆ ที่สอนได้อย่างเหมาะสม	2.14	.365	น้อย	2.62	.486	ดี
40. สามารถตระหนักถึงและรับรู้ความต้องการส่วนบุคคลและกลุ่ม ของนักเรียน	2.00	.346	น้อย	3.38	.486	ดีมาก
บรรยากาศในชั้นเรียน						
44. ภายในห้องเรียนมีความสะอาดเรียบร้อย อากาศถ่ายเทสะดวก	2.14	.365	น้อย	2.63	.486	ดี

ตารางที่ 18 คำถามที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี/ดีมาก

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
การนำเสนอ						
11. เทคนิค/กลวิธีการสอนมีความเหมาะสมกับระดับอายุและความสามารถของนักเรียน	2.14	.492	น้อยที่สุด	2.63	.486	ดี
กระบวนการจัดการเรียนการสอน						
16. มีการใช้สื่อต่างๆ ที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน	1.14	1.820	น้อยที่สุด	3.63	1.321	ดีมาก
17. มีการเดินทั่วห้องและสบตากับนักเรียนได้อย่างทั่วถึง	1.43	2.275	น้อยที่สุด	3.88	1.169	ดีมาก
22. มีการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	.00	.000	น้อยที่สุด	2.75	2.171	ดี

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
23. มีการฝึกฝนให้นักเรียนใช้ภาษาในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.14	.820	น้อยที่สุด	3.62	.321	ดีมาก
24. มีการนำหลักไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้ในบริบทจริงและประสบการณ์จริงของนักเรียน	1.42	.275	น้อยที่สุด	2.86	.492	ดี
25. สามารถให้ทัศนคติเชิงบวกต่อข้อผิดพลาดของนักเรียน	1.57	.498	น้อยที่สุด	2.86	.492	ดี
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน						
32. มีการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี	1.28	1.495	น้อยที่สุด	2.63	.486	ดี
36. นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายแม้กระทั่งในขณะที่ผู้สอนกำลังดำเนินกิจกรรมที่เข้ม	1.28	.495	น้อยที่สุด	3.37	.486	ดีมาก

ตารางที่ 19 คำถามที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย/น้อยที่สุดทั้งสองกลุ่มโรงเรียน

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
การนำเสนอ						
9. กระบวนการจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม	1.42	.275	น้อยที่สุด	2.37	.486	น้อย
กระบวนการจัดการเรียนการสอน						
26. มีการหลีกเลี่ยงการแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาของนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อความคล่องแคล่ว	1.28	.455	น้อยที่สุด	2.25	.434	น้อย
คุณลักษณะส่วนตัวของครู						
31. ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสมสามารถออกเสียงและทำเนียงเสียงได้ถูกต้อง	1.28	.495	น้อยที่สุด	2.37	.486	น้อย

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน						
38. เปิดโอกาสและกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดง ศักยภาพของตนเอง	1.29	.496	น้อยที่สุด	2.38	.486	น้อย
บรรยากาศในชั้นเรียน						
42. มีการจัดสภาพห้องเรียนให้น่าเรียนมี อุปกรณ์การเรียนครบครัน	1.17	.352	น้อยที่สุด	2.28	.455	น้อย
43. มีการจัดที่นั่งเรียนได้อย่างเหมาะสมกับการ เรียนและรูปแบบกิจกรรม	2.00	.000	น้อย	2.28	.455	น้อย

ตารางที่ 20 คำถามที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำและโรงเรียน
กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี/ดีมากทั้งสองกลุ่ม
โรงเรียน

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
การเตรียมความพร้อม						
2. มีการทบทวนเนื้อหาเดิมก่อนเข้าสู่เนื้อหาใหม่ ของบทเรียน	3.00	.868	ดี	3.14	.352	ดี
3. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์หรือจุดประสงค์ของ บทเรียนก่อนการเริ่มสอน	2.63	.485	ดี	3.00	.000	ดี
การนำเสนอ						
6. การนำเสนอบทเรียนอยู่ในระดับที่เหมาะสม ไม่เร็วหรือช้าเกินไป	2.63	.486	ดี	3.14	.352	ดี
10. สามารถตอบคำถามนักเรียนได้อย่างรอบคอบ และเป็นที่น่าพอใจ	2.63	.486	ดี	3.71	.455	ดีมาก
12. ผู้สอนมีไหวพริบสามารถรับรู้ทันทีเมื่อ นักเรียนไม่เข้าใจ	3.00	.000	ดี	4.29	.455	ดีมาก

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
กระบวนการจัดการเรียนการสอน						
15. ผู้สอนสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ที่ ไม่คาดคิดในห้องเรียนได้	3.00	.000	ดี	3.29	.704	ดีมาก
18. ผู้สอนสามารถจำชื่อนักเรียนได้เป็นอย่างดี	2.57	.498	ดี	3.75	.434	ดีมาก
20. มีการกระตุ้นให้นักเรียนตอบสนองใน กิจกรรมต่างๆ เช่น เรียกตามเลขที่ เรียกชื่อ	2.86	.352	ดี	3.00	.000	ดี
คุณลักษณะส่วนตัวของครู						
27. มีความอดทนในการกระตุ้นให้ผู้เรียน ตอบสนองต่อกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	2.63	.486	ดี	3.29	.455	ดีมาก
28. จัดการเรียนการสอนด้วยเสียงที่ดังฟังชัด ไม่ เกิดอุปสรรคต่อการฟังของนักเรียน	4.00	.000	ดีมาก	4.43	.498	ดีมาก
29. แต่งกายสุภาพและมีบุคลิกความเป็นครู	4.00	.000	ดีมาก	4.00	.000	ดีมาก
30. มีความคิดริเริ่ม ทักษะการจัดการและ แก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์	2.63	.485	ดี	4.00	.000	ดีมาก
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน						
33. เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถถามและแสดง ความคิดเห็น	3.00	.000	ดี	4.43	.733	ดีมาก
34. สามารถจัดการและชี้นำผู้เรียนในการทำ กิจกรรมต่างๆ ของบทเรียนได้	2.63	.486	ดี	4.14	.997	ดีมาก
35. นักเรียนมีความใส่ใจ กระตือรือร้น และมี ส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ของครู	2.63	.486	ดี	4.43	.910	ดีมาก
37. นักเรียนได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและ ใส่ใจ	2.63	.486	ดี	3.57	.498	ดีมาก
41. การพูดนอกประเด็นในระหว่างการจัดการ เรียนการสอนเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และไม่มาก เกินไป	2.52	.434	ดี	3.00	.000	ดี
บรรยากาศในชั้นเรียน						
45. ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.00	.000	ดีมาก	4.00	.000	ดีมาก

ตารางที่ 21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับปัจจัยแต่ละด้าน

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
Y	1.000				
X ₁	.130*	1.000			
X ₂	.135*	.092	1.000		
X ₃	.751**	.113	.171**	1.000	-.677**
X ₄	-.443**	-.289**	-.189**	-.677**	1.000

จากตารางที่ 21 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน (X₁) ด้านผู้ปกครอง (X₂) ด้านผู้สอน (X₃) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยปัจจัยด้านผู้เรียน (X₁) และด้านผู้ปกครอง (X₂) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .130, .135$ ตามลำดับ) และปัจจัยด้านผู้สอน (X₃) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .751$) ซึ่งเป็นปัจจัยด้านที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนใต้มากที่สุด ส่วนปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน (X₄) มีความสัมพันธ์ทางลบในทิศทางแปรผกผันกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.443$)

ตารางที่ 22 ความแปรปรวนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของสมการพยากรณ์ที่เหมาะสมที่สุดในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F
Regression	28.113	4	7.028	76.827**
Residual	20.583	225	.091	
Total	48.696	229		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$R^2 = .577$$

$$S.E_{est} = .302$$

ตารางที่ 22 แสดงความแปรปรวนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของสมการพยากรณ์ที่เหมาะสมที่สุดในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อนำตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ตัวไปสร้างแบบจำลองการถดถอยโดยวิธีการนำตัวแปรทั้งหมดมาสร้างเป็นสมการถดถอย (Enter Method) พบว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัวสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประสิทธิภาพของการพยากรณ์มีค่าร้อยละ 57.7 และความคาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.302

2. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสอนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 โรงเรียน ได้ประเด็นต่างๆ ที่สะท้อนถึงปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ดังนี้

1) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร

ผลจากการสนทนากลุ่มของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างได้สรุปประเด็นและมีความคิดเห็นว่า หน่วยงานระดับท้องถิ่น สำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสถานศึกษายังไม่ได้นำหลักการบริหารจัดการหลักสูตรที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาใช้อย่างเต็ม

รูปแบบได้อย่างแท้จริง กล่าวคือ สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) นั้น สำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติกับการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ส่งผลให้เป็นปัญหาลูกโซ่ที่กระทบต่อการกำหนดและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนไม่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ไม่สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติได้

ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้ขยายความเนื้อหาในส่วนต้นว่า เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีบริบทเฉพาะที่เป็นแบบบูรณาการ สอนวิชาสามัญควบคู่กับวิชาศาสนา ผู้เรียนร้อยละ 100 นับถือศาสนาอิสลาม ผู้ปกครองคาดหวังให้บุตรหลานได้รับความรู้ในวิชาสามัญเพื่อศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ ประสบความสำเร็จในชีวิตและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์กับสังคม พร้อมทั้งให้ความไว้วางใจต่อสถานศึกษาในการให้ความรู้ในวิชาศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการปลูกฝังให้บุตรหลานสามารถประพฤติและปฏิบัติตนตามวิถีอิสลาม (Way of Life) ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง อาทิ การละหมาด การกล่าวคุอาร์ (สวดมนต์) ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน การสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักศรัทธาเป็นต้น ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน นอกจากการจัดการเรียนการสอนที่แยกส่วนเป็นรายวิชาระหว่างวิชาสามัญและวิชาศาสนาแล้ว สถานศึกษายังมีนโยบายให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนในวิชาสามัญที่มีการบูรณาการเนื้อหาทางด้านศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนตามวิถีอิสลาม (Way of Life) ในชีวิตประจำวันและวัฒนธรรมตลอดจนขนบธรรมเนียม ประเพณีในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของผู้เรียนด้วยเช่นกัน

ดังนั้นการกำหนดและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจึงมีบริบทเฉพาะต่างจากโรงเรียนประเภทอื่นๆ ที่อยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามควรได้รับการพัฒนาให้ตอบสนองกับบริบทความเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มีการกำหนดคำอธิบายรายวิชา การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีการสอดแทรกเนื้อหาทางด้านศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนตามวิถีอิสลาม (Way of Life) และวัฒนธรรมตลอดจนขนบธรรมเนียม ประเพณีในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันคือ ถึงแม้สถานศึกษาภายใต้การกำกับ ดูแล ติดตามโดยสำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นของตนเอง แต่สาระในหลักสูตรโดยรวมนั้นไม่มีข้อแตกต่างจากสาระหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชาติ ในระดับท้องถิ่น โดยสำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ และสถานศึกษาไม่ได้พัฒนาหลักสูตรโดยการเพิ่มเติมสาระที่เกี่ยวข้องกับความเป็นบริบทเฉพาะของ

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีความต้องการของชุมชน สังคมแตกต่างจากบริบทของสถานศึกษาประเภทอื่นๆ หรือในพื้นที่อื่นๆ ส่งผลให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

(1) ผู้สอนไม่สามารถจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมภายใต้บริบทโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ เนื่องจากสาระของหลักสูตรสถานศึกษาไม่มีความแตกต่างจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชาติ

(2) ถึงแม้สถานศึกษามีอิสระในการเลือกใช้หนังสือ/แบบเรียนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่ แต่หนังสือ/แบบเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใช้โดยส่วนใหญ่มีเนื้อหาและสาระโดยเฉพาะในส่วนที่เป็นเรื่องอ่าน (ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวันสำคัญต่างๆ) ที่ไม่สามารถตอบสนองบริบทเฉพาะของความเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่มีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีในบริบทเฉพาะของพื้นที่ ซึ่งเสี่ยงสะท้อนจากการสนทนากลุ่มของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ สอดคล้องกับผลจากการสังเกตกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยทีมวิจัย กล่าวคือ ผู้สอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบตามนโยบายของสถานศึกษาที่ค่อนข้างรัดตัว นอกจากภาระงานสอนและภาระงานวิชาการที่ได้รับมอบหมายจากสถานศึกษาแล้ว ผู้สอนยังต้องรับผิดชอบเวรประจำวันในการรับส่งนักเรียนที่มากับรถโรงเรียนในตอนเช้าและเย็น รวมทั้งเวรในการตักอาหารกลางวันให้แก่ผู้เรียน ด้วยภาระงานที่ล้นตัวเช่นนี้ ส่งผลให้ผู้สอนไม่มีเวลาในการเตรียมและออกแบบการสอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ การสอนตามหนังสือหรือแบบเรียนที่ใช้จึงเป็นสิ่งที่ดูเหมือนผู้สอนสามารถทำได้ดีที่สุดในภาวะที่มีความรับผิดชอบล้นตัว ดังนั้นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนจึงเกิดขึ้นโดยเฉพาะในบทเรียนที่ต้องสอนให้ผู้เรียนอ่านเรื่องเนื่องจากเรื่องอ่านในหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ในประเทศไทยโดยส่วนใหญ่มีเรื่องอ่านที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมไทย อาทิเช่น เทศกาลวันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันอาสาฬหบูชา เมื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้อย่างเต็มที่ นอกจากความยากของตัวภาษาอังกฤษแล้ว ผู้เรียนยังประสบความไม่คุ้นชินเกี่ยวกับเนื้อหาของวัฒนธรรม หรือขนบธรรมเนียมประเพณีดังกล่าวอีกด้วย กอปรผู้สอนสอนตามหนังสืออธิบายโดยการแปลความเป็นภาษาไทยตามหนังสือ โดยไม่คำนึงว่าวัฒนธรรม หรือขนบธรรมเนียมประเพณีไทยดังกล่าวเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว ผู้เรียนไม่มีความคุ้นชิน ไม่อธิบายให้ผู้เรียนได้เห็นภาพหรือเกิดความเข้าใจได้อย่างแท้จริง รวมทั้งขาดการเชื่อมโยงเรื่องดังกล่าวเข้ากับสิ่งใกล้ตัวผู้เรียน หรือวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีในพื้นที่ตามบริบทของผู้เรียนที่คุ้นเคย ทำให้การจัดการเรียนการสอนในบทเรียนดังกล่าวไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ระบุในสาระของหลักสูตร

ได้ ผู้เรียนไม่สามารถตีความ เข้าใจและแสดงความคิดเห็นเรื่องที่ฟังและอ่านได้ ตลอดจนไม่สามารถ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมไทยได้

(3) การเลือกใช้หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษของสถานศึกษาผูกขาดกับสำนักพิมพ์ใด สำนักพิมพ์หนึ่งภายใต้การมีส่วนได้ส่วนเสียของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรต้นสังกัด (สข.) โดย มิได้พิจารณาถึงความเหมาะสมของเนื้อหาในแบบเรียนว่าสอดคล้องกับความสามารถ และบริบทของ ผู้เรียนมากน้อยเพียงใด ผลจากการสัมภาษณ์ครูโดยทีมวิจัยพบว่า ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างบาง โรงเรียนผู้สอนได้สะท้อนถึงปัญหาของการใช้หนังสือในการจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม กับผู้เรียนดังที่กล่าวในข้อที่ 2 ถึงแม้ผู้สอนพยายามที่จะให้สถานศึกษาเปลี่ยนหนังสือ/แบบเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น แต่การผูกขาดการเลือกใช้หนังสือของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลให้หนังสือที่ใช้ไม่ตรงกับ ความต้องการของผู้สอน และไม่สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งสถานศึกษาไม่ได้มี การวิเคราะห์และประเมินการใช้หนังสือ/แบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไร เกิดผลต่อคุณภาพของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด ผู้สอนจากโรงเรียนกลุ่มอย่างได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการ ใช้หนังสือภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ “เนื้อหาในหนังสือส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับ เรื่องพระพุทธรเจ้า พระพุทธศาสนา ทำให้เวลาสอนค่อนข้างยากและไม่รู้จะนำเสนออย่างไรให้กับ นักเรียน” “เนื้อหาในหนังสือไม่บูรณาการอิสลาม ต้องมีการอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจบริบท” “หนังสือที่ใช้สอนตอนนี้ เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน เป็นสิ่งที่นักเรียนไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนๆ แล้วเข้าใจยาก ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้” “ปัญหาที่พบกับหนังสือที่ใช้ สอนในปัจจุบันคือ เนื้อหาสูงกว่าระดับความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนมาก ทำให้จัดการเรียนการสอน ยาก นักเรียนไม่สามารถเข้าใจในเนื้อหาได้ทุกเรื่อง เคยเสนอต่อฝ่ายวิชาการและผู้บริหารให้เปลี่ยน หนังสือให้เหมาะสมกับบริบท และความรู้ความสามารถของผู้เรียนให้มากขึ้นแต่ไม่ได้รับการพิจารณา เพราะทุกๆ ปีทางโรงเรียนจะใช้หนังสือของสำนักพิมพ์นี้เกือบทุกวิชา

(4) ความรู้ความเข้าใจสาระในหลักสูตรของผู้สอน จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มทั้ง ผู้บริหารระดับ สข. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูฝ่ายวิชาการและครูผู้สอน ผู้วิจัยได้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจสาระในหลักสูตรของผู้สอน ดังนี้

ระดับสำนักงานการศึกษาเอกชน (สข.) หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลว่า ในการจัดโครงการกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้สอนในแต่ละสำนักงานการศึกษาเอกชนจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับว่า สข. อำเภอนั้นจะให้ความสำคัญกับภาษาใดก็จะจัดโครงการหรือให้ความสำคัญในภาษา นั้นเป็นหลัก อาทิ สข. อำเภอของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดนราธิวาส ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ ให้ข้อมูลว่า ในปีการศึกษา 2558 นโยบายของ สข. เน้นการจัดโครงการที่เน้นภาษามลายู เป็นหลัก เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้นโครงการที่ออกมาจึงเป็นโครงการเกี่ยวกับการ

พัฒนาทักษะ เทคนิคการสอนภาษามลายูเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูที่สะท้อนถึงการเข้าร่วมโครงการว่าถึงแม้จะเข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพของตนเองในการจัดการเรียนการสอนแต่ไม่ตรงกับความต้องการและไม่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาที่ตนเองสอน

ระดับสถานศึกษา พบว่า การจัดโครงการ/กิจกรรมของสถานศึกษาตามที่กำหนดในแผนปฏิบัติการประจำปี ไม่มีโครงการที่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานหรือหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ เนื่องจากผู้บริหารตลอดจนฝ่ายวิชาการมีความคิดเห็นที่ว่าเนื้อหาสาระในหลักสูตรเป็นเนื้อหาทั่วไป ที่ผู้สอนสามารถอ่านและทำความเข้าใจเองได้ ไม่จำเป็นต้องจัดโครงการเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจหลักสูตรเพื่อการปฏิบัติ นอกจากนี้ หนังสือที่ผลิตมาเพื่อจำหน่ายของทุกสำนักพิมพ์มีการทำวิจัยหรือศึกษามา และระบุสาระเนื้อหาของหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานในหนังสืออยู่แล้ว

สำหรับครูผู้สอน จากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยสอนตามหนังสือเป็นหลัก มีการเชื่อมโยงตัวชีวิตในหลักสูตรตอนที่ทำแผนการสอน แต่ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนจริงนั้น ไม่ได้มีการประเมินตัวชีวิตกับผลลัพธ์ของการจัดการเรียนการสอนหรือสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างเป็นระบบชัดเจน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วสอนตามหนังสือ ออกข้อสอบวัดผล และประเมินผลตามเนื้อหาที่สอนในหนังสือ

2) บทบาทของผู้บริหารต่อคุณภาพผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้

ผลจากการสนทนากลุ่มของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารต่อคุณภาพผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างได้สรุปประเด็นและมีความคิดเห็นดังนี้

(1) ผู้สอนมีความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยเข้ารับการอบรมต่างๆ แต่ไม่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากสถานศึกษาอย่างเต็มที่ เนื่องจากโควตามีจำกัด สถานศึกษาจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้สอนทุกคนเข้ารับการอบรมอย่างทั่วถึง

(2) สถานศึกษาสนับสนุนให้ผู้สอนเข้ารับการอบรมในโครงการต่างๆ ที่จัดโดยหน่วยงานต้นสังกัด แต่โครงการที่เข้ารับการอบรมไม่หลากหลายและไม่ตรงกับการพัฒนาศักยภาพในวิชาชีพของผู้สอน กล่าวคือไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่สามารถนำองค์ความรู้จากการอบรมมาพัฒนาศักยภาพของตนเอง และไม่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ สถานศึกษาสนับสนุนให้ผู้สอนเข้ารับการอบรมเพื่อให้บรรลุเกณฑ์การประกันคุณภาพที่กำหนดให้ผู้สอนทุกคนต้องได้รับการอบรมไม่ต่ำกว่า 20 ชั่วโมง/ปี

(3) การสนับสนุนให้ผู้สอนเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมอบรมต่างๆ ของผู้บริหาร

สถานศึกษา ที่จัดโดยหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ นอกเหนือจากต้นสังกัดนอกพื้นที่ ที่มีค่าใช้จ่ายในการลงทะเบียน ค่าเดินทางและค่าที่พัก ถึงแม้จะเป็นโครงการที่ดี ผู้บริหารเล็งเห็นความสำคัญของการส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรม และประโยชน์ที่จะเกิดต่อสถานศึกษา แต่ไม่สามารถสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมพัฒนาศักยภาพได้ทุกครั้ง หรือบางโรงเรียนไม่สามารถสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมได้เลย เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณที่สถานศึกษาต้องรับผิดชอบ อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบการสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพ ระหว่างโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-net) สูง และโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-net) ต่ำ พบว่า การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมของผู้บริหารโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-net) ต่ำ โดยส่วนใหญ่เป็นโครงการ/กิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่ไม่มีค่าใช้จ่ายหรือมีค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อย ในทางกลับกันสำหรับผู้บริหารโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติ (O-net) สูง มีความพยายามส่งเสริม สนับสนุนส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในโครงการกิจกรรมต่างๆ ที่จัดโดยองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกทั้งในและต่างประเทศ เพื่อมุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้สอนในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน และยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้ดีขึ้น ถึงแม้จะมีค่าใช้จ่ายที่สูงในการส่งบุคลากรเข้าร่วมโครงการก็ตาม

(4) สื่อการเรียนรู้ถือเป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้

ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า การให้ความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้นั้นยังคงประสบปัญหา ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ก็ประสบปัญหาที่ไม่แตกต่างกัน คือเทคโนโลยีการศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษไม่ทั่วถึง ผู้สอนไม่สามารถใช้สื่อดังกล่าวในการจัดการเรียนการสอนได้ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดโอกาสที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษจากช่องทางดังกล่าว สถานศึกษามีข้อจำกัดในเรื่องของสื่อในการจัดการเรียนการสอน สิ่งที่ครูผู้สอนสะท้อนให้ผู้วิจัยทราบถึงปัญหาของการใช้สื่อการเรียนรู้ คือ “เทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนไม่อำนวย ไม่ทั่วถึงและไม่หลากหลาย ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน” “โรงเรียนขาดสื่อประเภทภาพและเสียงในการประกอบการสอนทำให้การจัดการเรียนการสอนขาดความน่าสนใจ” “โรงเรียนไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ครูสามารถใช้เพียงเครื่องเล่นซีดีในการเปิดเสียงภาษาอังกฤษให้นักเรียนฟัง แต่ทั้งนี้เครื่องดังกล่าวมีเพียงเครื่องเดียว ครูสอนภาษาอังกฤษไม่สามารถใช้ได้อย่างทั่วถึงทุกคน โดยส่วนตัวแล้วการจะขอใช้หรือจองเครื่องเล่นซีดีมีความยุ่งยาก เนื่องจากครูที่ใช้อยู่จะเป็นคนเดิม ครูคนอื่นเลยไม่ค่อยอยากจะใช้ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนในส่วนที่ต้องให้นักเรียนฟังจากเจ้าของภาษา จะใช้เสียงของตัวเองสอนเสียมากกว่า” “ในโรงเรียนมีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์แต่ไม่เคยใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากตารางสอนของห้องดังกล่าวเป็นของวิชาการงานพื้นฐานอาชีพเป็นหลัก

หาเวลาว่างยามมากที่จะขอใช้ โรงเรียนมีสัญญาณอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wi-Fi) ที่ห้องประชุม สามารถจัดการเรียนการสอนที่ใช้ visual ได้ แต่ก็มีข้อจำกัดคือไม่สามารถใช้ห้องดังกล่าวได้ เนื่องจากมีตารางการใช้ในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนและในบางวิชาที่เต็มอยู่แล้ว” “ห้องสมุดมีหนังสือไม่เพียงพอ มีหนังสือที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูและนักเรียน” “ไม่มีการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในโรงเรียนที่สามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน”

อย่างไรก็ตาม ในบางโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน อาทิ โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดยะลา สถานศึกษากำหนดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้สอนโดยการติดตั้ง จอ LCD ในห้องเรียน อย่างไรก็ตามเนื่องจากเทคโนโลยีดังกล่าวเป็นเทคโนโลยีใหม่ที่ทางสถานศึกษาจัดหาและติดตั้งในห้องเรียนได้ไม่นาน ผู้สอนยอมรับว่ายังไม่ได้ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวบ่อยเท่าที่ควร เพราะยังคุ้นเคยกับจัดการเรียนการสอนแบบเดิมอยู่ ที่ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทำขึ้นเอง แต่ทั้งนี้พยายามใช้ให้บ่อยและมากขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนและเพื่อตอบสนองนโยบายของโรงเรียน ผลจากการสัมภาษณ์โดยรวมพบว่าปัญหาเรื่องสื่อการเรียนรู้สาเหตุหลักที่โรงเรียนไม่สามารถจัดหาให้กับครูผู้สอนได้เนื่องจากงบประมาณที่ไม่เพียงพอ

(5) การกำกับติดตามที่ไม่เข้มงวด ในกระบวนการพัฒนาคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพครูผู้สอน การกำกับติดตามโดยผู้บริหารต้นสังกัด ผู้บริหารสถานศึกษาและ/หรือฝ่ายวิชาการนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง ผลจากการเก็บข้อมูลในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 โรงเรียนพบว่า ถึงแม้ผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 6 โรงเรียนมีวิสัยทัศน์และนโยบายในทิศทางเดียวกัน คือ สร้างผู้เรียนที่เก่ง มีความเป็นเลิศทางด้านภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ภายใต้กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูที่ใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียนให้มากที่สุด ร้อยละ 70-100 แต่ในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนจริงนั้น การกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพโดยฝ่ายวิชาการหรือผู้บริหารโรงเรียนยังไม่เข้มงวดเท่าที่ควร ส่งผลให้สถานศึกษาไม่สามารถจัดการศึกษาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนได้ตามที่ตั้งไว้ ผลจากการเก็บข้อมูลวิจัยในครั้งนี้พบว่า ในระดับสถานศึกษาระหว่างโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำและโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ระดับของการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพผู้สอนโดยฝ่ายวิชาการและผู้บริหารสถานศึกษานั้นต่างกัน กล่าวคือ ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ การกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพผู้สอนยังน้อยและไม่ชัดเจนเท่าโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง การกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพผู้สอนเป็นไปในรูปแบบการนิเทศการสอนโดยทั่วๆ ไป แต่ยังไม่เป็นระบบและชัดเจนเท่าที่ควร โรงเรียนจึงไม่สามารถให้ครูผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนได้ตามที่คาดหวัง ซึ่งแตกต่างจากโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ฝ่ายวิชาการภายใต้การ

กำกับติดตามของผู้บริหาร มีบทบาทในการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพผู้สอนเป็นอย่างมาก ครูผู้สอนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดยะลาให้ข้อมูลกับผู้วิจัยว่า ในกระบวนการกำกับติดตาม โดยการเข้าไปนิเทศการสอนโดยฝ่ายวิชาการนั้น ทุกครั้งผู้สอนต้องมีการพัฒนาเทคนิคการสอน การใช้ภาษาในห้องเรียน (classroom language) ให้มากและดีกว่าการเข้านิเทศครั้งก่อน เพราะโรงเรียนมีนโยบายให้ครูผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากที่สุด ร้อยละ 80-100 หัวหน้าฝ่ายวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนแห่งนี้สะท้อนให้เห็นว่า สิ่งนี้จะทำได้สำเร็จผู้สอนต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา ช่วงแรกอาจจะมีปัญหาอยู่บ้าง ผู้เรียนไม่คุ้นชิน บอกให้เปลี่ยนใช้ภาษาไทยเพราะฟังไม่เข้าใจ แต่พอสอนไปนานๆ นักเรียนจะสามารถปรับตัวได้ และผู้สอนสามารถสอนได้ง่ายกว่าในช่วงแรก แต่ทั้งนี้ผู้สอนต้องไม่ใจอ่อน และมีระเบียบวินัยในตนเอง สามารถควบคุมการใช้ภาษาของตนเองในการจัดการเรียนการสอนได้ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและฝ่ายวิชาการของโรงเรียนดังกล่าวพบว่า การกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพผู้สอนถือเป็นกลไกสำคัญที่จะควบคุมผู้สอนให้ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน หากฝ่ายวิชาการไม่ดำเนินการอย่างเข้มงวด ผู้สอนจะใช้ภาษาไทยในการจัดการเรียนการสอนมากกว่า เพราะไม่เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจของผู้เรียน และไม่ต้องเตรียมตัวเองในการจัดการเรียนการสอนมาก สำหรับระดับหน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานการศึกษาเอกชนหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพผู้สอนนั้นแทบจะไม่มีภาพดังกล่าวให้เห็น การประเมินเป็นไปในรูปแบบของการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาโดยภาพรวมประจำปีมากกว่าการลงประเมินในรายละเอียดต่างๆ ในการพัฒนาคุณภาพผู้สอน

(6) ระบบการบริหารไม่สามารถสร้างแรงจูงใจพัฒนาศักยภาพ ความก้าวหน้าทางวิชาการ/วิชาชีพแก่ครูผู้สอน การทำงานในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามของครูผู้สอนนั้น โดยภาพรวมแล้ว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ครูอัตราจ้างและครูบรรจุ (ข้าราชการ) โดยความเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ครูผู้สอนมีภาระงานทั้งงานวิชาการ งานสนับสนุนวิชาการและงานทั่วไปของโรงเรียน กล่าวคือ สำหรับงานวิชาการ ผู้สอนแต่ละคนโดยเฉลี่ยจะมีคาบสอนสัปดาห์ละ 16-24 ชั่วโมง ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะรับผิดชอบ 2-3 รายวิชา/คน นอกจากงานสอนแล้วยังมีงานสนับสนุนวิชาการที่โรงเรียนมอบหมายตามแต่ความถนัดและคุณลักษณะของผู้สอน อาทิ งานฝ่ายกิจกรรม ฝ่ายบุคคล ฝ่ายบริหารทั่วไป ลูกเสือ-เนตรนารี ฝ่ายการเงิน ในช่วงกลางวันผู้สอนมีเวรประจำวันในการตักอาหารเที่ยงให้นักเรียน และในตอนเช้าและเย็นของทุกวันผู้สอนมีกิจวัตรประจำวันในการรับส่งนักเรียนโดยรถรับ-ส่งนักเรียนของโรงเรียนในแต่ละสายตามแต่พื้นที่ ดังนั้นจากภาระงานดังกล่าว ผู้สอนมีภาระงานรับผิดชอบกับโรงเรียนมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน สำหรับสวัสดิการบุคลากรครูอัตราจ้างที่ผู้สอนได้รับจากหน่วยงานต้นสังกัดคือ ค่ารักษาพยาบาล และค่าสงเคราะห์บุตร อย่างไรก็ตาม

ในส่วนองแรงจูงใจพัฒนาศักยภาพ ความก้าวหน้าทางวิชาการ/วิชาชีพแก่ครูผู้สอน ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (การขอตำแหน่งชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ) หรืออาจารย์ระดับอุดมศึกษา (ผศ. รศ. ศ.) นั้น หน่วยงานต้นสังกัดยังไม่มีระบบการสนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้ครูขาดแรงจูงใจในการทำงาน พัฒนาศักยภาพ ความก้าวหน้าทางวิชาการ/วิชาชีพของตนเองสำหรับการพัฒนาผู้เรียน อีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อเรื่องนี้คือ ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามไม่สามารถรับเงินเดือนได้ตามวุฒิเมื่อเปรียบเทียบกับครูในโรงเรียนประเภทอื่นภายใต้สังกัดเดียวกันหรือสังกัดอื่นๆ อาทิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากระบบการบริหารจัดการของโรงเรียนซึ่งมีการสอนวิชาศาสนาควบคู่กับวิชาสามัญ เงินรายหัวที่ได้จากการสนับสนุนของรัฐบาล โรงเรียนต้องนำมาบริหารเพื่อจ่ายค่าเงินเดือนให้แก่ครูทั้งสองกลุ่ม ทั้งครูสอนวิชาสามัญและวิชาศาสนา ส่งผลให้ครูได้เงินเดือนต่ำกว่าวุฒิ

3) การกำหนดชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรต่อทัศนคติและการจัดการเรียนการสอน

ผลจากการสนทนากลุ่มของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการกำหนดชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรต่อทัศนคติและการจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างได้สรุปประเด็นและมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจุบันถึงแม้ในทุกระดับตั้งแต่หน่วยงานระดับประเทศ ระดับพื้นที่ หน่วยงานต้นสังกัด (สข.) และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสถานศึกษาโดยผู้บริหารให้ความสำคัญในการยกระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ดูเหมือนสิ่งนี้ยังไม่ถูกให้ความสำคัญอย่างจริงจังในการพัฒนา และในบริบทโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา หรือโรงเรียนอื่นๆ คงประสบปัญหาที่ไม่แตกต่างกันในเรื่องของทัศนคติของผู้เรียน ผู้สอน ตลอดจนผู้บริหาร เกี่ยวกับการให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อคิดเห็นว่าการกำหนดภาษาอังกฤษเป็นวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คำว่า “ภาษาต่างประเทศ” มีส่วนหรือไม่ต่อทัศนคติในการให้ความสำคัญต่อวิชานี้ โดยขยายความให้เห็นว่า เคยพูดคุยกับนักเรียนว่าอยากเรียนภาษาอังกฤษเพราะอะไร ซึ่งนักเรียนตอบว่าจะได้พูดเก่งๆ สามารถพูดกับคนต่างชาติได้ ซึ่งนั่นหมายความว่านักเรียนเข้าใจว่าการเรียนภาษาอังกฤษนั้นเพื่อติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติเท่านั้น และถือเป็นภาษาที่ยังไกลตัวอยู่ ไม่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับครูผู้สอน ในกลุ่มสนทนาได้ยกประเด็นความล้มเหลวในการกระตุ้นให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนร้อยละ 80-100 พร้อมร่วมกันทบทวนโดยเอาประเด็นการกำหนดภาษาอังกฤษเป็นวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมาพิจารณา ซึ่งกลุ่มสนทนามีความคิดเห็นว่า มีความเป็นไปได้ที่ คำว่า “ภาษาต่างประเทศ” ทำให้ครูมีความคิดที่อาจจะไม่ต่างจากผู้เรียนมาก คือจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้และเข้าใจภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ยิ่งไปกว่านั้น ในบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอาหรับควบคู่ไปพร้อมๆ

การสอนภาษาอาหรับทั้งที่เป็นวิชาภาษาอาหรับเอง และภาษาอาหรับที่อยู่ในเนื้อหาของวิชาศาสนา ซึ่งชั่วโมงการเรียนรู้ภาษาอาหรับของนักเรียนมีมากกว่าภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับมีความจำเป็นในชีวิตประจำวันของนักเรียนมากกว่า อาทิ การอ่านคัมภีร์อัล-กรุอัน กล่าวคุอาร์ การอ่านหะดีษ สิ่งนี้อาจเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการให้ความสำคัญของผู้บริหาร ตลอดจนผู้สอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในการจัดกระบวนการเรียนการสอน และการสร้างความตระหนัก สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่ใกล้ชิดผู้เรียนหากเทียบกับภาษาอาหรับ

2.2 ผลจากการเขียนหัวข้อเรียงความ (เรื่องเล่า) “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู”

ผลจากการเขียนหัวข้อเรียงความภาษาอังกฤษ ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทั้งจากโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำและโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีทัศนคติและความคาดหวังที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เมื่ออ่านและวิเคราะห์เนื้อแล้ว สามารถแบ่งผู้เรียนได้ 2 กลุ่มดังนี้

1) ผู้เรียนที่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นห้องเรียนที่สนุก เรียนแล้วมีความสุข วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ง่าย ไม่ได้ยากอย่างที่ใครๆ คิด เรียนแล้วเข้าใจ ผู้เรียนรอคอยที่จะให้คาบภาษาอังกฤษมาถึงเร็วๆ ดังเช่นเรื่องเล่าของผู้เรียนที่หยิบยกมาให้เห็นเป็นตัวอย่างดังนี้

- “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนูวันนี้เป็นห้องเรียนที่ทุกคนสนใจมาก เป็นห้องเรียนที่ทุกคนอยากเรียนมาก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ดังมากและเป็นภาษาที่ทุกคนจำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารทางธุรกิจ ยิ่งตอนนี้คำว่า อาเซียน หรือ AEC จะมาถึงห้องเรียนห้องนี้ยิ่งเป็นห้องเรียนที่ทุกคนอยากเข้ามาเรียนมากที่สุด”

- “ห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นห้องๆ หนึ่งที่ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศให้กับหนูและเพื่อนๆ โดยมีคุณครูคอยให้คำปรึกษาแนะแนว ให้ฝึกอ่าน เขียนภาษาอังกฤษ หนูรู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้เรียนภาษาอังกฤษ ห้องเรียนภาษาอังกฤษเหมือนเป็นห้องที่หนูอยากอยู่มาก เพราะทำให้ฉันได้พบกับคำศัพท์ต่างๆ”

- “ผมชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทุกครั้งที่ได้เรียนผมและเพื่อนๆ จะมีรอยยิ้มและเสียงดังสนุกสนานเกิดขึ้นในห้องเรียน ผมอยากพูดภาษาอังกฤษให้เก่งๆ เพราะภาษาอังกฤษทำให้สามารถพูดกับคนต่างชาติและเดินทางไปประเทศต่างๆ ได้ ห้องเรียนภาษาอังกฤษของผมมีกิจกรรมให้นักเรียนมากมาย ได้ร้องเพลง ฝึกบทสนทนาและเรียนเกี่ยวกับอาเซียน”

2) ผู้เรียนที่ไม่ค่อยชอบเรียนภาษาอังกฤษสักเท่าไร ถึงแม้พอเข้าใจอยู่บ้าง เพราะเป็นภาษาที่ยากพูดไม่ได้ แต่มีความมุ่งมั่นและพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้ได้และให้เก่ง ดังเช่นเรื่องเล่าของผู้เรียนที่หยิบยกมาให้เห็นเป็นตัวอย่างดังนี้

- “ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล แต่ไม่ค่อยชอบเท่าไร แม่ของผมส่งผมไปเรียนพิเศษ แต่แล้วผมก็อ่านไม่ออกตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ผมอ่านไม่เคยออกเลย แต่ผมก็อยากเก่งภาษาอังกฤษแบบเพื่อนๆ เพราะถ้าไปเที่ยวต่างประเทศจะได้สื่อสารกันง่าย ผมต้องพยายามต่อไป”

- “ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่ค่อยชอบ เพราะเป็นวิชาที่เข้าใจยาก ต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ไม่ค่อยคุ้นเคย แต่ลึกๆ แล้วก็อยากเก่งภาษาอังกฤษ เพราะเป็นภาษาสากล ยิ่งประเทศไทยเข้าสู่ยุคประชาคมอาเซียนยิ่งต้องเรียนรู้ หนูจะพยายามเรียนให้เก่งไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน การเขียนให้ดี เพื่อจะได้สนทนากับคนต่างประเทศ หนูจะพยายามทำความเข้าใจและชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ได้ จะพยายามท่องคำศัพท์ให้รู้ความหมาย รวมทั้งศึกษาทำความเข้าใจหลักไวยากรณ์ให้ได้”

- “หนูไม่เข้าใจเรียนภาษาอังกฤษ ตอนที่ครูร้องเพลงให้ฟัง หนูไม่เข้าใจที่ครูร้อง แต่หนูไม่เคยลืมที่ครูร้องเพลงภาษาอังกฤษ หนูอ่านไม่ออก เพราะหนูไม่เคยอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ และหนูไม่เคยฟังว่าครูร้องเพลงนั้นมาจากไหน หนูดูหนังสือภาษาอังกฤษไม่เข้าใจว่าเขียนอะไรบ้าง อ่านไม่ออกด้วย แต่หนูจะพยายามเรียนวิชาอังกฤษให้ได้”

จากตัวอย่างเรื่องเล่าข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนทั้งสองกลุ่มนี้ ถึงแม้จะมีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มหนึ่งชอบวิชาภาษาอังกฤษ อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสุขที่ได้เรียน และอีกกลุ่มหนึ่งคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยาก ไม่ชอบเรียนสักเท่าไร แต่ทั้งสองกลุ่มนี้มีความมุ่งมั่นและพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษภายใต้ความคาดหวังเดียวกัน คือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และมองความสำคัญของภาษาอังกฤษจากคำที่ผู้เรียนได้เขียนไว้ในเรียงความเสมือนเป็น “ภาษาสากล” “สื่อสารกันทั่วโลก” “ภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน” “ภาษาอาเซียน” ในการเขียนเรียงความ หลากๆ คนได้เชื่อมโยงความสำคัญของภาษาอังกฤษกับประชาคมอาเซียน หรือ AEC เพื่อใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติ

ผู้เรียนได้สะท้อนภาพความคาดหวังของบรรยากาศห้องเรียนภาษาอังกฤษที่อยากจะให้เป็น และอยากจะให้มี อาทิ “เราต้องทำห้องเรียนให้มีสีสันเพื่อให้เกิดความอยากเรียน เช่น ทำป้ายเพลงสากลหรือเพลงภาษาอังกฤษที่สนุกๆ เพื่อที่นักเรียนจะได้ร้องตาม ตบมือกันไป หัวเราะสนุกสนาน ทำป้ายรูป” “ห้องเรียนภาษาอังกฤษต้องเป็นห้องที่สวยงาม สะอาด มีระเบียบเรียบร้อย เป็นห้องเรียนที่สนุก มีความสุขและไม่เครียด ตกแต่งด้วยสิ่งที่มีสาระ เช่น AB C คำศัพท์ภาษาอังกฤษพร้อม

ความหมาย กิริยา 3 ช่อง วิธีท่องจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ง่ายขึ้น อยากให้มีเกมบิงโกคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ เกมเติมคำลงในช่องว่าง” “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนูต้องเป็นห้องเรียนที่มีลักษณะพิเศษ เช่น มีภาพประกอบการเรียนการสอน มีอุปกรณ์การเล่นเพื่อให้ได้ปฏิบัติจริง ง่ายสำหรับนักเรียนและทำความเข้าใจภาษาอังกฤษ”

ในส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู จากเรียงความที่ผู้เรียนได้เขียนสะท้อนให้เห็นภาพของกิจกรรมการสอนของครูที่มีกระบวนการสอนตามในหนังสือ อาทิ ครูอ่านเนื้อเรื่องในหนังสือ ฟังตอบคำถามจากที่ครูอ่าน สอบอ่านในหนังสือกับคุณครู ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกภาษา ท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หาคำศัพท์ในพจนานุกรมส่งคุณครู เล่นประสบการณ์สนุกๆให้ฟัง ร้องเพลง เล่นเกม

นอกจากนี้ ภาพของคุณครูคนเก่ง คุณครูคนสวย เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผู้เรียนได้สะท้อนให้เห็นจากเรียงความห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู การสอน การพูด บุคลิก หน้าตา ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ปัจจัยหนึ่งที่ผู้เรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่างต่างๆ ดังนี้

- “คุณครูทุกคนสอนดี อธิบายเข้าใจง่ายและตลก นอกจากนี้คุณครูยังมีเกมให้เล่นเพื่อฝึกการพูดและฟัง เช่นคุณครูอิสมาแอล สาเมาะ คุณครูมักจะอ่านเนื้อเรื่องในหนังสือให้เราฟัง และตอบคำถามในหนังสือ และให้สอบอ่าน คุณครูทำให้ผมมีความสุขและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ และทำให้อยากเก่งภาษาอังกฤษมากขึ้นไปอีก”

- “แต่ก่อนผมอ่านวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้และครูสอนผมอ่านวิชาภาษาอังกฤษได้บางคำแล้ว และครูเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเก่งที่สุดในโรงเรียนดาร์ลุโลมินิกบารู”

- “ตั้งแต่ผมเรียนอยู่ชั้น ป. 1 ผมอ่านภาษาอังกฤษไม่เป็นสักตัว แล้วตอนที่ผมอยู่ ป. 3 ผมก็อ่านได้บ้างไม่ได้บ้าง ตอนผมอยู่ ป.4-5 ผมยังอ่านได้ไม่มาก ผมอยู่ ป.๖ ผมอ่านได้ดี แต่อ่านไม่ค่อยคล่องมาก ผมจะพยายามต่อไปเพื่อคุณครู และพ่อแม่ครับ”

- “หนูชอบคุณครูมาก ครูอธิบายได้เข้าใจและครูสอนพวกหนูอย่างจริงจัง พอครูไม่สบายหรือป่วยครูฝากงานให้พวกหนูตลอด ครูสอนหนูจนเสียงแทบไม่มี หนูอยากให้ครูสอนหนูตลอด”

- “ตอนหนูอยู่ ป.1 หนูยังจำได้ว่า พอถึงคาบวิชาภาษาอังกฤษแล้ว หนูดีใจมากเพราะคุณครูใจดี ทั้งสวยและมีน้ำใจ ไม่ดุ พอถึง ป. 6 หนูได้เจอครูคนใหม่ที่สวยและใจดี ไม่ดุ หนูรู้สึกมีความสุขจริงๆ ที่ได้เรียนกับครูคนใหม่ หนูบอกเลยชอบครูคนนี้มาก”

- “พอผมขึ้นอนุบาล 3 ครูสอนภาษาอังกฤษใจดี ไม่โกรธ สวย น่ารัก ผมได้เรียนรู้มากมาย ชอบ สนุก มีความสุขมากๆ พอผมขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีครูคนใหม่มาสมัคร ดุมากๆ พอผมไม่ทำการบ้านเขาลงโทษผมจนร้องไห้ พอขึ้น ป. 2 ผมเริ่มชอบภาษาอังกฤษ ครูสอนให้ผมรู้ภาษาอังกฤษ

พอวันรุ่งขึ้น ครูบอกว่าเล่นเกม สนุกมากๆ พอวันอังคารนี้ครูบอกว่าจะสอบภาษาอังกฤษ ผมสอบได้ 26 คะแนน เต็ม 30 ครูบอกว่าเก่งมาก ผมดีใจ”

- “ตอนที่อยู่อนุบาล 3 ครูใจดี ไม่โกรธไม่ตี ไม่ด่า แล้วก็สวายน่ารักด้วยคะ ฉันก็ชอบครูวิชาภาษาอังกฤษมากด้วยเพราะสวายน่ารักกว่าใครฉันอยู่ ป. 1 ฉันได้เจอครูที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษมากกว่าครูอนุบาล 3 ครูจะเน้นการฟังการอ่าน ฝึกให้นักเรียนออกเสียงให้คล้ายคลึงภาษาอังกฤษต่างประเทศมากยิ่งขึ้น” พอฉันขึ้น ป. 2 ฉันรู้สึกภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเหมือนเพื่อนๆ บอก.... ป. 3 ฉันได้พบกับคุณครูที่เอาใจใส่ภาษาอังกฤษมาก เพราะคุณครูคนนี้จบภาษาอังกฤษโดยตรง ฉันชอบครูคนนี้นี้มาก เพราะครูส่งเสริมให้ท่องภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิม จาก 5 คำ ให้เป็น 10 คำเมื่อฉันขึ้น ป. 6 ฉันก็ได้เรียนรู้มากมายกับครูสอนภาษาอังกฤษ แล้วฉันก็ยังชอบคุณครู เพราะคุณครูสวย น่ารัก มากกว่าครูที่สอนฉันตอนอยู่ ป. 4”

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้กับปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) เพื่อสำรวจรูปแบบ วิธีการ และแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีผลสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม” สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณปัจจัยด้านผู้เรียน
- 1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณปัจจัยด้านครอบครัว
- 1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณปัจจัยด้านผู้สอน
- 1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน
- 1.5 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์
- 1.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพการดำเนินงาน การบริหารจัดการและการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ
- 1.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพการกำหนดชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรต่อทัศนคติและการจัดการเรียนการสอน
- 1.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพการเขียนหัวข้อเรียงความ (เรื่องเล่า) “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณปัจจัยด้านผู้เรียน

1) ข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง คือ เห็นด้วยเล็กน้อยและข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง เห็นด้วยเล็กน้อยเช่นเดียวกัน โดยสรุป ข้อคิดเห็นและทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระหว่างโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ไม่มีข้อแตกต่าง นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย)

2) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าถึงแม้โดยภาพรวมนักเรียนจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (เห็นด้วยเล็กน้อย) แต่เมื่อแยกย่อยเป็นรายข้อนักเรียนจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนมีทัศนคติที่แตกต่างกันในประเด็นต่างๆ

(1) ความสนใจต่อภาษาต่างประเทศ/ทัศนคติต่อผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 1 “ฉันหวังว่าฉันสามารถพูดภาษาต่างๆ ได้หลายภาษา”	มาก	ปานกลาง
คำถามข้อที่ 12 “การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่ใช่เรื่องที่น่าสนใจ”	น้อย	ปานกลาง
คำถามข้อที่ 76 “ภาษาต่างประเทศฟังแล้วหยาบกระด้าง”	น้อย	ปานกลาง
คำถามข้อที่ 49 “ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใจดีและมีมนุษยสัมพันธ์”	มาก	ปานกลาง

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 3 ข้อในตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีความสนใจต่อภาษาต่างประเทศมากกว่านักเรียน

กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ทั้งนี้ สามารถอธิบายโดยมีปัจจัยแวดล้อมด้านต่างๆ คือ

- (1.1) โอกาสที่ผู้เรียนได้ใกล้ชิดหรือมีความคุ้นชินกับภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ
- (1.2) คุณภาพการสอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู
- (1.3) การสร้างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ

ผลจากการเก็บข้อมูลวิจัยโดยการสังเกตกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ตลอดจนการพูดคุยกับผู้เรียน สะท้อนให้ผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีความคุ้นชินและมีโอกาสใกล้ชิดกับภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมากกว่า ทั้งจากกระบวนการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากกว่าภาษาไทย ร้อยละ 60-80 รูปแบบกิจกรรมที่ใช้ทั้งในและนอกห้องเรียนที่มีความหลากหลายมากกว่า ที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสดูและฝึกใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมากกว่า ตลอดจนการให้ความสำคัญต่อการสร้างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมากกว่า ทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีความสนใจต่อภาษาต่างประเทศน้อยกว่า เนื่องจากภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องที่ไกลตัว มีความคุ้นชินอยู่แล้ว จึงไม่ได้ให้ความสำคัญ หรือความสนใจต่อทัศนคติในด้านนี้สักเท่าไร

ในทางตรงกันข้ามสำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ กลับมีความสนใจต่อภาษาต่างประเทศมากกว่า เนื่องจากความคุ้นชินและโอกาสในการใกล้ชิดกับภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมีน้อยกว่า ทั้งจากกระบวนการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนใช้ภาษาไทยในห้องเรียนมากกว่าภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาไทยเป็นหลักในกระบวนการสื่อสารกับผู้เรียน และใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะตัวภาษาที่เป็นเนื้อหาในแบบเรียนหรือหนังสือเรียนเท่านั้น รูปแบบกิจกรรมที่ใช้ทั้งในและนอกห้องเรียนที่ไม่หลากหลายมากนัก ไม่สามารถส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนด้วยกัน หรือระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอนในห้องเรียนสักเท่าไร ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสดูและฝึกใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศได้น้อยกว่า และระดับการให้ความสำคัญต่อการสร้างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศของครูผู้สอนแก่ผู้เรียนที่ไม่ชัดเจนเหมือนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง กอปรข้อมูลที่ได้จากเรื่องเล่า “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู” ที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสนใจและแรงจูงใจที่อยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่งๆ เพื่อใช้สื่อสารกับคนต่างชาติที่ไม่ต่างจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ด้วยเหตุนี้อาจทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำรู้สึกว่ภาษาต่างประเทศยังเป็นเรื่องที่ไกลตัว ไม่มีความคุ้นชินสัก

เท่าไร มีความต้องการที่จะรู้จะเรียนมากกว่าที่กำลังได้รับอยู่จากกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียน จึงให้ความสำคัญหรือความสนใจต่อภาษาต่างประเทศที่มากกว่า

(2) ทศคติต่อการเรียน/คาบเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 3 “ฉันไม่ได้ให้ความสนใจมากมายกับผลสะท้อนกลับที่ฉันได้รับจากคุณครูในวิชาภาษาอังกฤษของฉัน”	น้อย	ปานกลาง
คำถามข้อที่ 23 “ฉันไม่ได้ยุ่งยากุ่นวายใจกับการตรวจดูการบ้านวิชาภาษาอังกฤษของฉันเมื่อได้รับคืนมาจากคุณครู”	มาก	ปานกลาง
คำถามข้อที่ 41 “ฉันเพลิดเพลินกับการทำกิจกรรมในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่ากิจกรรมในคาบเรียนวิชาอื่นๆ”	ปานกลาง	มาก
คำถามข้อที่ 52 “พูดตรงๆ ฉันไม่ค่อยสนใจเรียนในคาบภาษาอังกฤษเท่าไร”	น้อย	ปานกลาง
คำถามข้อที่ 87 “ฉันไม่ได้รู้สึกยุ่งยากลำบากใจในการพยายามทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในเรื่องที่ยากและซับซ้อนขึ้น”	ปานกลาง	มาก

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 5 ข้อในตารางข้างต้นต่อทัศนคติในการเรียนและคาบเรียนภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีความสนใจต่อผลสะท้อนกลับที่ได้รับจากคุณครูมากกว่า มีความรู้สึกรู้สึกยุ่งยากุ่นวายใจกับการตรวจดูการบ้านเมื่อได้รับคืนมาจากคุณครูมากกว่า มีความรู้สึกรู้สึกยุ่งยากลำบากใจในการพยายามทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในเรื่องที่ยากและซับซ้อนมากกว่า มีความสนใจเรียนคาบภาษาอังกฤษมากกว่า แต่ทั้งนี้มีความเพลิดเพลินกับการทำกิจกรรมในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับกิจกรรมในคาบเรียนวิชาอื่นๆ ทั้งนี้ สามารถอภิปรายด้วยประเด็น 2 ประเด็น ดังนี้

(2.1) คุณภาพการสอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของคุณครู

(2.2) การสนับสนุนจากพ่อ-แม่ ผู้ปกครอง

เนื่องด้วยคุณภาพการสอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำยังด้วยคุณภาพ สอนตามหนังสือเรียนมีเทคนิค กิจกรรม สื่อต่างๆ ในห้องเรียนที่ยังไม่หลากหลายและไม่สมดุล ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนได้ไม่มากเท่าที่ควร ในขณะที่มีความสนใจและความต้องการเรียนคาบเรียนภาษาอังกฤษที่สูง แต่กระบวนการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้นไม่ตอบสนองความต้องการและความสนใจ ส่งผลกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่บรรลุความสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนไม่สามารถเข้าใจในบทเรียน/เนื้อหาที่เรียนได้อย่างเต็มความสามารถและเต็มศักยภาพ ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มนี้มีความสนใจต่อผลสะท้อนกลับที่ได้รับจากคุณครู ความรู้สึกยุ่งยากวุ่นวายใจกับการตรวจดูการบ้านเมื่อได้รับคืนมาจากคุณครูมากกว่า และความรู้สึกยุ่งยากลำบากใจในการพยายามทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในเรื่องที่ยากและซับซ้อนมากกว่าเมื่อเทียบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ซึ่งครูมีคุณภาพการสอน กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดีกว่า มีเทคนิค กิจกรรม สื่อในการจัดการเรียนการสอนที่สมดุลและหลากหลายมากกว่า มีความเข้าใจในบทเรียนที่มากกว่าจึงส่งผลให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีความรู้สึกผ่อนคลายในการเรียนมากกว่า ในขณะที่มีความสนใจในคาบเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่ต่างจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ กอปรความเข้าใจในบทเรียนที่มากกว่า จึงส่งผลให้ไม่ค่อยสนใจต่อผลสะท้อนกลับที่ได้รับจากคุณครู ไม่รู้สึกยุ่งยากวุ่นวายใจกับการตรวจดูการบ้านเมื่อได้รับคืนมาจากคุณครูสักเท่าไร และไม่รู้สึกรู้ยากลำบากใจในการพยายามทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในเรื่องที่ยากและซับซ้อนมากกว่า

นอกจากคุณภาพการสอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูที่ส่งผลต่อระดับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการเรียนและคาบเรียนภาษาอังกฤษจากคำถามทั้ง 5 ข้อในตารางข้างต้น ที่ต่างกันระหว่างนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำและนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ดังที่ได้อภิปรายข้างต้นแล้ว ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากพ่อ-แม่ ผู้ปกครอง เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สามารถอภิปรายได้เช่นกัน กล่าวคือ เนื่องจากการสนับสนุนจากพ่อ-แม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนความเอาใจใส่ในวิชาเรียนภาษาอังกฤษของบุตรหลานในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีน้อยกว่า ประกอบกับความไม่เข้าใจในบทเรียน/เนื้อหาที่เรียนที่มีผลมาจากคุณภาพการสอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ไม่หลากหลายและสมดุลเท่าที่ควร ปัจจัยดังกล่าวนี้จึงเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ กลุ่มนี้มีความสนใจต่อผลสะท้อนกลับที่ได้รับจากคุณครู ความรู้สึกยุ่งยากวุ่นวายใจกับการตรวจดูการบ้านเมื่อได้รับคืนมาจากคุณครูมากกว่า และความรู้สึกยุ่งยากลำบากใจในการพยายามทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในเรื่องที่ยากและซับซ้อนมากกว่า เนื่องจากพ่อ-แม่ ผู้ปกครองไม่สามารถช่วยให้นักเรียน

มีความเข้าใจในบทเรียนในกระบวนการสอนการบ้าน หรือการให้เวลาในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่มากเท่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง นักเรียนต้องช่วยเหลือตัวเองในกระบวนการเรียนมากกว่า จึงส่งผลให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีทัศนคติต่อการเรียนและคาบเรียนภาษาอังกฤษดังผลข้างต้น

สำหรับประเด็นความพึงพอใจกับการทำกิจกรรมในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีมากกว่าเมื่อเทียบกับกิจกรรมในคาบเรียนวิชาอื่นๆ สะท้อนให้เห็นความแตกต่างของคุณภาพและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนนี้ได้อย่างเห็นได้ชัดที่ส่งผลต่อทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ประเด็นดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นว่า คุณภาพการสอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีประสิทธิภาพ ความหลากหลายและสมดุลในกิจกรรม กลวิธี เทคนิค รูปแบบ วิธีการสอน ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนมากกว่าโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ

(3) การสนับสนุนจากพ่อ-แม่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 57 “พ่อแม่ของฉันรู้จะให้ฉันถามครูเวลาที่ฉันมีปัญหาไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ”	ปานกลาง	มาก
คำถามข้อที่ 66 “พ่อแม่ของฉันให้ความสนใจมากๆ ต่อทุกเรื่องที่ฉันทำในวิชาภาษาอังกฤษ”	ปานกลาง	มาก

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 2 ข้อในตารางข้างต้นต่อการสนับสนุนจากพ่อ-แม่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ ได้รับการสนับสนุนจากพ่อ-แม่ ผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ต่ำกว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง คำถามข้อที่ 57 แสดงให้เห็นว่าพ่อ-แม่ผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ ไม่ได้รู้จะให้ลูกถามครูเวลาที่มีปัญหาหรือไม่เข้าใจภาษาอังกฤษและไม่ได้ให้ความสนใจมากนักต่อทุกเรื่องที่ลูกทำในวิชาภาษาอังกฤษ รายละเอียดย่อยในการอภิปรายในประเด็นนี้ ผู้วิจัยขอยกไปอภิปรายในปัจจัยด้านผู้ปกครอง ทั้งนี้เป็นประเด็นที่ต่อเนื่องและอภิปรายในมิติต่างๆ ที่ละเอียดมากขึ้น

(4) ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 38 “ฉันอยากให้คาบเรียนวิชาอื่นๆ มีเวลา ยาวนานมากกว่าคาบวิชาภาษาอังกฤษ”	ปานกลาง	น้อย
คำถามข้อที่ 77 “ฉันมุ่งมั่นตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษมากๆ”	ปานกลาง	มาก

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 2 ข้อในตารางข้างต้นต่อความต้องการเรียนภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ กล่าวคือนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ อยากให้คาบเรียนวิชาอื่นๆ มีเวลายาวนานมากกว่าคาบวิชาภาษาอังกฤษและมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่า ซึ่งประเด็นดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องมาจากประเด็นที่ผู้วิจัยได้อภิปรายก่อนหน้านี้เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียน/คาบเรียนภาษาอังกฤษ คุณภาพและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู การกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของครูต่อนักเรียน การสนับสนุนจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง

(5) ความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 40 “ฉันหวังว่าจะมีเพื่อนชาวต่างชาติที่พูด ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มากมายหลายคน”	ปานกลาง	มาก
คำถามข้อที่ 83 “ฉันคงรู้สึกสบายใจกว่าถ้าได้พูด ภาษาอังกฤษในที่ที่มีทั้งคนที่พูดภาษาไทยและคนที่พูด ภาษาอังกฤษ”	มาก	ปานกลาง
คำถามข้อที่ 101 “ฉันรู้สึกมั่นใจในตนเองและไม่กังวลใดๆ เมื่อต้องสั่งอาหารเป็นภาษาอังกฤษ”	ปานกลาง	มาก

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 3 ข้อในตารางข้างต้นต่อความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net

ต่ำมีความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง กล่าวคือนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงหวังที่จะมีเพื่อนชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มากกว่า มีความมั่นใจว่าสามารถพูดภาษาอังกฤษท่ามกลางคนที่พูดภาษาอังกฤษล้วนโดยไม่ต้องมีคนที่พูดภาษาไทย และมีความมั่นใจมากกว่าหากต้องสั่งอาหารเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีความมั่นใจในภาษาอังกฤษของตนเอง ด้วยความใกล้ชิดกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ได้รับจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งจากภาษาเพื่อการสื่อสารของครู กิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนได้ประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทและประสบการณ์จริงของนักเรียน ตลอดจนความใกล้ชิดกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ได้รับจากการส่งเสริมของพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษที่ดีกว่า มีความรู้สึกกล้าและมั่นใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณปัจจัยด้านครอบครัว

1) ข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับปานกลาง และข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับปานกลาง โดยสรุป ข้อคิดเห็นและทัศนคติโดยภาพรวมของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ไม่มีข้อแตกต่าง ผู้ปกครองมีข้อคิดเห็นและทัศนคติต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

2) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ และโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีข้อคิดเห็นและทัศนคติต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างดังนี้

(1) ทศนคติของผู้ปกครองต่อภาษาอังกฤษ

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 1 “ภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วทุกมุมโลก”	มาก	มากที่สุด
คำถามข้อที่ 2 “ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของคนต่างศาสนิก ไม่จำเป็นต้องส่งเสริมให้ลูกได้เรียนอย่างจริงจัง”	ปานกลาง	น้อย
คำถามข้อที่ 3 “ภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญ ไม่จำเป็นต้องส่งเสริมให้ลูกเก่ง ประสบความสำเร็จ แต่อย่างส่งเสริมให้ลูกเก่งในวิชาศาสนาดีกว่า”	ปานกลาง	น้อย
คำถามข้อที่ 4 “วิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เป็นอีกวิชาหนึ่งที่ยากให้ลูกเก่ง มีความรู้ความสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้”	มาก	มากที่สุด

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 4 ข้อในตารางข้างต้นเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ปกครองต่อภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ว่า ผู้ปกครองทั้งจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ต่างก็เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วทุกมุมโลก และอยากให้ลูกเก่ง สามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งระดับข้อคิดเห็นของผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ระดับข้อคิดเห็นของผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้สาเหตุที่ทำให้ข้อคิดเห็นของผู้ปกครองจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนนี้ต่างกันเล็กน้อยเช่นนี้ อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาของบิดาและมารดาของผู้ปกครองจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนนี้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าจนถึงระดับสูงกว่าปริญญาตรีต่างกัน กล่าวคือ สัดส่วนของผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีระดับการศึกษาที่สูงกว่า ซึ่งส่งผลให้ผู้ปกครองกลุ่มนี้มีอาชีพอยู่ในกลุ่มข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐหรือองค์กร ค้าขายและเจ้าของกิจการในสัดส่วนที่มากกว่า ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างนี้เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่า

นอกจากนี้ ในมิติทางสังคมและวัฒนธรรม เมื่อเปรียบเทียบความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในฐานะวิชาสามัญกับวิชาศาสนาต่างๆ ที่มีการจัดการเรียนการสอนไปพร้อมๆ กันนั้น ผลของระดับข้อคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวเป็นประเด็นที่น่าสนใจ กล่าวคือสำหรับผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ

ซึ่งมีส่วนของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า และมีอาชีพอยู่ในกลุ่มข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐหรือองค์กรในสัดส่วนที่น้อยกว่า มีความเข้าใจและความคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาของคนต่างศาสนิกไม่จำเป็นต้องส่งเสริมให้ลูกได้เรียนอย่างจริงจัง และเป็นวิชาสามัญไม่จำเป็นต้องส่งเสริมให้ลูกเก่ง ประสบความสำเร็จ แต่อยากส่งเสริมให้ลูกเก่งในวิชาศาสนาในระดับที่มากกว่า ผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ทั้งนี้เนื่องจากบริบทของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีการดำเนินชีวิตในแบบวิถีอิสลาม ดังนั้นผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ ด้วยสัดส่วนของระดับการศึกษาที่อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีและมีอาชีพในกลุ่มข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐหรือองค์กรที่น้อยกว่าให้ความสำคัญกับวิชาศาสนามากกว่า อาจมองว่าถึงแม้ภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญต่อบุตรหลานเพียงใดแต่ไม่สำคัญเท่าความรู้วิชาศาสนาซึ่งจำเป็นต้องมีและใช้ปฏิบัติเพื่อการเป็นมุสลิมที่ดี ถ้ามีโอกาสในการสนับสนุนให้เรียนและประสบความสำเร็จจะสนับสนุนให้เรียนสายศาสนามากกว่า และมีทัศนคติของการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเพื่อเรียนรู้วิชาศาสนาเพื่อให้สามารถประพฤติและปฏิบัติตามวิถีอิสลาม (Way of Life) อาทิ การละหมาด การอ่านดุอา (สวดมนต์) ความรู้ความเข้าใจในหลักศรัทธา เพื่อปลูกฝังและหล่อหลอมให้เป็นมุสลิมที่ดีในอนาคตไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้วิชาสามัญเพื่อการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและประสบความสำเร็จในชีวิต

(2) การสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษของบุตรหลาน

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 8 “ผู้ปกครองมีเวลาในการสอนการบ้านวิชาภาษาอังกฤษให้ลูก”	น้อย	ปานกลาง
คำถามข้อที่ 9 “ผู้ปกครองสนับสนุน”	น้อย	ปานกลาง
คำถามข้อที่ 10 “ผู้ปกครองซื้อหนังสือภาษาอังกฤษให้ลูกได้ศึกษา หากความรู้ที่บ้าน/นอกเวลาเรียน”	น้อย	ปานกลาง

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 3 ข้อในตารางข้างต้นเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษของบุตรหลานสามารถสรุปได้ว่า ผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำให้การสนับสนุนในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการให้ลูกอ่านหนังสือ ดูหนัง ฟังเพลงภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจเรียนภาษาอังกฤษของบุตรหลานน้อยกว่าผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ซึ่งอภิปรายได้ดังนี้

(2.1) ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีสัดส่วนที่น้อยกว่า ส่งผลให้การสนับสนุนเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของลูก อาทิ การสอนการบ้าน การให้เวลาหรือสนับสนุนให้ลูกอ่านหนังสือ ดูหนัง ฟังเพลง ภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจ การซื้อหนังสือภาษาอังกฤษให้ลูกได้ศึกษา หาความรู้ที่บ้าน/นอกเวลาเรียนที่น้อยกว่าตามด้วยเช่นกัน

(2.2) อาชีพของผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำที่มีสัดส่วนอยู่ในกลุ่มอาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐหรือองค์กร ที่น้อยกว่า ซึ่งโดยส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอาชีพค้าขาย/เจ้าของกิจการ และรับจ้าง/ลูกจ้าง ซึ่งมีเวลาในการเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนของลูกไม่มากเท่าผู้ปกครองในกลุ่มอาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐหรือองค์กร จึงส่งผลให้การสนับสนุนเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของลูกดังที่ได้กล่าวข้างต้นน้อยกว่าผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง

(2.3) รายได้จากการประกอบอาชีพของผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีสัดส่วนของรายได้ที่ต่ำกว่าผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงจึงส่งผลให้การสนับสนุนเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของลูกดังที่ได้กล่าวข้างต้นน้อยกว่าด้วยเช่นกัน

โดยสรุป ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ปกครอง อาชีพและรายได้จากการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีปัจจัยต่างๆ ข้างต้นที่ดีกว่า สามารถให้การสนับสนุนเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของลูก อาทิ การสอนการบ้าน การให้เวลาหรือสนับสนุนให้ลูกอ่านหนังสือ ดูหนัง ฟังเพลง ภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจ การซื้อหนังสือภาษาอังกฤษให้ลูกได้ศึกษา หาความรู้ที่บ้าน/นอกเวลาเรียนที่ดีกว่า

(3) ความรับผิดชอบและหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของบุตร

หลาน

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 11 “ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของลูก”	ปานกลาง	มาก
คำถามข้อที่ 12 “การพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของลูกเป็นหน้าที่ของครูและโรงเรียน ผู้ปกครองไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง”	ปานกลาง	น้อย

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 2 ข้อในตารางข้างต้นเกี่ยวกับความรับผิดชอบและหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของบุตรหลาน สามารถสรุปได้ว่า ด้วยปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ของผู้ปกครอง ทั้งระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพและรายได้ของผู้ปกครองจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันดังรายละเอียดที่ได้อภิปรายข้างต้น ส่งผลให้ผู้ปกครองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีความคิดและความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของบุตรหลานว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของโรงเรียนเป็นหลัก โรงเรียนและครูเป็นตัวละครที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ปกครองมีความสำคัญน้อยกว่าโรงเรียนและครูในการพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของบุตรหลานของตนเอง

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณปัจจัยด้านผู้สอน

1) ข้อคิดเห็นและความพึงพอใจโดยภาพรวมของครูผู้สอนต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับเป็นที่น่าสนใจ และข้อคิดเห็นและความพึงพอใจโดยภาพรวมของครูผู้สอนต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับเป็นที่น่าสนใจ เช่นเดียวกัน โดยสรุป ถึงแม้ข้อคิดเห็นและความพึงพอใจโดยภาพรวมของครูผู้สอนต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่มโรงเรียนอยู่ในระดับเป็นที่น่าสนใจ แต่ข้อคิดเห็นและความพึงพอใจของครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้อคิดเห็นและความพึงพอใจของครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ คือ 1.77 และ 2.12 ตามลำดับ

2) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ และผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีข้อคิดเห็นและทัศนคติต่างกันแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

(1) ด้านโครงสร้าง/รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 1 “ความหลากหลายของกิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียน”	ต้องการปรับปรุง	เป็นที่น่าพอใจ
คำถามข้อที่ 2 “กิจกรรมในชั้นเรียนที่ใช้สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน”	ต้องการปรับปรุง	ดี
คำถามข้อที่ 4 “คำสั่งที่ใช้ในกิจกรรมมีความชัดเจน”	ต้องการปรับปรุง	เป็นที่น่าพอใจ
คำถามข้อที่ 5 “การใช้สื่อทัศนอุปกรณ์/สื่อการสอนที่เป็นของจริง”	ต้องการปรับปรุง	เป็นที่น่าพอใจ
คำถามข้อที่ 9 “การใช้ภาษาเพื่อการทวนซ้ำ ภาษาในชั้นเรียนหรือภาษาที่สอนในบทเรียน”	ต้องการปรับปรุง	เป็นที่น่าพอใจ
คำถามข้อที่ 10 “การใช้ภาษาในการจัดบันทึกการจัดการเรียนการสอนในสมุดบันทึกของผู้สอน”	ต้องการปรับปรุง	เป็นที่น่าพอใจ

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 6 ข้อในตารางข้างต้นด้านโครงสร้างและรูปแบบการจัดการเรียนการสอน สะท้อนให้เห็นว่าในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ครูผู้สอนมีโครงสร้างและรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องของความหลากหลายของกิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียน กิจกรรมในชั้นเรียนที่ใช้สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน คำสั่งที่ใช้ในกิจกรรมที่มีความชัดเจน การใช้ภาษาเพื่อการทวนซ้ำ ภาษาในชั้นเรียนหรือภาษาที่สอนในบทเรียน การใช้ภาษาในการจัดบันทึกการจัดการเรียนการสอนในสมุดบันทึกของผู้สอนที่ดีกว่า มีความรู้สึกว่ามันมีโครงสร้างและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่างๆ ข้างต้นอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ ในขณะที่ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำยังไม่พึงพอใจในโครงสร้างและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่างๆ ข้างต้นและต้องการปรับปรุงให้ดีขึ้น

โดยสรุป ข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงที่มีโครงสร้างและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ดีกว่า

(2) ด้านทักษะการฝึก

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 13 “ระดับความยากง่ายของงาน/กิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกในชั้นเรียน”	ดี	เป็นที่น่าพอใจ
คำถามข้อที่ 14 “การฝึกแบบซ้ำทวน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ”	เป็นที่น่าพอใจ	ต้องการปรับปรุง
คำถามข้อที่ 15 “การฝึกใช้ภาษาในบริบทต่างๆ เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง”	ต้องการปรับปรุง	เป็นที่น่าพอใจ
คำถามข้อที่ 16 “การให้งาน/กิจกรรมในห้องเรียนที่นักเรียนสามารถฝึกการใช้ทักษะภาษาอังกฤษระหว่างกัน”	ต้องการปรับปรุง	เป็นที่น่าพอใจ
คำถามข้อที่ 18 “การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษในชั้นเรียนผ่านกิจกรรมต่างๆ”	ต้องการปรับปรุง	เป็นที่น่าพอใจ

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 5 ข้อในตารางข้างต้นด้านทักษะการฝึก สะท้อนให้เห็นถึงความกระตือรือร้นและรูปแบบการสอนที่ต่างกันระหว่างครูผู้สอนของทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียน กล่าวคือ สำหรับคำถามข้อที่ 13 และคำถามข้อที่ 14 สะท้อนให้เห็นถึงความกระตือรือร้นในการออกแบบกิจกรรมและการใช้เวลาในการฝึกของครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ที่มีสูงกว่าซึ่งระดับความยากง่ายของงาน/กิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกในชั้นเรียน และการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกแบบทวนซ้ำเพื่อให้เกิดความเข้าใจในทัศนคติและความคิดเห็นของครูผู้สอนถือว่าอยู่ในระดับที่ต้องการปรับปรุงและเป็นที่น่าพอใจและแต่ยังไม่ถึงกับดี ซึ่งหมายถึงครูผู้สอนมีความต้องการที่จะปรับวิธีการ รูปแบบการสอน งานหรือกิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกให้มีระดับความยากง่ายที่ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกแบบทวนซ้ำเพื่อให้เกิดความเข้าใจให้มากขึ้นกว่าที่ใช้

ในขณะที่ทัศนคติและความคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำในประเด็นนี้อยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจและดี ครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนนี้มีความพึงพอใจต่อระดับความยากง่ายของงาน/กิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกในชั้นเรียน และการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกแบบทวนซ้ำเพื่อให้เกิดความเข้าใจในทัศนคติและความคิดเห็นของครูผู้สอนถือว่าอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ ไม่จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความพึงพอใจของตนเองต่อคุณภาพการสอนในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ว่าดีอยู่แล้ว สะท้อนให้เห็นถึงความกระตือรือร้นในการคิด

วิธีการ รูปแบบการสอน งานหรือกิจกรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำว่ามีน้อยกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง

คำถามข้อที่ 15 คำถามข้อที่ 16 และคำถามข้อที่ 18 สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบและวิธีการสอนของครูผู้สอนจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนที่ต่างกัน กล่าวคือ ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ครูผู้สอนมีรูปแบบ กลวิธี กิจกรรมต่างๆ ในการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อาทิ การฝึกใช้ภาษาในบริบทต่างๆ เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง การให้งาน/กิจกรรมในห้องเรียนที่นักเรียนสามารถฝึกการใช้ทักษะภาษาอังกฤษระหว่างกัน และการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษในชั้นเรียนผ่านกิจกรรมต่างๆ มากกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ นั่นหมายถึงนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีโอกาสฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างกันมากกว่า ซึ่งสิ่งนี้เป็นข้อสนับสนุนปัจจัยด้านผู้เรียนดังที่ผู้วิจัยได้อภิปรายในประเด็นก่อนหน้านี้ได้เป็นอย่างดี เกี่ยวกับโอกาสและความใกล้ชิดต่อภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อทัศนคติ ความมั่นใจ ความกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

(3) ด้านการจัดการห้องเรียน

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 19 “การเปิดโอกาสให้นักเรียนยกมือเพื่อร่วมกิจกรรมตอบคำถาม หรือการสุ่มเลือกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพูดในชั้นเรียน”	ดี	เป็นที่น่าพอใจ
คำถามข้อที่ 22 “การแบ่งเวลาเพื่อการพูดคุยกับนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนการสอน”	ต้องการปรับปรุง	เป็นที่น่าพอใจ

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามทั้ง 2 ข้อในตารางข้างต้นด้านการจัดการห้องเรียน สะท้อนให้เห็นว่าครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีระดับข้อคิดเห็นที่ต่ำกว่าในเรื่องของการเปิดโอกาสให้นักเรียนยกมือเพื่อร่วมกิจกรรมตอบคำถาม หรือการสุ่มเลือกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพูดในชั้นเรียน ซึ่งมีระดับข้อคิดเห็นในระดับเป็นที่น่าพอใจ นั่นหมายถึงยังมีความต้องการที่จะปรับปรุงการจัดการห้องเรียนในด้านนี้เพื่อให้นักเรียนยกมือ หรือการสุ่มเลือกเพื่อให้มีส่วนร่วมในการพูดและตอบคำถามให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ในขณะที่ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีระดับข้อคิดเห็นในประเด็นนี้สูงกว่า อยู่ในระดับดี สะท้อนให้เห็นข้อคิดเห็นของตนเองต่อการจัดการห้องเรียนจากกลุ่มโรงเรียนนี้ว่านักเรียนได้รับโอกาส

ให้ยกมือเพื่อร่วมกิจกรรมตอบคำถาม หรือการสุ่มเลือกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพูดในชั้นเรียน จากงาน/กิจกรรมต่างๆ ที่ครูผู้สอนใช้ในห้องเรียนได้ด้อยอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องเปิดโอกาสให้มากกว่านี้แล้ว

สำหรับการแบ่งเวลาเพื่อการพูดคุยกับนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีระดับข้อคิดเห็นต้องการปรับปรุง และครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีระดับข้อคิดเห็นเป็นที่น่าพอใจ สะท้อนให้เห็นว่าในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง สามารถแบ่งเวลา และให้เวลาแก่นักเรียนในการพูดคุยได้มากกว่า ซึ่งสิ่งนี้สะท้อนให้ผู้วิจัยเห็นต่อไปถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ได้เน้นเนื้อหาในบทเรียน/หนังสือเรียนมากเกินไปของผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนนี้ นอกจากนี้ ยังสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของครูในกระบวนการเตรียมสอนได้อีกด้วย

(4) ด้านผลสะท้อนกลับ คำติชมของครูต่อนักเรียน

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 23 “การกระตุ้น ชมเชยและสร้างแรงจูงใจต่อนักเรียน”	เป็นที่น่าพอใจ	ดี

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามในตารางข้างต้นด้านผลสะท้อนกลับ คำติชมของครูต่อนักเรียน สะท้อนให้เห็นว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีการกระตุ้น ชมเชยและสร้างแรงจูงใจต่อนักเรียนได้มากกว่าและดีกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ ซึ่งสิ่งนี้เป็นข้อสนับสนุนปัจจัยด้านผู้เรียนดังที่ผู้วิจัยได้อภิปรายในประเด็นก่อนหน้านี้ได้เป็นอย่างดี ระดับการกระตุ้น ชมเชยและสร้างแรงจูงใจของครูต่อนักเรียนส่งผลต่อทัศนคติ ความมั่นใจ ความกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

(5) ด้านความรู้ ทักษะคิของครู

ข้อคำถาม	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net ต่ำ	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน O-Net สูง
คำถามข้อที่ 27 “ในการเตรียมสอน พื้นหลังทางวัฒนธรรมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนคำนึง”	ดี	เป็นที่น่าพอใจ
คำถามข้อที่ 29 “ผู้สอนมีการทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนและนักเรียน”	เป็นที่น่าพอใจ	ต้องการปรับปรุง
คำถามข้อที่ 30 “ผู้สอนมีความพยายามในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเอง”	ดี	เป็นที่น่าพอใจ

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 27 สะท้อนให้เห็นว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ตระหนักและคำนึงถึงพื้นหลังทางวัฒนธรรมของนักเรียนในการเตรียมสอนและในกระบวนการจัดการเรียนการสอนมากกว่า ด้วยระดับข้อคิดเห็นเป็นที่น่าพอใจ แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนนี้ยังไม่พอใจมากหรือมากที่สุดต่อการคำนึงถึงพื้นหลังทางวัฒนธรรมของนักเรียนในกระบวนการเตรียมสอนและการจัดการเรียนการสอน ยังมีความต้องการปรับปรุงคำนึงประเด็นนี้ให้มากกว่าที่เป็นอยู่เพื่อให้สามารถจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับพื้นหลังทางวัฒนธรรมที่เป็นบริบทเฉพาะของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในขณะที่ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ มีความคิดเห็นของตนเองมีความพึงพอใจในประเด็นของการคำนึงถึงพื้นหลังทางวัฒนธรรมของนักเรียนในการเตรียมสอนที่ดีอยู่แล้ว ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนนี้ยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญ หรือยังมีความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนให้ความสำคัญต่อพื้นหลังทางวัฒนธรรมของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนไม่มากนัก เนื่องจากความคุ้นชินที่จัดการกระบวนการเรียนการสอนโดยยึดเนื้อหาในหนังสือเป็นหลัก จึงคิดว่าการคำนึงถึงพื้นหลังทางวัฒนธรรมของนักเรียนที่ทำอยู่เพียงพอแล้ว คืออยู่แล้ว

ระดับข้อคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 29 และคำถามข้อที่ 30 สะท้อนให้เห็นว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ อาทิ การทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนและนักเรียนของตนเองและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเองมากกว่า ปัจจัยอาจจะมาจากทั้งความกระตือรือร้นและความต้องการของครูผู้สอนที่จะพัฒนาตนเอง หรือจากนโยบายของสถานศึกษา ผู้บริหารในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ที่ให้ความสำคัญกับประเด็นนี้มากกว่าที่ส่งผลให้ครูมีความกระตือรือร้นมากกว่า ยิ่งไปกว่านั้น ประเด็นคำถามข้อที่ 30 ความพยายามในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเองของ

ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง ที่มีระดับข้อคิดเห็นเป็นที่น่าพอใจ แต่ยังไม่ถึงกับดี ดังเช่นระดับข้อคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ ประเด็นนี้สามารถตอบโจทย์ให้ผู้วิจัยได้กระจ่างว่าเพราะเหตุใดในการสังเกตกระบวนการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือของการเก็บข้อมูลของงานวิจัยชิ้นนี้ ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการบวนการจัดการเรียนการสอนได้ดีกว่าและมากกว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ นั้นเป็นเพราะครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มีความพยายามความกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเองที่มากกว่าไม่ว่าจะมาจากความต้องการของตนเองหรือเพื่อสนองนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา

1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน

1) กระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนโดยภาพรวมของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำอยู่ในระดับน้อย และกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนโดยภาพรวมของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงอยู่ในระดับดีมาก

2) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับดีมาก มีจำนวน 4 ข้อ ซึ่งทั้งสี่ข้อมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ 4.43 เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง กระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนทั้งสี่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดดังกล่าวคือ ด้านการนำเสนอ “ข้อ 13. ผู้สอนมีความสนใจและกระตือรือร้นในบทเรียน/วิชาที่สอน” ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของผู้สอน “ข้อ 22. จัดการเรียนการสอนด้วยเสียงที่ดังฟังชัดไม่เกิดอุปสรรคต่อการฟังของผู้เรียน” ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน “ข้อ 33. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถถามและแสดงความคิดเห็น” และ “ข้อ 35. ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู” ในขณะที่กระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนของโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ คือ “ข้อ 22. มีการใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .00 “ข้อ 16. มีการใช้สื่อต่างๆ ที่

หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน” และ“ข้อ 23. มีการฝึกฝนให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับคือ 1.14

3) คำถามที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี/ดีมากคือ

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
การเตรียมความพร้อม						
1. มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนและสามารถจัดระเบียบในชั้นเรียนได้ดี	2.38	.486	น้อย	4.00	.000	ดีมาก
การนำเสนอ						
4. มีการนำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีที่เข้าใจง่าย	2.25	.434	น้อย	4.00	.000	ดีมาก
5. การนำเสนอบทเรียนเป็นไปอย่างราบเรียบเป็นลำดับขั้นและสมเหตุสมผล	2.38	.486	น้อย	3.71	.455	ดีมาก
7. คำสั่งที่ใช้มีความชัดเจนและกระชับนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	2.38	.486	น้อย	3.71	.887	ดีมาก
8. สามารถนำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	2.00	.000	น้อย	3.57	.498	ดีมาก
14. ผู้สอนมีความสนใจและกระตือรือร้นในบทเรียน/วิชาที่สอน	2.38	.486	น้อย	4.43	.733	ดีมาก
กระบวนการจัดการเรียนการสอน						
14. การจัดกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนมีความสมดุลและหลากหลาย	2.14	.492	น้อย	3.00	.869	ดี
19. มีการส่งเสริมและกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนในทางบวกอย่างต่อเนื่องในขณะที่สอน	2.37	.486	น้อย	4.29	.455	ดีมาก
21. มีการใช้ตัวอย่างและภาพประกอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.14	2.492	น้อย	2.88	.783	ดี

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน						
39. สามารถผ่อนคลายและจริงจังในเรื่องเสียง และกิริยามารยาทตามแต่บริบทต่างๆ ที่สอนได้ อย่างเหมาะสม	2.14	.365	น้อย	2.62	.486	ดี
40. สามารถตระหนักถึงและรับรู้ความต้องการ ส่วนบุคคลและกลุ่ม ของนักเรียน	2.00	.346	น้อย	3.38	.486	ดีมาก
บรรยากาศในชั้นเรียน						
44. ภายในห้องเรียนมีความสะอาดเรียบร้อย อากาศถ่ายเทสะดวก	2.14	.365	น้อย	2.63	.486	ดี

จากระดับเกณฑ์การประเมินของแบบสังเกตการจัดการเรียนการสอน 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (ไม่ใช่เลย) ที่ผู้วิจัยใช้เก็บข้อมูลในส่วนนี้ ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึงประเด็นต่างๆ ที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี/ดีมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงข้อแตกต่างของคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนน้อยอย่างเห็นได้ชัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู กล่าวคือ ระดับการเตรียมความพร้อมชั้นเรียนและการจัดระเบียบนักเรียนที่ดี เทคนิคและวิธีการนำเสนอบทเรียน/เนื้อหาที่เข้าใจง่าย ราบเรียบ เป็นลำดับขั้น การจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่สมดุลและหลากหลาย การส่งเสริมและกระตุ้นการเรียนรู้ทางบวกอย่างต่อเนื่อง การใช้ตัวอย่างและภาพประกอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่สามารถผ่อนคลายและจริงจังทั้งเรื่องเสียง กิริยามารยาทตามแต่บริบทต่างๆ สามารถตระหนักและรับรู้ถึงความต้องการของนักเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนที่มีความสะอาดเรียบร้อยและอากาศถ่ายเทสะดวก ล้วนแล้วสามารถดึงดูดความสนใจและสร้างความกระตือรือร้นในบทเรียนให้แก่ นักเรียนได้ดีกว่า ซึ่งประเด็นต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นสามารถเห็นได้จากกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง มากกว่าในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของครูผู้สอนในประเด็นต่างๆ ข้างต้นในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงที่ดีกว่า

4) คำถามที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี/ดีมาก คือ

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
การนำเสนอ						
11. เทคนิค/กลวิธีการสอนมีความเหมาะสมกับ ระดับอายุและความสามารถของนักเรียน	2.14	.492	น้อยที่สุด	2.63	.486	ดี
กระบวนการจัดการเรียนการสอน						
16. มีการใช้สื่อต่างๆ ที่หลากหลายในการ จัดการเรียนการสอน	1.14	1.820	น้อยที่สุด	3.63	1.321	ดีมาก
17. มีการเดินทั่วห้องและสบตากับนักเรียนได้อย่าง ทั่วถึง	1.43	2.275	น้อยที่สุด	3.88	1.169	ดีมาก
22. มีการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	.00	.000	น้อยที่สุด	2.75	2.171	ดี
23. มีการฝึกฝนให้นักเรียนใช้ภาษาในห้องเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.14	.820	น้อยที่สุด	3.62	.321	ดีมาก
24. มีการนำหลักไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้ใน บริบทจริงและประสบการณ์จริงของนักเรียน	1.42	.275	น้อยที่สุด	2.86	.492	ดี
25. สามารถให้ทัศนคติเชิงบวกต่อข้อผิดพลาด ของนักเรียน	1.57	.498	น้อยที่สุด	2.86	.492	ดี
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน						
32. มีการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้น เรียนได้เป็นอย่างดี	1.28	1.495	น้อยที่สุด	2.63	.486	ดี
36. นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายแม้กระทั่งในขณะที่ ผู้สอนกำลังดำเนินกิจกรรมที่เข้ม	1.28	.495	น้อยที่สุด	3.37	.486	ดีมาก

จากระดับเกณฑ์การประเมินของแบบสังเกตการจัดการเรียนการสอน 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (ไม่ใช่เลย) ที่ผู้วิจัยใช้เก็บข้อมูลในส่วนนี้ ตารางข้างต้นแสดงให้เห็น

ถึงประเด็นต่างๆ ที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี/ดีมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงข้อแตกต่างของคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียน ทั้งด้านการนำเสนอ กระบวนการจัดการเรียนการสอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนดังนี้

ด้านการนำเสนอผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง สามารถจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค/กลวิธีการสอนที่เหมาะสมกับระดับอายุและความสามารถของนักเรียนได้ดีกว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง สามารถใช้สื่อต่างๆ ที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอนมากกว่า มีการเดินทิวห้องและสบตากับนักเรียนได้อย่างทั่วถึงกว่า มีการใช้สื่อนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า มีการฝึกฝนให้นักเรียนใช้ภาษาในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า มีการนำหลักไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้ในบริบทจริงและประสบการณ์จริงของนักเรียนมากกว่า และสามารถให้ทัศนคติเชิงบวกต่อข้อผิดพลาดของนักเรียนได้ดีกว่า ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี และนักเรียนรู้สึกผ่อนคลายมากกว่าแม้กระทั่งในขณะที่ผู้สอนกำลังดำเนินกิจกรรมที่เข้ม

ประเด็นต่างๆ เหล่านี้ นอกจากจะสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของครูผู้สอนที่แตกต่างกันแล้ว ยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการบริหารจัดการของสถานศึกษา โดยผู้บริหารตลอดจนฝ่ายวิชาการอีกด้วย ถึงการให้ความสำคัญในการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูและการให้ความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้สอน ซึ่งคุณภาพครูของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง สะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญ ความเอาใจใส่ในการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารและฝ่ายวิชาการที่มากกว่า จึงส่งผลให้ครูผู้สอนมีความตื่นตัว กระตือรือร้นและมีคุณภาพกว่า

5) คำถามที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย/น้อยที่สุดทั้งสองกลุ่มโรงเรียน คือ

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
การนำเสนอ						
9. กระบวนการจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม	1.42	.275	น้อยที่สุด	2.37	.486	น้อย
กระบวนการจัดการเรียนการสอน						
26. มีการหลีกเลี่ยงการแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาของนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อความคล่องแคล่ว	1.28	.455	น้อยที่สุด	2.25	.434	น้อย
คุณลักษณะส่วนตัวของครู						
31. ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสมสามารถออกเสียงและทำเนียงเสียงได้ถูกต้อง	1.28	.495	น้อยที่สุด	2.37	.486	น้อย
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน						
38. เปิดโอกาสและกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพของตนเอง	1.29	.496	น้อยที่สุด	2.38	.486	น้อย
บรรยากาศในชั้นเรียน						
42. มีการจัดสภาพห้องเรียนให้น่าเรียนมีอุปกรณ์การเรียนครบครัน	1.17	.352	น้อยที่สุด	2.28	.455	น้อย
43. มีการจัดที่นั่งเรียนได้อย่างเหมาะสมกับการเรียนและรูปแบบกิจกรรม	2.00	.000	น้อย	2.28	.455	น้อย

จากระดับเกณฑ์การประเมินของแบบสังเกตการจัดการเรียนการสอน 5 ระดับ คือ ดีมาก ดีปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (ไม่ใช่เลย) ที่ผู้วิจัยใช้เก็บข้อมูลในส่วนนี้ ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึงประเด็นต่างๆ ที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างมีจุดร่วมหรือข้อจำกัดของผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนที่คล้ายๆ กัน ซึ่งระดับข้อคิดเห็นในประเด็นต่างๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย/น้อยที่สุดทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนทั้งด้านการนำเสนอ กระบวนการจัดการเรียนการสอน คุณลักษณะส่วนตัวของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน บรรยากาศในชั้นเรียน ดังนี้

ผู้สอนจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนยังมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่สามารถเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างเหมาะสม ในระหว่างการทำกิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อความคล่องแคล่วผู้สอนยังเห็นว่าข้อผิดพลาดทางภาษาของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเน้นและแก้ไขข้อผิดพลาด นอกจากนี้ลักษณะส่วนตัวของผู้สอนจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ

ได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสม จากการสังเกตการจัดการเรียนการสอนของครู ถึงแม้ที่มิวิจัยเห็นว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูง สามารถใช้ภาษาอังกฤษใน กระบวนการจัดการเรียนการสอนได้ดีกว่า และมีสัดส่วนการใช้มากกว่าประมาณร้อยละ 60-80 ในขณะที่ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำมีสัดส่วนการใช้ ภาษาอังกฤษในห้องเรียนประมาณร้อยละ 30-50 แต่ทั้งนี้ผู้สอนจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนก็ยังไม่ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้อย่างคล่องแคล่ว อีกทั้งยังมี ข้อผิดพลาดในการออกเสียงคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษโดยไม่ตระหนักถึงข้อผิดพลาดดังกล่าว ว่าสำคัญต่อการสอนอย่างไร ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน พบว่า การเปิดโอกาสและ กระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพของตนเองของผู้สอนทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนนั้นน้อยอยู่ อาจเป็น เพราะการมุ่งเน้นบทเรียนในหนังสือที่มากเกินไปเพื่อให้สามารถสอนได้ทันตามแผนการสอนที่วาง ไว้และเวลาที่ค่อนข้างจำกัดทำให้ผู้สอนไม่สามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงศักยภาพได้มากนัก ด้าน บรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนยังไม่สามารถจัดสภาพห้องเรียนให้น่าเรียนและมี อุปกรณ์การเรียนที่ยังไม่ครบครัน การจัดที่นั่งเรียนเป็นไปในรูปแบบเดียวกัน คือการจัดวางเก้าอี้และ โต๊ะเป็นแถวซ้อนกัน ไม่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่ต้องมีการเคลื่อนไหวหรือเคลื่อนที่

ประเด็นต่างๆ เหล่านี้ถือเป็นจุดร่วมหรือข้อจำกัด ที่อาจสะท้อนให้เห็นถึงครูสอน ภาษาอังกฤษและห้องเรียนภาษาอังกฤษในบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่ผู้บริหาร สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดยังต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพครูในการจัด กระบวนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร จัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาด ทางภาษา หลีกเลี่ยงการเน้นโครงสร้างทางภาษา (Deductive Learning) และเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อความคล่องแคล่วมากขึ้น ตลอดจนการพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้สอนเองเพื่อสร้าง ครูที่มีคุณภาพ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างคล่องแคล่วและมี ประสิทธิภาพ

6) คำถามที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำและโรงเรียนกลุ่ม ตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี/ดีมากทั้งสองกลุ่มโรงเรียน คือ

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
การเตรียมความพร้อม						
2. มีการทบทวนเนื้อหาเดิมก่อนเข้าสู่เนื้อหาใหม่ ของบทเรียน	3.00	.868	ดี	3.14	.352	ดี
3. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์หรือจุดประสงค์ของ บทเรียนก่อนการเริ่มสอน	2.63	.485	ดี	3.00	.000	ดี
การนำเสนอ						
6. การนำเสนอบทเรียนอยู่ในระดับที่เหมาะสม ไม่เร็วหรือช้าเกินไป	2.63	.486	ดี	3.14	.352	ดี
10. สามารถตอบคำถามนักเรียนได้อย่างรอบคอบ และเป็นที่น่าพอใจ	2.63	.486	ดี	3.71	.455	ดีมาก
12. ผู้สอนมีไหวพริบสามารถรับรู้ทันทีเมื่อ นักเรียนไม่เข้าใจ	3.00	.000	ดี	4.29	.455	ดีมาก
กระบวนการจัดการเรียนการสอน						
15. ผู้สอนสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ที่ ไม่คาดคิดในห้องเรียนได้	3.00	.000	ดี	3.29	.704	ดีมาก
18. ผู้สอนสามารถจำชื่อนักเรียนได้เป็นอย่างดี	2.57	.498	ดี	3.75	.434	ดีมาก
20. มีการกระตุ้นให้นักเรียนตอบสนองใน กิจกรรมต่างๆ เช่น เรียกตามเลขที่ เรียกชื่อ	2.86	.352	ดี	3.00	.000	ดี
คุณลักษณะส่วนตัวของครู						
27. มีความอดทนในการกระตุ้นให้ผู้เรียน ตอบสนองต่อกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	2.63	.486	ดี	3.29	.455	ดีมาก
28. จัดการเรียนการสอนด้วยเสียงที่ดังฟังชัด ไม่ เกิดอุปสรรคต่อการฟังของนักเรียน	4.00	.000	ดีมาก	4.43	.498	ดีมาก
29. แต่งกายสุภาพและมีบุคลิกความเป็นครู	4.00	.000	ดีมาก	4.00	.000	ดีมาก
30. มีความคิดริเริ่ม ทักษะการจัดการและ แก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์	2.63	.485	ดี	4.00	.000	ดีมาก
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน						
33. เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถถามและแสดง ความคิดเห็น	3.00	.000	ดี	4.43	.733	ดีมาก

ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน	ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net ต่ำ			ระดับข้อคิดเห็น โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน O-Net สูง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
34. สามารถจัดการและชี้นำผู้เรียนในการทำ กิจกรรมต่างๆ ของบทเรียนได้	2.63	.486	ดี	4.14	.997	ดีมาก
35. นักเรียนมีความใส่ใจ กระตือรือร้น และมี ส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ของครู	2.63	.486	ดี	4.43	.910	ดีมาก
37. นักเรียนได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและ ใส่ใจ	2.63	.486	ดี	3.57	.498	ดีมาก
41. การพูดนอกประเด็นในระหว่างการจัดการ เรียนการสอนเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และไม่มาก เกินไป	2.52	.434	ดี	3.00	.000	ดี
บรรยากาศในชั้นเรียน						
45. ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.00	.000	ดีมาก	4.00	.000	ดีมาก

จากระดับเกณฑ์การประเมินของแบบสังเกตการจัดการเรียนการสอน 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (ไม่ใช่เลย) ที่ผู้วิจัยใช้เก็บข้อมูลในส่วนนี้ ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึง ประเด็นต่างๆ ที่ครูผู้สอนจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โรงเรียนสามารถใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีและดีมาก ดังนี้

ครูผู้สอนจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนสามารถทบทวนเนื้อหาเดิม ก่อนเข้าสู่เนื้อหาใหม่ของบทเรียนและชี้แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียนก่อนการเริ่มสอนได้เป็นอย่างดี สามารถนำเสนอบทเรียนได้อย่างเหมาะสมไม่ช้าหรือเร็วจนเกินไป สามารถตอบคำถามนักเรียนได้อย่างรอบคอบและเป็นที่น่าพอใจ ผู้สอนมีไหวพริบ สามารถรับรู้ทันทีเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ที่ไม่คาดคิดในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี จำชื่อนักเรียนและกระตุ้นให้นักเรียนตอบสนองในกิจกรรมต่างๆ โดยการเรียกชื่อ เรียกตามเลขที่ได้เป็นอย่างดี ผู้สอนมีความอดทนจัดการเรียนการสอนด้วยเสียงที่ฟังชัด ไม่เกิดอุปสรรคต่อการฟังของนักเรียน แต่งกายสุภาพและมีบุคลิกภาพความเป็นครู มีความคิดริเริ่ม ทักษะการจัดการและแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ สามารถจัดการและชี้นำผู้เรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ ของบทเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียนได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมและใส่ใจ การพูดนอกประเด็นในระหว่างการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และไม่มากจนเกินไป นอกจากนี้ประเด็นที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยค้นพบจากการสังเกตกระบวนการจัดการเรียนการสอนจากทั้ง 2

กลุ่มโรงเรียนนี้คือ ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูเป็นอย่างดี ไม่ว่าครูจะสอนในรูปแบบใด เทคนิคและวิธีการไหน ผู้เรียนจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนให้ความสนใจต่อการจัดการเรียนการสอนของครูที่ไม่ต่างกัน ผู้เรียนมีความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี มีทัศนคติต่อครูผู้สอนต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดี มีความปรารถนา ความเพียรพยายาม ความอดทนเต็มใจ (Guilford, 1959) ที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน ความต้อกันที่อยากพูดภาษาอังกฤษให้เก่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้จากจากเรื่องเล่า “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู”

1.5 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
Y	1.000				
X ₁	.130*	1.000			
X ₂	.135*	.092	1.000		
X ₃	.751**	.113	.171**	1.000	-.677**
X ₄	-.443**	-.289**	-.189**	-.677**	1.000

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน (X₁) ด้านผู้ปกครอง (X₂) ด้านผู้สอน (X₃) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยปัจจัยด้านผู้เรียน (X₁) และด้านผู้ปกครอง (X₂) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยด้านผู้สอน (X₃) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นปัจจัยด้านที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนใต้มากที่สุด ส่วนปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน (X₄) มีความสัมพันธ์ทางลบในทิศทางแปรผกผันกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากการวิจัยดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทุกตัวที่ผู้วิจัยกำหนดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ

นักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากที่สุดคือ ปัจจัย ด้านครูผู้สอน รองลงมาคือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน ลำดับที่ 3 คือ ปัจจัยด้านผู้ปกครอง และลำดับที่ 4 ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้น้อย ที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) ปัจจัยด้านครูผู้สอนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากที่สุด เนื่องจากจากข้อคำถามในแบบสอบถามเชิงลึกในด้านต่างๆ ทั้งหมด 32 คำถาม ด้วยระดับ ข้อคิดเห็น 5 ระดับคือ 1) มากเกินความจำเป็น 2) ต้องการปรับปรุง 3) เป็นที่น่าพอใจ 4) ดี และ 5) นำมาใช้ไม่ได้กับการจัดการเรียนการสอน จากทั้งสองกลุ่มโรงเรียน พบว่า ระดับข้อคิดเห็นที่ ครูผู้สอนเลือกตอบให้ผู้วิจัยมากที่สุดคือ ต้องการปรับปรุง (เลือกตอบ 29 ครั้ง) รองลงมาคือ ระดับ ข้อคิดเห็นเป็นที่น่าสนใจ (เลือกตอบ 20 ครั้ง) และดี (เลือกตอบ 15 ครั้ง) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าใน ความคิดเห็นของครูผู้สอนเอง ถึงแม้จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการสอนของตนเองที่แตกต่าง กันในประเด็นย่อยต่างๆ หรือสะท้อนให้เห็นถึงความกระตือรือร้นที่แตกต่างกันระหว่างครูผู้สอนในใน โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงและครูผู้สอนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ แต่โดยภาพรวมครูผู้สอนจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนยังไม่พึงพอใจต่อ ศักยภาพและคุณภาพการสอนของตนเอง และยังมีความต้องการปรับปรุงเพื่อการพัฒนาศักยภาพของ ตนเอง

2) ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่มี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้รองลงมาเป็นอันดับที่ 2 เป็นผลมาจากปัจจัยด้านครูผู้สอนเป็น หลักที่มีความสอดคล้องกัน ผลจากปัจจัยด้านผู้สอนซึ่งโดยภาพรวมยังต้องการปรับปรุงศักยภาพของ ตนเองและคุณภาพการสอน เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยสามารถเห็นสิ่งที่ผู้สอนจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนนี้ขาดหรือ ยังเป็นจุดอ่อนที่ยังต้องได้รับการพัฒนา จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ปัจจัยด้านนี้เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสาม จังหวัดชายแดนภาคใต้รองลงมาเป็นอันดับที่ 2 นอกจากนี้ สาเหตุที่ปัจจัยด้านนี้มีความสัมพันธ์ทางลบ ในทิศทางแปรผกผันกันเนื่องจาก เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลให้เห็นความแตกต่างของระดับข้อคิดเห็นทั้ง 5 ระดับ คือ 5) ดีมาก 4) ดี 3) ปานกลาง 2) น้อย และ 1) น้อยที่สุด ระหว่างโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ ในประเด็นต่างๆ ดังรายละเอียดในแบบสังเกตการจัดการเรียนการสอน พบว่าระดับข้อคิดเห็นใน ประเด็นต่างๆ มีความหลากหลายที่แตกต่างกันมากน้อยไม่เหมือนกัน และไม่สามารถที่จะคาดเดา

ทิศทางของระดับข้อคิดเห็นระหว่างโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net สูงและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-net ต่ำ ได้ ประกอบกับผลการสังเกตการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีประเด็นส่วนใหญ่ที่ยังต้องได้รับการพัฒนา จึงเป็นสาเหตุให้ปัจจัยด้านนี้เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้รองลงมาเป็นอันดับที่ 2 และมีความสัมพันธ์ทางลบในทิศทางแปรผกผันกัน

3) ปัจจัยด้านผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นอันดับที่ 3 เนื่องจากโดยภาพรวมของข้อคิดเห็นและทัศนคติและการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ปกครองนั้น ผู้ปกครองจากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียนมีทัศนคติที่ดีและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของบุตรหลานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ในประเด็นย่อยอาจมีข้อคิดเห็นที่แตกต่างกันบ้าง แต่โดยส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสาเหตุให้ปัจจัยด้านนี้เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นอันดับที่ 3

4) ปัจจัยด้านผู้เรียนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้น้อยที่สุดเป็นอันดับที่ 4 เนื่องจาก ผลจากแบบสอบถามนักเรียนที่ได้ พบว่าโดยภาพรวมผู้เรียนมีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษต่อคาบเรียนภาษาอังกฤษ ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษที่สูง ถึงแม้จะมีประเด็นย่อยในบางประเด็น อาทิ ความกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างมาก ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสาเหตุให้ปัจจัยด้านนี้เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้น้อยที่สุดเป็นอันดับที่ 4

1.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพการดำเนินงาน การบริหารจัดการและการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุให้มีการกระจายอำนาจให้หน่วยงานระดับท้องถิ่น ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ อาทิ สำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) และสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริมการใช้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติ ซึ่งในระดับท้องถิ่น นั้นก็

คือสำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นตัวกลางที่จะเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จสอดคล้องกับสิ่งที่เป็ความต้องการในระดับชาติ ส่วนสถานศึกษานั้น มีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร เพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา โดยสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้นการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้เข้ากับบริบทโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับท้องถิ่น สำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) และหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสถานศึกษา จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์หลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและดำเนินการใช้ติดตาม ประเมินการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบและจริงจัง รวมถึงกระบวนการใช้แบบเรียน หนังสือ ภาษาอังกฤษ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพครูผู้สอนในวิชาการและวิชาชีพเพื่อจัดการเรียนรู้ การสนับสนุนสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ระบบการสร้างแรงจูงใจต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ สร้างระบบการประเมิน กำกับ ติดตามที่มีประสิทธิภาพเพื่อคุณภาพของการบริหารจัดการคุณภาพของครูผู้สอนและคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอน บรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

นอกจากนี้ ด้วยบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่มีวิสัยทัศน์การดำเนินงานซึ่งกำหนดโดยสำนักงานการศึกษาเอกชนที่เน้นภาษาอาหรับ ภาษามลายู และภาษาอังกฤษ พร้อมให้ความสำคัญกับภาษาไทยที่เป็นภาษาประจำชาติ (สะกะเรีย แวโซะ, 2550) แต่การดำเนินงานจริงนั้นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามไม่สามารถเน้นภาษาทั้ง 4 ภาษาไปพร้อมๆ กันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลจากเสียงสะท้อนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับ การจัดโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนาผู้สอนและผู้เรียนของหน่วยงานต้นสังกัดในแต่ละปีการศึกษานั้น ไม่ครอบคลุมทั้ง 4 ภาษาตามที่ระบุในวิสัยทัศน์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายหรือการให้ความสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัดแต่ละพื้นที่ว่าให้ความสำคัญหรือเน้นหนักไปที่ภาษาใด การดำเนินโครงการ/กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้สอน/ผู้เรียน จะออกมาในภาษานั้น ส่งผลให้โครงการ/กิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อพัฒนาศักยภาพที่ตรงกับวิชาชีพและวิชาที่สอนนั้นไม่ครอบคลุม ไม่ทั่วถึงและไม่ตรงกับความต้องการของสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษาอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้การนำวิสัยทัศน์สู่นโยบายและการปฏิบัติเพื่อกำหนดกิจกรรม/โครงการต่างๆ ของสำนักงานการศึกษาเอกชนและหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องยังไม่บรรลุผลสำเร็จ ทั้งนี้ ถึงแม้โครงการ/กิจกรรมที่

จัดโดยหน่วยงานต้นสังกัดไม่หลากหลาย และไม่ตอบสนองความต้องการของสถานศึกษาได้อย่างแท้จริง การส่งบุคลากรของสถานศึกษาเข้ารับการอบรมนั้นถือว่าไม่มีทางเลือก ถึงแม้โครงการไม่ตรงกับวิชาที่สอนของผู้สอนบางคนที่เข้ารับการอบรม อย่างน้อยสถานศึกษาสามารถให้โอกาสแก่บุคลากรเข้ารับการอบรม นำองค์ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพของตนเองและกระบวนการจัดการเรียนการสอนได้ไม่มากนักน้อย ผลจากการส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการดังกล่าวสถานศึกษาสามารถสนับสนุนให้ผู้สอนเข้ารับการอบรมเพื่อให้บรรลุเกณฑ์การประกันคุณภาพซึ่งไม่ต่ำกว่า 20 ชั่วโมง/ปี

1.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพการกำหนดชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรต่อทัศนคติและการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรการแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ระบุให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระที่ 8 ของหลักสูตร เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากสาระของหลักสูตรข้างต้น ถึงแม้ระบุให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาการเรียนรู้พื้นฐานหลัก ที่ต้องจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน แต่ทั้งนี้ภาษาอังกฤษระบุอยู่ในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศพร้อมกับภาษาอื่นๆ ข้างต้น ผลจากการพูดคุยกับผู้บริหาร สช. และผู้บริหารสถานศึกษา ประเด็นสถานะและบทบาทของภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างสะท้อนให้ผู้วิจัยเห็น กล่าวคือด้วยสถานะและบทบาทของการใช้ภาษาอังกฤษในสังคมไทยในปัจจุบันที่เปลี่ยนจากภาษาที่สามหรือภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) เป็นภาษาสากล (Global English) หรือภาษานานาชาติ (International Language) มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าสู่สมาคมอาเซียนของประเทศไทยที่ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใกล้ชิดและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากขึ้น ดังนั้น การระบุภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศดูเหมือนเป็นการจำกัดขอบเขตมนทัศน์ของการบริหารจัดการและการจัดกระบวนการเรียนการสอน กล่าวคือ การเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมต้นกำเนิดของภาษาอังกฤษที่จะต้องยึดต้นแบบภาษาอังกฤษดั้งเดิม หรือเรียนรู้วัฒนธรรมประเทศต่างๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ เพียงเพื่อจะใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องเหมาะสมตามบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมของประเทศต้นกำเนิดภาษาอังกฤษเหล่านั้น (Jenkins, 2000, 2006; McKay, 2002, 2004; Sharifian, 2009: 2 อ้างถึงใน ไพสิฐ บริบูรณ์: ออนไลน์) เนื่องด้วยสถานะและบทบาทของภาษาอังกฤษซึ่งเปรียบเสมือนเป็นภาษาที่สาม หรือ

ภาษาต่างประเทศ การใช้งานจำกัดเพื่อใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติ (Kachru, 1982) ไม่ได้ใช้ใน ชีวิตประจำวัน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้สอนมีทัศนคติใช้ ภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนที่เป็นเนื้อหาในหนังสือเรียนเท่านั้น แต่กระบวนการใช้ภาษาใน ห้องเรียนเพื่อการอธิบาย การสนทนา และสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนตลอดจนการใช้ภาษา นอก ห้องเรียนยังเป็นภาษาไทย ดังนั้นผลจากการพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่าง ได้ให้ข้อคิดเห็นเชิงนโยบายถึง ประเด็นดังกล่าว หากหลักสูตรสามารถเปลี่ยนการกำหนดชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษานานาชาติ (International Language) วิธีการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching) ที่สามารถเรียนรู้ก้าวผ่าน วัฒนธรรมดังกล่าวสู่วัฒนธรรมที่หลากหลายมากขึ้น เน้นกระบวนการใช้งานของภาษาด้วยเนื้อหา และบริบทของวัฒนธรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าจะสามารถสร้างความตระหนักต่อการบริหารจัดการ หลักสูตร ทั้งในระดับผู้บริหารต้นสังกัด ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในการให้ความสำคัญต่อการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้บริหารและผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนมโนทัศน์ต่อคุณภาพการ สอน ความสามารถภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เป็นสิ่งจำเป็นและใกล้ตัวมากขึ้น ต้องจัดกระบวนการ สอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ ด้วยบริบทของพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีภาษามลายูเป็นภาษาแม่ของคน ในพื้นที่ และมีภาษาอาหรับเป็นภาษาในการศึกษาคัมภีร์อัลกุรอานและความรู้ทางศาสนาในศาสตร์ สาขาวิชาต่างๆ กอปรบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีการจัดการเรียนการสอนทั้ง ภาษาอังกฤษ อาหรับ และมลายู ซึ่งภาษาต่างๆ เหล่านี้ถือเป็นภาษาที่โรงเรียนในพื้นที่ทั่วไป สามารถ จัดการเรียนการสอนในฐานะภาษาต่างประเทศ แต่เมื่อเทียบกับบริบทของพื้นที่สามจังหวัดชายแดน ภาคใต้และบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามแล้ว ภาษามลายูและภาษาอาหรับกลับเป็น ภาษาที่สถานศึกษาให้ความสำคัญ มากกว่าภาษาอังกฤษ เพราะมีความใกล้ชิดกับวิถีชีวิตของผู้เรียน มากกว่า

อีกทั้งภาษาอังกฤษยังเป็นภาษากลางในประชาคมอาเซียน ดังนั้นเพื่อเพิ่มสำคัญในการ เรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับพื้นที่ในทั่วทุกภูมิภาคของไทยทั้งส่วนกลางและเมืองชายแดนที่ มีอัตลักษณ์ทางการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกัน การกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นอีกหนึ่งสาระการ เรียนรู้ที่แยกออกมาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงน่าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ช่วย พัฒนาปรับปรุงในประเด็นนี้ได้ เพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพในทิศทางเดียวกันทั่ว ทั้งภูมิภาค

1.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพการเขียนหัวข้อเรียงความ (เรื่องเล่า) “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู”

ข้อมูลที่ได้จากการเขียนเรื่องเล่า “ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู” ซึ่งโดยภาพรวมสะท้อนให้ผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ต่อคาบเรียนภาษาอังกฤษ ต่อครูสอนภาษาอังกฤษ และมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง และจากการวิเคราะห์เรื่องเล่าที่ผู้วิจัยสามารถแบ่งกลุ่มนักเรียนจากทั้ง 2 โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็น 2 กลุ่ม คือ 1) นักเรียนที่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นห้องเรียนที่สนุก เรียนแล้วมีความสุข วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ง่าย ไม่ได้ยากอย่างที่ใครๆ คิด เรียนแล้วเข้าใจ ผู้เรียนรอคอยที่จะให้คาบภาษาอังกฤษมาถึงเร็วๆ และ 2) นักเรียนที่ไม่ค่อยชอบเรียนภาษาอังกฤษสักเท่าไร ถึงแม้พอเข้าใจอยู่บ้าง เพราะเป็นภาษาที่ยากพูดไม่ได้ แต่มีความมุ่งมั่นและพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้ได้และให้เก่ง ผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้ในประเด็นนี้ สอดคล้องและสามารถสนับสนุนผลการวิจัยเชิงปริมาณปัจจัยด้านผู้เรียนที่เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่ำสุดเป็นอันดับที่ 4 ดังที่ได้อภิปรายไว้ข้างต้น และด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนจากการสังเกตการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยว่า จากทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียน ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูเป็นอย่างดี ไม่ว่าครูจะสอนในรูปแบบใด เทคนิคและวิธีการไหน ผู้เรียนจากทั้งสองกลุ่มโรงเรียนให้ความสนใจต่อการจัดการเรียนการสอนของครูที่ไม่ต่างกัน

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ (ระดับโรงเรียน หน่วยงานต้นสังกัด/สข.)

1) หน่วยงานระดับท้องถิ่น สำนักงานการศึกษาเอกชน (สข.) หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรจัดโครงการ/กิจกรรมในลักษณะโครงการเชิงปฏิบัติการโดยทีมวิทยากรที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจหลักสูตรแกนกลาง การเชื่อมโยงสาระในหลักสูตรแกนกลางเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รายละเอียดของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยการกำหนดคำอธิบายรายวิชา การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีการสอดแทรกเนื้อหาทางด้านศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนตามวิถีอิสลาม (Way of Life) และวัฒนธรรม ตลอดจน ขนบธรรมเนียมประเพณีของตนเอง ความหลากหลายระหว่างวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และจัดระบบการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาดังกล่าว โดยใช้ระบบบริหารคุณภาพ (PDCA) ที่ชัดเจน

2) นำหลักสูตรสถานศึกษาที่ได้ตามบริบทและความต้องการของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสู่การปฏิบัติแก่ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จัดให้มีการประเมิน ติดตามผลการนำความรู้จากโครงการสู่การปฏิบัติให้เป็นระบบชัดเจน

3) ในหน่วยงานระดับท้องถิ่น สำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องควรสร้างบุคลากรทำงานที่มีความรู้ความเข้าใจเอกลักษณ์ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เพื่อที่จะสามารถนำวิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติ กำหนดโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนาทั้งผู้สอนและผู้เรียนที่ครอบคลุมทั้ง 4 ภาษา (ไทย อาหรับ มลายู และอังกฤษ) ที่หลากหลาย และพัฒนาคุณภาพการสอนและคุณภาพผู้เรียนได้จริง จัดโครงการ/กิจกรรมเชิงปฏิบัติการให้ครูผู้สอนทั้งสี่ภาษาได้เรียนรู้ทฤษฎี เทคนิค รูปแบบ กลวิธีการการสอนภาษาที่สอง (Second Language) ภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) พร้อมๆ กันในโครงการเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อประหยัดเวลางบประมาณ ตลอดจนสามารถจัดโครงการได้ครอบคลุมทั้ง 4 ภาษา ตรงตามวิสัยทัศน์การบริหารงานโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและตามความต้องการของสถานศึกษาโดยไม่เน้นหนักภาษาใดภาษาหนึ่ง จัดให้มีการประเมิน ติดตามผลการนำความรู้จากโครงการสู่การปฏิบัติให้เป็นระบบชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจถึงองค์ความรู้ที่ได้เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน คุณภาพผู้เรียนอย่างแท้จริง

4) สถานศึกษาโดยผู้บริหารและฝ่ายวิชาการควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพครูสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง สร้างระบบการติดตามและประเมินศักยภาพที่เข้มงวดและต่อเนื่อง

5) สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้สอนมีส่วนร่วมในการเลือกใช้หนังสือร่วมกับฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการ ตลอดจนปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรในการผูกขาดการเลือกใช้แบบเรียน/หนังสือภายใต้การมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียของบุคคลระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

6) ในกระบวนการเลือกใช้แบบเรียน/หนังสือเรียนภาษาอังกฤษของสถานศึกษา ภายใต้การกำกับ ดูแลของหน่วยงานต้นสังกัด ควรจัดให้มีระบบการวิเคราะห์ ประเมินคุณภาพแบบเรียน/หนังสือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และประเมินผลของการใช้แบบเรียน/หนังสือที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ชัดเจน

7) สถานศึกษาโดยผู้บริหารควรให้ความสำคัญด้านสื่อการเรียนรู้ สรรหา ตลอดจนจัดงบประมาณที่มีอยู่ในการพัฒนาปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ ในรูปแบบต่างๆ ตามความเหมาะสมและบริบทของสถานศึกษาและผู้เรียน อาทิ ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ สัญญาณอินเทอร์เน็ต โปรเจคเตอร์ จอ LCD ตลอดจนสื่อการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้ในห้องเรียน

8) สำนักงานการศึกษาเอกชน (สช.) หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ควรจัดให้มีระบบการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพแหล่งเรียนรู้ ศูนย์สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ เครือข่ายการเรียนรู้ ระบบและชัดเจนอย่างต่อเนื่อง

9) สถานศึกษาควรจัดโครงการ/กิจกรรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจถึงการมีส่วนร่วมของ

ผู้ปกครองต่อการสนับสนุนการเรียนของบุตรหลาน

10) สถานศึกษาควรจัดโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ด้านวิชาการที่สามารถดึงดูดให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของบุตรหลาน

11) ครูผู้สอนควรสร้างทัศนคติและแรงจูงใจแก่ผู้เรียนเพื่อให้ความมั่นใจและมีความรู้สึกลึกซึ้งที่จะพูด ตลอดจนสื่อสารภาษาอังกฤษ

12) ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มากที่สุด

13) ครูผู้สอนต้องพัฒนาตนเองด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้มีความคล่องแคล่ว เพื่อที่จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษของตนเองในการกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษผู้บริหารควรให้การสนับสนุนครูผู้สอนในการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างเต็มศักยภาพ

14) หน่วยงานต้นสังกัด สข. สถานศึกษาและครูผู้สอนจำเป็นต้องตระหนักและให้ความสำคัญต่อพื้นที่หลังทางวัฒนธรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอิสลาม ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะ ภาษาอังกฤษกับความรู้ทางศาสนาในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ ตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อลดทัศนคติภาษาอังกฤษเป็นภาษาของคนต่างศาสนิกของผู้ปกครอง

2.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (ระดับกรม/กระทรวง)

1) หน่วยงานส่วนกลาง ควรให้ความสำคัญต่อแหล่งเรียนรู้ ศูนย์สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ภายใต้การสนับสนุนงบประมาณ สนับสนุนระบบสารสนเทศการเรียนรู้ เครือข่ายการเรียนรู้ในระดับชาติ ที่มีประสิทธิภาพเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ที่ทั่วถึงและเป็นธรรม

2) หน่วยงานส่วนกลาง ควรผลักดันให้มีระบบการสร้างแรงจูงใจต่อการพัฒนาศักยภาพ ความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพให้แก่ครูผู้สอนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ทั้งในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและโรงเรียนเอกชนประเภทอื่นๆ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับระบบที่มีอยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หรืออุดมศึกษา

3) เนื่องจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นสถานศึกษาที่จัดระบบการศึกษาวิชาสามัญควบคู่กับวิชาศาสนา มีบุคลากรครูทั้งสองกลุ่ม ดังนั้นการจัดสรรและสนับสนุนงบประมาณของรัฐบาลควรให้สถานศึกษามีความคล่องตัวในการบริหารจัดการงบประมาณที่ได้ส่วนของเงินเดือนครูให้มากกว่านี้ เพื่อที่จะสามารถจ่ายเงินเดือนให้แก่ครูทั้งสองกลุ่มได้ตรงตามวุฒิ

4) การกำหนดคุณสมบัติของครูผู้สอนภาษาอังกฤษโดยคุรุสภาควรพิจารณาถึงวุฒิการสอน

พร้อมๆ กับศักยภาพและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ภายใต้เกณฑ์การวัดหรือแบบทดสอบระดับชาติที่มีมาตรฐานชัดเจนที่สามารถทดแทนกันได้ เนื่องจากในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจำนวนไม่น้อยที่ไม่ได้จบเอกภาษาอังกฤษหรือไม่ได้จบภาษาอังกฤษจากระบบการศึกษาในประเทศไทย แต่มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษจากการศึกษาในศาสตร์สาขาวิชาอื่นๆ จากต่างประเทศ และกลับมาสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าครูผู้สอนเหล่านี้มีศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษดีกว่าครูผู้สอนที่จบเอกการสอนภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีกว่า แต่ครูผู้สอนกลุ่มนี้สถานศึกษาไม่สามารถสนับสนุนได้เต็มที่ เนื่องจากไม่มีวุฒิครูตามที่คุรุสภากำหนด หากมีระบบการวัดหรือการคัดเลือกในรูปแบบอื่นๆ ที่สามารถเทียบเท่าหรือเทียบโอนเป็นวุฒิการสอน สถานศึกษาจะสามารถใช้ศักยภาพของครูเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5) หน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานระดับชาติที่เกี่ยวข้อง ควรกำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน โดยมีมาตรฐานให้ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนร้อยละ 80-100 กำหนดเกณฑ์ การวัด การประเมินผลคุณภาพการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนตามมาตรฐานที่ชัดเจน ระบุ/บังคับใช้เกณฑ์การวัด การประเมินผลดังกล่าวในการประเมินการคุณภาพภายในของสถานศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัด และการประเมินคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) หรือหน่วยงานประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกอื่นๆ ระดับชาติที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้ครูสอนภาษาอังกฤษทั้งในพื้นที่ชนบท พื้นที่ทุรกันดาร หรือพื้นที่เมืองทั่วทั้งประเทศ มีคุณภาพจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ข้างต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพไปในทิศทางเดียวกัน

6) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับพื้นที่ในทั่วทุกภูมิภาคของไทยทั้งส่วนกลางและเมืองชายแดนที่มีอัตลักษณ์ทางการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกัน วิชาภาษาอังกฤษควรได้รับการทบทวนให้เป็นอีกหนึ่งสาระการเรียนรู้ที่แยกออกมาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพในทิศทางเดียวกันทั่วทั้งภูมิภาค

3. การต่อยอดงานวิจัยเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ

การวิจัยในครั้งนี้ โดยภาพรวมพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนใต้มากที่สุด คือปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งมีอิทธิพลและเกี่ยวเนื่องกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการ การวางแผน สนับสนุน ประเมินและกำกับติดตามของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รองลงมาคือปัจจัยด้านผู้ปกครองและปัจจัยด้านผู้เรียนตามลำดับ

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า ปัญหาหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ คือครูผู้สอนไม่สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากภาษาที่ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนมากกว่าร้อยละ 60 เป็นภาษาไทย ซึ่งถือเป็นอุปสรรคหลักในการสร้างความคุ้นชินคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน ถึงแม้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนที่สอนแต่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในทักษะต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลสะท้อนจากผู้บริหารที่ต้องการพัฒนาผู้สอนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในกระบวนการจัดการเรียนการสอนร้อยละ 80-100 ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันจากทั้งสองกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนของงานวิจัยนี้ กอปรสอบถามความต้องการของผู้สอนที่ต้องการคู่มือสำเร็จรูปที่สามารถช่วยให้การจัดการกระบวนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดเท่าที่จะทำได้สิ้นไหมไม่มีอุปสรรค

การจัดทำคู่มือสำเร็จรูปในรูปแบบของการรวบรวมภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในห้องเรียนตามแต่บริบทต่างๆ ที่เกิดขึ้น (Classroom Language) ผสมกับการรวบรวมเทคนิคและกลวิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อังกฤษต่างๆ (Language Improvement) ที่ต้องใช้ควบคู่กับภาษาในห้องเรียนที่หลากหลายตามบริบทและสถานการณ์ต่างๆ ที่ครูต้องใช้จริงในห้องเรียน อาทิ ในบริบทที่ต้องสอนไวยากรณ์ การอ่านเรื่อง คำศัพท์ การเล่นเกม หรือกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างผู้เรียน เป็นสิ่งที่ทีมวิจัยคาดหวังที่จะต่อยอดเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวและให้สิ่งที่เป็นประโยชน์จากองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้กลับคืนสู่สถานศึกษาตลอดจนครูผู้สอนภาษาอังกฤษในพื้นที่เพื่อพัฒนาศักยภาพภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพโดยแท้จริง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2548). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรรณิการ์ ภริมย์รัตน์. (2554). ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
- กอบชัย โพธิ์นาแคะ. (2546). การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. ปริญญานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กฤษณีย์ คำขาว. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- เกษรชัย และหิมา. (2548). องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. โครงการส่งเสริมการวิจัยและเขียนตำรา คณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยอิสลามยะลา.
- ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี . (2555). การศึกษาจังหวัดชายแดนใต้ <http://www.moe.go.th/websm/2012/feb/039.html> (สืบค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2558)
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2530). ประสิทธิภาพของการมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดพินิจพิชชิ่ง.
- ฉลา ประเสริฐสังข์. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. จันทบุรี : สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชญาธิษฐ์ กาญจนดี และคณะ. (2556). การวิเคราะห์ตัวแปรพหุระดับที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

- ธิดา โพธิ์พุกกณะ และ อิมจิตเลิศพงษ์สมบัติ. (2533). รายงานการวิจัย เรื่อง สภาพห้องสมุดโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดชายแดนภาคใต้. มปท. : มปป.
- ปิยะรัตน์ ดีศรี. (2545). การศึกษาผลการใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิดที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาหลักสูตรและการสอน สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- พรศรี พุทธานนท์. (2550). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำ โรงเรียนแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพสิฐ บริบูรณ์. (2556). มโนทัศน์วัฒนธรรมในการสอนภาษาอังกฤษ: ปัญหาการถ่ายทอด พัฒนาการ และมโนทัศน์ข้ามผ่านวัฒนธรรมเพื่อการสอนภาษาอังกฤษแบบสากลในท้องถิ่น <http://www.human.nu.ac.th/jhnu/file/journal/2013> (สืบค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2558)
- เพราพรรณ เปลี่ยนภู. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สะกะเรีย แวญโซะ. (2550). แนวโน้มการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสามจังหวัดชายแดนใต้ระหว่าง พ.ศ. 2548-2558. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุฤกษ์ ดีโนนโพธิ์. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30. มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- สุรัช ไวยวรรณจิตร และคณะ. (2557). การนำผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ <https://phichituta.files.wordpress.com/2014> (สืบค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2558)
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- อัสมา ชื่นบุญ. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- Allport, G.W. (1967). *Attitude: Attitude and Measurement*. New York : John Wiley & Sons Inc.
- Anastasi, P.A. (1965). *Individual Difference*. New York: John Wiley & Sons.
- Atkinson, J.W. (1964). *An Introduction to Motivation*. New York : American Book Company.
- Bloom, B.S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York : McGraw-Hill.
- Brown, H. D. (2001) *Teaching by Principles: An interactive approach to language pedagogy* (second edition) New York: Longman.
- Epstein, R. (1980). Defining creativity. *The Behavior Analyst*, 3(2), 65.
- Eysenck, H.J. Arnold W. and Meili R. (1972). *Encyclopedia of Psychology*. Vol.2. New York : The Seabury Press.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill Book.
- Jakobovit. L.A. (1971) *Foreign Language Learning: A Psycholinguistic Analysis of the Issues*. 2nd ed. Rowly Mass : Newbury House Publishers.
- Klausmeir, H.J. (1961). *Learning and Human Abilities: Educational Psychology*. New York : Harper & Brothers.
- Kachru, B.B. (ed.). (1982/1992). *The Other Tongue: English across Cultures*. Urbana and Chicago: University of Illinois Press.
- McClelland, D.C. (1961). *The Achievement society*. New York : The Free Press.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามนักเรียน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดน

ภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

แบบวัดทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สังกัดโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้วัดและประเมินทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชุดนี้ถือเป็นความลับ ใช้เฉพาะในงานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และไม่ส่งผลกระทบต่อคะแนนในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน
ตอนที่ 1 มี 104 ข้อ
ตอนที่ 2 มี 12 ข้อ
3. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1: ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเห็นที่สอดคล้องกับความเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ข้อคำถาม	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วย
1. ฉันหวังว่าฉันสามารถพูดภาษาต่างๆได้หลายภาษา			
2. พ่อแม่ผู้ปกครองของฉันพยายามให้ความช่วยเหลือฉันในการเรียนภาษาอังกฤษ			
3. ฉันไม่ได้ให้ความสนใจมากมายกับผลสะท้อนกลับที่ฉันได้รับจากคุณครูในวิชาภาษาอังกฤษของฉัน			
4. ฉันไม่รู้สึกกังวลเมื่อต้องตอบคำถามในวิชาภาษาอังกฤษ			
5. ฉันเฝ้ารอที่จะได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะคุณครูวิชาภาษาอังกฤษของฉันสอนดีมาก			
6. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่เยี่ยมมาก			

ข้อคำถาม	เห็นด้วยมาก ที่สุด	เห็นด้วย เล็กน้อย	ไม่เห็นด้วย
7. ถ้าประเทศไทยไม่ได้ติดต่อกับประเทศที่พูดภาษาอังกฤษเราคงเสียผลประโยชน์มากมาย			
8. การเรียนภาษาอังกฤษสำคัญสำหรับฉันเพราะจะช่วยให้ฉันสัมพันธ์ติดต่อกับคนที่พูดภาษาอังกฤษได้สะดวกง่ายดายขึ้น			
9. ฉันปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกๆด้าน			
10. ฉันรู้สึกเสียเวลาเหลือเกินที่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ			
11. ฉันคงรู้สึกกังวลหากต้องคุยภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยว			
12. การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ใช่เรื่องที่น่าสนุก			
13. ฉันมักให้ความสนใจกับภาษาอังกฤษที่ฉันเห็นและได้ยิน			
14. ฉันคิดว่าครูสอนภาษาอังกฤษของฉันไม่ได้สอนดีมากมาย			
15. การเรียนภาษาอังกฤษสำคัญสำหรับฉันเพราะฉันจะได้ใช้ในการประกอบอาชีพ			
16. ฉันรู้สึกไม่ค่อยมั่นใจในตัวเองนักในขณะที่พูดภาษาอังกฤษในคาบวิชาภาษาอังกฤษ			
17. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ใช่เป้าหมายที่สำคัญในชีวิตฉันเลย			
18. ฉันเกลียดภาษาอังกฤษ			
19. ฉันรู้สึกผ่อนคลายมากๆเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ			
20. ฉันอยากให้คาบภาษาอังกฤษยาวนานขึ้นและลดเวลาในคาบวิชาอื่นๆ			
21. ฉันหวังว่าฉันจะสามารถอ่านหนังสือพิมพ์			

ข้อคำถาม	เห็นด้วยมาก ที่สุด	เห็นด้วย เล็กน้อย	ไม่เห็นด้วย
และนิตยสารภาษาต่างประเทศได้หลายภาษา			
22. พ่อแม่ของฉันรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน			
23. ฉันไม่ได้ยุ่งยากจนวุ่นวายใจกับการตรวจดูการบ้านวิชาภาษาอังกฤษของฉันเมื่อได้รับคืนมาจากคุณครู			
24. ฉันรู้สึกมั่นใจเมื่อถูกสั่งให้พูดในวิชาภาษาอังกฤษ			
25. คุณครูวิชาภาษาอังกฤษสอนดีกว่าคุณครูวิชาอื่นๆ			
26. ฉันสนุกสนานเพลิดเพลินกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากๆ			
27. ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ส่วนใหญ่ (เช่น ชาวอังกฤษ ชาวอเมริกัน ชาวออสเตรเลีย) มีความเป็นมิตรสูงและเข้ากับคนอื่นได้ง่าย เราช่างโชคดีที่มีพวกเขาเป็นเพื่อน			
28. การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะทำให้ฉันสามารถพบปะพูดคุยกับผู้คนต่างชาติต่างภาษาได้มากขึ้น			
29. หากเป็นหน้าที่ของฉัน ฉันจะทุ่มเวลาทั้งหมดของฉันให้กับการเรียนภาษาอังกฤษ			
30. ฉันคิดว่าคาบวิชาภาษาอังกฤษของฉันช่างน่าเบื่อ			
31. ฉันกังวลได้ทุกที่ที่ต้องพูดภาษาอังกฤษ			
32. ฉันไม่สนใจภาษาต่างประเทศใดๆเลย			
33. ฉันพัฒนาปรับปรุงภาษาอังกฤษของฉันให้ทันสมัยอยู่เสมอด้วยการศึกษาเรียนรู้เกือบทุก			

ข้อคำถาม	เห็นด้วยมาก ที่สุด	เห็นด้วย เล็กน้อย	ไม่เห็นด้วย
วัน			
34. ยิ่งได้พบคุณครูวิชาภาษาอังกฤษได้น้อย เท่าไรยิ่งดีสำหรับฉัน			
35. การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะ ช่วยให้ฉันเป็นผู้มีการศึกษามากขึ้น			
36. การที่ต้องยกมือตอบในคาบวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ฉันรู้สึกกังวล			
37. บางครั้งฉันก็นึกฝันว่าไม่ต้องเรียน ภาษาอังกฤษอีก			
38. ฉันอยากให้คาบเรียนวิชาอื่นๆมีเวลายาวนาน มากกว่าคาบวิชาภาษาอังกฤษ			
39. ฉันไม่ได้รู้สึกยุ่งยากลำบากใจใดๆทั้งสิ้นที่ต้อง พูดภาษาอังกฤษ			
40. ฉันหวังว่าฉันจะมีเพื่อนชาวต่างชาติที่พูด ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มากมายหลายคน			
41. ฉันเพลิดเพลินกับการทำกิจกรรมในคาบ เรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่ากิจกรรมในคาบ เรียนวิชาอื่นๆ			
42. ฉันอยากเรียนภาษาต่างประเทศหลายๆ ภาษามากๆเลย			
43. พ่อแม่ของฉันรู้สึกว่าฉันควรเรียน ภาษาอังกฤษให้ตลอดการศึกษาของฉัน			
44. ฉันมักผัดผ่อนเลื่อนเวลาทำการบ้านวิชา ภาษาอังกฤษให้นานไปอีกเท่าที่จะทำได้			
45. ฉันไม่ได้รู้สึกวิตกกังวลเมื่อต้องพูด ภาษาอังกฤษในคาบภาษาอังกฤษ			
46. คุณครูภาษาอังกฤษของฉันมีรูปแบบการสอน ที่น่าสนใจและมีชีวิตชีวา			
47. ภาษาอังกฤษถือเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งที่			

ข้อคำถาม	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วย
สำคัญมากๆ			
48. พ่อแม่ของฉันเน้นย้ำอยู่เสมอว่าภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญต่อฉันเมื่อฉันจบการศึกษา			
49. ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใจดีและมีมนุษยสัมพันธ์			
50. การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะทำให้ฉันเข้าใจและชื่นชมวิถีความเป็นอังกฤษมากยิ่งขึ้น			
51. ฉันอยากเรียนภาษาให้เก่งๆถึงขั้นที่ฉันสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ			
52. พูดตรงๆ ฉันไม่ค่อยสนใจเรียนในคาบภาษาอังกฤษเท่าไร			
53. ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่จะต้องรู้สึกภูมิใจมากๆแน่เลยเพราะพวกเขาได้ให้คุณประโยชน์กับโลกมากมาย			
54. ฉันคงรู้สึกลำบากใจหากต้องพูดภาษาอังกฤษทางโทรศัพท์			
55. เราไม่เห็นจำเป็นต้องเรียนภาษาต่างประเทศเลย			
56. เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจในคาบภาษาอังกฤษ ฉันมักขอให้คุณครูช่วยอธิบายเสมอ			
57. พ่อแม่ของฉันรุกรำให้ฉันถามครูเวลาที่ฉันมีปัญหาไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ			
58. คุณครูภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในผู้ที่ฉันไม่ค่อยปลื้มชื่นชอบ			
59. การเรียนภาษาอังกฤษสำคัญสำหรับฉันเพราะช่วยให้ฉันได้งานดีๆทำ			
60. การที่เพื่อนคนอื่นๆในห้องพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่าฉันทำให้ฉันรู้สึกกังวล			

ข้อคำถาม	เห็นด้วยมาก ที่สุด	เห็นด้วย เล็กน้อย	ไม่เห็นด้วย
61. ฉันกำลังรู้สึกไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษอย่างที่เคยอยากเรียนมาก่อนอีกแล้ว			
62. เรียนภาษาอังกฤษทำให้ฉันเสียเวลา			
63. ฉันคงค่อนข้างรู้สึกสบายใจหากฉันต้องบอกเส้นทางต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ			
64. ฉันชอบวิชาภาษาอังกฤษมากๆ และเฝ้ารอที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้นในอนาคต			
65. ถ้าฉันวางแผนว่าจะไปอยู่ต่างประเทศ ฉันก็จะพยายามศึกษาเรียนรู้ภาษาของประเทศนั้นๆ			
66. พ่อแม่ของฉันให้ความสนใจมากๆต่อทุกเรื่องที่ผมทำในวิชาภาษาอังกฤษ			
67. เมื่อคุณครูอธิบายเนื้อหาภาษาอังกฤษแล้วฉันไม่เข้าใจ ทำให้ฉันรู้สึกเหมือนอยากจะท้อและไม่ตั้งใจเรียนอีก			
68. ฉันไม่เข้าใจว่าทำไมนักเรียนคนอื่นๆจึงรู้สึกกังวลที่จะต้องพูดภาษาอังกฤษในคาบเรียน			
69. คุณครูภาษาอังกฤษของฉันเป็นแรงบันดาลใจที่ดีเยี่ยมสำหรับฉัน			
70. ฉันวางแผนที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้			
71. ฉันอยากรู้จักผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ให้มากขึ้น			
72. การเรียนภาษาอังกฤษสำคัญเพราะจะช่วยให้ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับผู้พูดภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น			
73. ฉันต้องการเรียนภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้			

ข้อคำถาม	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยเล็กน้อย	ไม่เห็นด้วย
74. พูดตรงๆฉันไม่ชอบคาบวิชาภาษาอังกฤษเลย			
75. ฉันรู้สึกอึดอัดที่จะต้องพูดภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน			
76. ภาษาต่างประเทศฟังแล้วหยาบกระด้าง			
77. ฉันมุ่งมั่นตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษมากๆ			
78. ฉันอยากได้ครูภาษาอังกฤษคนใหม่			
79. การเรียนภาษาอังกฤษสำคัญเพราะคนอื่นจะเคารพฉันมากขึ้นถ้าฉันรู้ภาษาอังกฤษ			
80. ฉันรู้สึกกังวลในขณะที่กำลังพูดภาษาอังกฤษในคาบเรียน			
81. พูดตรงๆ ฉันไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเลย			
82. ฉันคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องน่าเบื่อ			
83. ฉันคงรู้สึกสบายใจกว่าถ้าได้พูดภาษาอังกฤษในที่ที่มีทั้งคนที่พูดภาษาไทยและคนที่พูดภาษาอังกฤษ			
84. ฉันเฝ้ารอคอยให้ถึงคาบภาษาอังกฤษไวๆ			
85. ฉันชอบพบปะผู้คนที่พูดภาษาต่างประเทศ			
86. พ่อแม่ให้กำลังใจฉันในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้			
87. ฉันไม่ได้รู้สึกยุ่งยากลำบากใจในการพยายามทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในเรื่องที่ยากและซับซ้อนขึ้น			
88. การที่นักเรียนอ้างว่ารู้สึกกังวลเวลาเรียนภาษาอังกฤษนั้นเป็นเพียงข้อแก้ตัว			
89. ฉันขอบคุณครูภาษาอังกฤษของฉันมากๆเลย			
90. ฉันรักที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ			
91. ยิ่งได้รู้จักผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มากเท่าไร ฉันก็ยิ่งชอบพวกเขามากขึ้น			

ข้อคำถาม	เห็นด้วยมาก ที่สุด	เห็นด้วย เล็กน้อย	ไม่เห็นด้วย
92. ฉันหวังว่าฉันจะเก่งภาษาอังกฤษ			
93. ฉันนึกไม่ออกถึงเรื่องดีๆเกี่ยวกับคาบ ภาษาอังกฤษของฉัน			
94. ฉันรู้สึกกังวลถ้ามีใครสักคนมาถามฉันเป็น ภาษาอังกฤษ			
95. ฉันชอบดูรายการทีวีที่พากย์เสียงภาษาไทย มากกว่าพากย์เป็นภาษาต่างประเทศแล้วมีบท แปลภาษาไทยประกอบ (ซับไตเติล)			
96. ในขณะที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉันไม่ สนใจสิ่งรอบรอบข้าง และตั้งหน้าตั้งตาทำ แบบฝึกหัดหรืองานที่ครูมอบหมาย			
97. คุณครูภาษาอังกฤษของฉันใช้สื่อการสอนที่ ไม่น่าสนใจ			
98. บางครั้งฉันก็รู้สึกกังวลว่านักเรียนคนอื่นใน ห้องจะหัวเราะเยาะฉันเมื่อฉันพูด ภาษาอังกฤษ			
99. ฉันไม่ได้มุ่งหวังที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้มาก ไปกว่าภาษาอังกฤษพื้นฐาน			
100. เรียนจบเมื่อไหร่ ฉันจะเลิกเรียน ภาษาอังกฤษทันที เพราะฉันไม่ได้สนใจที่จะ เรียนแต่แรก			
101. ฉันรู้สึกมั่นใจในตัวเองและไม่กังวลใดๆ เมื่อต้องสั่งอาหารเป็นภาษาอังกฤษ			
102. ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในวิชาที่ฉันชอบ มาก			
103. พ่อแม่ฉันต่างคิดว่าฉันควรทุ่มเทเวลา ให้กับการเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น			
104. คุณสามารถไว้วางใจผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ			

ข้อคำถาม	เห็นด้วยมาก ที่สุด	เห็นด้วย เล็กน้อย	ไม่เห็นด้วย
เป็นภาษาแม่ได้เสมอ			

ตอนที่ 2: กากบาทข้อ (ก, ข, หรือ ค) ที่ตรงกับระดับความรู้สึกของนักเรียนในประเด็น
นั้นๆมากที่สุด

14. แรงจูงใจของฉันในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสื่อสารกับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษได้

ก. แรงจูงใจต่ำ

ข. แรงจูงใจปานกลาง

ค. แรงจูงใจสูง

15. ทักษะคติของฉันต่อผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ

ก. ไม่ค่อยชอบ

ข. ค่อนข้างชอบ

ค. ชอบมาก

16. ความสนใจของฉันในภาษาต่างประเทศ

ก. สนใจน้อย

ข. สนใจปานกลาง

ค. สนใจมาก

17. ความต้องการของฉันที่จะเรียนภาษาอังกฤษ

ก. ไม่ค่อยต้องการ

ข. ต้องการบ้าง

ค. ต้องการ

มาก

18. ทักษะคติของฉันต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ก. ไม่ค่อยชอบเรียน

ข. ชอบเรียนปานกลาง

ค. ชอบเรียนมาก

19. ทักษะคติของฉันต่อคุณครูภาษาอังกฤษของฉัน

ก. ไม่ค่อยชอบ

ข. ค่อนข้างชอบ

ค. ชอบมาก

20. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของฉันโดยมีเป้าหมายเพื่อการใช้งานเป็นหลัก (เช่น เพื่อให้
ได้งานดี ๆ ทำ)

ก. แรงจูงใจต่ำ

ข. แรงจูงใจปานกลาง

ค. แรงจูงใจสูง

21. ความกังวลของฉันในการพูดภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน

ก. แทบจะไม่กังวล

ข. กังวลบ้างปานกลาง

ค. กังวลมาก

22.ทัศนคติของฉันต่อคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษของฉัน

ก. ไม่ค่อยชอบ

ข. ค่อนข้างชอบ

ค. ชอบมาก

23. ความกังวลของฉันเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษในคาบภาษาอังกฤษ

ก. แทบจะไม่กังวล

ข. กังวลบ้างปานกลาง

ค. กังวลมาก

24. แรงจูงใจของฉันในการเรียนภาษาอังกฤษ

ก. แรงจูงใจต่ำ

ข. แรงจูงใจปานกลาง

ค. แรงจูงใจสูง

25. กำลังใจจากพ่อแม่ของฉันในการส่งเสริมให้ฉันเรียนภาษาอังกฤษ

ก. แทบจะไม่ส่งเสริมให้กำลังใจ

ข. ส่งเสริมให้กำลังใจบ้าง

ค. ส่งเสริมให้กำลังใจมาก

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามผู้ปกครอง

แบบสอบถามการวิจัยสำหรับผู้ปกครอง

เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัด

ชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสอบถามนี้จะเป็นความลับและจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของบุตรหลานของท่านต่อไป

2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 2

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ทศคติและการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของลูก

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลของผู้ปกครอง

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพและข้อมูลของท่าน และกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี

☐ 31 – 40 ปี

☐ 41 – 50 ปี

☐ 51 ปีขึ้นไป

3. ภูมิลำเนาเดิม

☐ ยะลา

☐ ปัตตานี

☐ นราธิวาส

☐ อื่นๆ

4. ความสัมพันธ์กับคู่สมรส

☐ หย่าร้าง

☐ ไม่หย่าร้างและอยู่ด้วยกัน

☐ ไม่หย่าร้างแต่แยกกันอยู่เนื่องจาก

ทำงานคนละพื้นที่

☐ อื่นๆ (ระบุ)

5. ลักษณะครอบครัว

- ☐ ครอบครัวเดี่ยว (พ่อ แม่ ลูก) ☐ ครอบครัวใหญ่ (อยู่ร่วมกับปู่-ย่า หรือตา-ยาย)
- ☐ ครอบครัวใหญ่ (อยู่ร่วมกับปู่-ย่า หรือตา-ยาย/ พี่-ลุง-ป้า-น้า-อา)
- ☐ อื่นๆ (ระบุ)

6. ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา

- ☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา ☐ ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า
- ☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- ☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

7. ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา

- ☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา ☐ ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า
- ☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- ☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

8. อาชีพของบิดา

- ☐ เกษตรกรรม ☐ ค้าขาย/เจ้าของกิจการ
- ☐ รับจ้าง/ลูกจ้าง ☐ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐหรือ
- องค์กร
- ☐ อื่นๆ (ระบุ)

9. อาชีพของมารดา

- ☐ เกษตรกรรม ☐ ค้าขาย/เจ้าของกิจการ
- ☐ รับจ้าง/ลูกจ้าง ☐ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐหรือ
- องค์กร
- ☐ อื่นๆ (ระบุ)

10. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดา

- ☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท ☐ 5,001 – 10,000 บาท
- ☐ 10,001 – 15,000 บาท ☐ 15,001 – 20,000 บาท
- ☐ 20,001 บาทขึ้นไป

11. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา

- ☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท
 ☐ 5,001 – 10,000 บาท
☐ 10,001 – 15,000 บาท
 ☐ 15,001 – 20,000 บาท
☐ 20,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ทักษะและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

คำชี้แจง อ่านข้อความแต่ละข้อแล้วตอบโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความนั้นๆ ตามความคิดเห็นและตามความเป็นจริง โดยเลือกเกณฑ์ดังนี้

- 1 หมายถึง น้อยที่สุด
 2 หมายถึง น้อย
 3 หมายถึง ปานกลาง
 4 หมายถึง มาก
 5 หมายถึง มากที่สุด

ข้อคิดเห็น / ประเด็นคำถาม	5	4	3	2	1
1. ภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก					
2. ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของคนต่างศาสนา/ศาสนา ไม่จำเป็นต้องส่งเสริมให้ลูกได้เรียนอย่างจริงจัง					
3. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญ ไม่จำเป็นต้องส่งเสริมให้ลูกเก่ง ประสบความสำเร็จ แต่อยากส่งเสริมให้ลูกเก่งในวิชาศาสนามากกว่า					
4. วิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญ เป็นอีกวิชาหนึ่งที่ยอยากให้ลูกเก่ง มีความรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
5. การส่งลูกเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเป็นสิ่งจำเป็น ต้องสนับสนุน ถึงแม้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนเพิ่มขึ้น					
6. ผู้ปกครองสอบถามถึงปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ของลูกอย่างสม่ำเสมอ					

ข้อคิดเห็น / ประเด็นคำถาม	5	4	3	2	1
7. ผู้ปกครองมีความรู้ความสามารถในการสอนการบ้านภาษาอังกฤษให้ลูก					
8. ผู้ปกครองมีเวลาในการสอนการบ้านวิชาภาษาอังกฤษให้ลูก					
9. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ลูกอ่านหนังสือ ดูหนัง ฟังเพลง ภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจ					
10. ผู้ปกครองซื้อหนังสือภาษาอังกฤษให้ลูกได้ศึกษา หาความรู้ที่บ้าน/นอกเวลาเรียน					
11. ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของลูก					
12. การพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษของลูกเป็นหน้าที่ของครูและโรงเรียน ผู้ปกครองไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง					
13. ผู้ปกครองมีความมั่นใจว่าโรงเรียนที่ลูกเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เก่ง มีความรู้ ความสามารถ สามารถพัฒนาลูกได้					
14. เมื่อมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษทั้งในและนอกโรงเรียน ผู้ปกครองสนับสนุนให้ลูกเข้าร่วม					
15. ผู้ปกครองเคย/มีโอกาสดำเนินการพูดคุยกับผู้บริหารโรงเรียน หรือครูสอนภาษาอังกฤษในการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของลูก					
16. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อแหล่งเรียนรู้/สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในโรงเรียน อาทิ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องอาเซียน สื่อการจัดการเรียนการสอน อิเล็กทรอนิกส์ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่เอื้อต่อการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของลูก					

ตอนที่ 3 ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของลูกที่พบเจอ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
ขอให้เอกองค์อัลลอฮ. (ซบ.) ตอบแทนความดีและประทานอิติยัตในการพัฒนา
ความรู้ความสามารถบุคลากรของท่าน

ภาคผนวก ค
แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน

แบบสัมภาษณ์ครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลาย เรื่อง การจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไป / ข้อคิดเห็นและความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ

1. ระดับการศึกษาสูงสุด _____
2. สาขาวิชาที่จบ _____
3. อายุ _____
4. ประสบการณ์สอน _____
5. รายวิชาที่รับผิดชอบสอน _____
6. ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ (เฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ) _____
7. ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ (รวมรายวิชาอื่นๆ) _____
8. ชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษแต่ละชั้นเรียนต่อสัปดาห์ _____
9. งานธุรการอื่นๆ ของโรงเรียนที่ได้รับมอบหมาย _____
10. หนังสือที่ใช้สอน _____
11. ข้อดี / จุดเด่นของหนังสือที่ใช้

12. ข้อด้อย / จุดด้อยของหนังสือที่ใช้

13. ความพอใจของผู้สอนต่อหนังสือที่ใช้ (5 4 3 2 1)

14. นโยบายของโรงเรียนต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียน

15. นโยบาย/แนวปฏิบัติของโรงเรียนต่อการพัฒนาศักยภาพการสอน/ภาษาอังกฤษของผู้สอน

16. วิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของครูต่อนักเรียน

17. ความคาดหวังของผู้สอนต่อนักเรียน/ห้องเรียนภาษาอังกฤษ/ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน LO

18. ปัญหา/อุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

☐ ด้านนโยบายของสถานศึกษา/หน่วยงานต้นสังกัด

☐ ด้านการบริหาร

☐ ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน/ชุมชน

☐ ด้านพื้นฐานทางครอบครัวนักเรียน/การอบรมเลี้ยงดู

☐ ด้านคุณภาพการสอน

☐ ความรู้ของผู้สอน

☐ ด้านนักเรียน

☐ ด้านสื่อการเรียนการสอน

19. ในความคิดของท่าน อะไรคือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สูง-ต่ำ)

ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ส่วนที่ 2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน

1 มากเกินความจำเป็น 2 ต้องการปรับปรุง 3 เป็นที่น่าพอใจ

4 ดี 5 นำมาใช้ไม่ได้กับการจัดการเรียนการสอน

ประเด็นสัมภาษณ์	1	2	3	4	5
Lesson Structure โครงสร้างการสอน					
1. ความหลากหลายของกิจกรรมในชั้นเรียน					
รายละเอียด.					
2. กิจกรรมในชั้นเรียนสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้นักเรียน					
รายละเอียด					
3. การลำดับ/ความต่อเนื่องของกิจกรรม					
รายละเอียด					
4. ความชัดเจนของกิจกรรมและคำสั่งที่ใช้					
รายละเอียด					
5. การใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ /สื่อการสอนที่เป็นของจริง					
รายละเอียด					
6. การประเมินประสพการณ์ของนักเรียน/ความรู้/					

ประเด็นสัมภาษณ์	1	2	3	4	5
ลักษณะความเป็นอยู่ต่อการจัดการเรียนการสอน					
รายละเอียด					
New Language Item การใช้ภาษา					
7. การใช้ภาษาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการนำเสนอ					
รายละเอียด					
8. การใช้ภาษาในการเช็คความเข้าใจนักเรียน					
รายละเอียด					
9. การใช้ภาษาเพื่อการทวนซ้ำ ภาษาในชั้นเรียน หรือภาษาที่สอนในบทเรียน					
รายละเอียด					
10. การใช้ภาษาในการจัดบันทึกการจัดการเรียนการสอนในสมุดบันทึกของผู้สอน					
รายละเอียด					
11. การใช้ภาษาในการจัดบันทึกของนักเรียน					
รายละเอียด					
Skills Practice ทักษะการฝึก					
12. การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่อ่อนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน					
รายละเอียด					
13. ระดับความยากง่ายของงาน/กิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกในชั้นเรียน					
รายละเอียด					
14. การฝึกแบบซ้ำทวน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ					
รายละเอียด					
15. การฝึกใช้ภาษาในบริบทต่างๆ เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง					
รายละเอียด					
16. การให้งาน/กิจกรรมในห้องเรียนที่นักเรียนสามารถ					

ประเด็นสัมภาษณ์	1	2	3	4	5
ฝึกการใช้ทักษะภาษาอังกฤษระหว่างกัน					
รายละเอียด					
17. การใช้ภาษาอังกฤษระหว่างกันของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน					
รายละเอียด					
18. การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษในชั้นเรียนผ่านกิจกรรมต่างๆ					
รายละเอียด					
Class management (การจัดการห้องเรียน)					
19. การเปิดโอกาสให้นักเรียนยกมือเพื่อร่วมกิจกรรมตอบคำถาม หรือการสุ่มเลือกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพูดในชั้นเรียน					
รายละเอียด					
20. การบังคับให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน					
รายละเอียด					
21. การเรียกชื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน					
รายละเอียด					
22. การแบ่งเวลาเพื่อการพูดคุยกับนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนการสอน					
รายละเอียด					
ผลสะท้อนกลับ คำติชมของครูต่อนักเรียน					
23. การกระตุ้น ชมเชยและสร้างแรงจูงใจต่อนักเรียน					
รายละเอียด					
24. มาตรฐานความถูกต้องของการใช้ภาษาในการตรวจงาน/การบ้าน/กิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์					
รายละเอียด					
25. การเปิดโอกาสให้นักเรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง/เพื่อนช่วยเพื่อน					

ประเด็นสัมภาษณ์	1	2	3	4	5
รายละเอียด					
26. การหลีกเลี่ยงการแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาของนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อความสะดวกแล้ว					
รายละเอียด					
ความรู้ ทักษะของครู					
27. ในการเตรียมสอน พื้นหลังทางวัฒนธรรมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนคำนึง					
รายละเอียด					
28. ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการทำงานของนักเรียนในอนาคต					
รายละเอียด					
29. ผู้สอนมีการทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนและนักเรียน					
รายละเอียด					
30. ผู้สอนมีความพยายามในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเอง					
รายละเอียด					
31. ผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะทางวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนใช้โอกาสที่ได้รับในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่					
รายละเอียด					
32. ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการทำงานกับเพื่อนร่วมงานเพื่อเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของตนเอง					
รายละเอียด					

ภาคผนวก ง
แบบสังเกตการจัดการเรียนการสอน

แบบสังเกตการจัดการเรียนการสอน

พิจารณาหลักเกณฑ์ต่อไปนี้เพื่อสังเกตพฤติกรรมการสอนของผู้สอนโดยวงกลมหรือเขียนเครื่องหมาย ✓ ตามระดับที่ท่านเห็นสมควร

ระดับเกณฑ์การประเมิน 5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด (ไม่ใช่เลย)

การเตรียมความพร้อม

1. มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนและสามารถจัดระเบียบในชั้นเรียนได้ดี 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
2. มีการทบทวนเนื้อหาเดิมก่อนเข้าสู่เนื้อหาใหม่ของบทเรียน 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
3. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์หรือจุดประสงค์ของบทเรียนก่อนการเริ่มสอน 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....

การนำเสนอ

4. มีการนำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีที่เข้าใจง่าย 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
5. การนำเสนอบทเรียนเป็นไปอย่างราบเรียบเป็นลำดับขั้นและสมเหตุสมผล 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
6. การนำเสนอบทเรียนอยู่ในระดับที่เหมาะสมไม่เร็วหรือช้าเกินไป 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
7. คำสั่งที่ใช้มีความชัดเจนและกระชับนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
8. สามารถนำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
9. กระบวนการจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
10. สามารถตอบคำถามนักเรียนได้อย่างรอบคอบและเป็นที่น่าพอใจ 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
11. เทคนิค/กลวิธีการสอนมีความเหมาะสมกับระดับอายุและความสามารถของนักเรียน 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
12. ผู้สอนมีไหวพริบสามารถรับรู้ทันทีเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....
13. ผู้สอนมีความสนใจและกระตือรือร้นในบทเรียน/วิชาที่สอน 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....

กระบวนการจัดการเรียนการสอน

14. การจัดกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนมีความสมดุลและหลากหลาย 5 4 3 2 1
ข้อสังเกต.....

15. ผู้สอนสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ที่ไม่คาดคิดในห้องเรียนได้	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
16. มีการใช้สื่อต่างๆ ที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
17. มีการเดินทั่วห้องและสบตากับนักเรียนได้อย่างทั่วถึง	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
18. ผู้สอนสามารถจำชื่อนักเรียนได้เป็นอย่างดี	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
19. มีการส่งเสริมและกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนในทางบวกอย่างต่อเนื่องในขณะที่สอน	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
20. มีการกระตุ้นให้นักเรียนตอบสนองในกิจกรรมต่างๆ เช่น เรียกตามเลขที่ เรียกชื่อ	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
21. มีการใช้ตัวอย่างและภาพประกอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
22. มีการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
23. มีการฝึกฝนให้นักเรียนใช้ภาษาในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
24. มีการนำหลักไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้ในบริบทจริงและประสบการณ์จริงของนักเรียน	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
25. สามารถให้ทัศนคติเชิงบวกต่อข้อผิดพลาดของนักเรียน	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
26. มีการหลีกเลี่ยงการแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาของนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อ ความคล่องแคล่ว	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
คุณลักษณะส่วนตัว					
27. มีความอดทนในการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองต่อกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
28. จัดการเรียนการสอนด้วยเสียงที่ดังฟังชัด ไม่เกิดอุปสรรคต่อการฟังของนักเรียน	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
29. แต่งกายสุภาพและมีบุคลิกความเป็นครู	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
30. มีความคิดริเริ่ม ทักษะการจัดการและแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
31. ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสมสามารถออกเสียงและทำเนียงเสียงได้ ถูกต้อง	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

32. มีการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
33. เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถถามและแสดงความคิดเห็น	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
34. สามารถจัดการและชี้นำผู้เรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ ของบทเรียนได้	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
35. นักเรียนมีความใส่ใจ กระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
36. นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายแม้กระทั่งในขณะที่ผู้สอนกำลังดำเนินกิจกรรมที่เข้ม	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
37. นักเรียนได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและใส่ใจ	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
38. เปิดโอกาสและกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพของตนเอง	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
39. สามารถผ่อนคลายและจริงจังในเรื่องเสียงและกิริยามารยาทตามแต่บริบทต่างๆ ที่สอนได้อย่างเหมาะสมตาม	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
40. สามารถตระหนักถึงและรับรู้ความต้องการส่วนบุคคลและกลุ่ม ของนักเรียน	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
41. การพูดนอกประเด็นในระหว่างการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และไม่มากเกินไป	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
บรรยากาศในชั้นเรียน					
42. มีการจัดสภาพห้องเรียนให้น่าเรียน มีอุปกรณ์การเรียนครบครัน	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
43. มีการจัดที่นั่งเรียนได้อย่างเหมาะสมกับการเรียนและรูปแบบกิจกรรม	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
44. ภายในห้องเรียนมีความสะอาดเรียบร้อย อากาศถ่ายเทสะดวก	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					
45. ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	5	4	3	2	1
ข้อสังเกต.....					

ภาคผนวก จ
เรียงความ (เรื่องเล่า)
“ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู”

ชื่อเลขที่.....

เรื่องเล่า: ห้องเรียนภาษาอังกฤษของหนู

[illegible]